

Fremsat den 4. oktober 2023 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digitale markeder¹⁾

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionen med at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder), med senere ændringer.

Kapitel 2

Beføjelser m.v.

§ 2. Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration af denne lov. Medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter og direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen administrerer denne lov og varetager de opgaver og beføjelser, de er tillagt i medfør af denne lov, uafhængigt af politisk eller anden udefrakommende indblanding og uden at søge eller modtage instrukser fra regeringen eller nogen offentlig eller privat enhed.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den nationale kompetente myndighed i Danmark i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 38.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed, som kan fremsætte en anmodning om en markedsundersøgelse til Europa-Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 41.

Stk. 4. Konkurrencerådet godkender, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fremsætter en anmodning til Europa-Kommissionen efter stk. 3.

§ 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af artikel 5, 6 og 7 i forordningen om digitale markeder i Danmark.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse efter stk. 1 af egen drift eller på baggrund af en klage.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der skal foretages en undersøgelse efter stk. 1, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Stk. 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter en gennemført undersøgelse underrette Kommissionen om dens konklusioner. Konkurrencerådet godkender konklusionerne i styrelsens undersøgelse, inden styrelsen underretter Kommissionen efter 1. pkt.

§ 4. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, adgang til algoritmer og oplysninger om test samt kræve forklaringer vedrørende disse, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger m.v. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger m.v. skal stå i et rimeligt forhold til formålet.

Stk. 2. Oplysningspligten efter stk. 1 påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person.

¹⁾ Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder). EU-Tidende 2022, nr. L 265, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af forordningen i lovens bilag er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 5. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person vurderes at kunne være i besiddelse af relevante oplysninger i henhold til § 3.

§ 6. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager og undersøgelser efter denne lov.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan, jf. dog stk. 3, offentliggøre

- 1) information om en undersøgelse efter § 3, stk. 1, og
- 2) dokumenter, der indgår i sager og undersøgelser, og hvortil der er behov for en tredjemands bemærkninger.

Stk. 3. Stk. 2 gælder ikke for oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

§ 7. I sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Kapitel 3

Tvangsbøder

§ 8. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virk-

somhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person, der undlader at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på et krav om oplysninger efter § 4, eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist.

Stk. 2. Størrelsen af en tvangsbøde efter stk. 1 kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag. Tvangsbøden beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 9. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Kapitel 5

Territorialbestemmelser

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1 Forordning (EU) 2022/1925**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1925****af 14. september 2022****om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828****(forordningen om digitale markeder)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽³⁾, og

(1) Digitale tjenester generelt og navnlig onlineplatforme spiller en stadig vigtigere rolle i økonomien, navnlig i det indre marked, ved at give virksomheder mulighed for at nå ud til brugere i hele Unionen, ved at lette den grænseoverskridende handel og ved at åbne helt nye forretningsmuligheder for et stort antal virksomheder i Unionen til gavn for forbrugerne i Unionen.

(2) Samtidig har centrale platformstjenester blandt disse digitale tjenester en række kendetegn, som de virksomheder, der udbyder dem, kan udnytte. Et eksempel på sådanne kendetegn ved centrale platformstjenester er ekstreme stordriftsfordele, ofte som følge af marginale omkostninger tæt på nul for at tilføje erhvervsbrugere eller slutbrugere. Andre sådanne kendetegn ved centrale platformstjenester er meget stærke netværkseffekter, evnen til at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere via disse tjenesters flersidethed, en betydelig grad af afhængighed for både erhvervsbrugere og slutbrugere, fastlåsnings effekter, mangel på multihoming til samme formål for slutbrugere, vertikal integration og datadrevne fordele. Alle disse kendetegn, kombineret med urimelig praksis fra virksomheder, som udbyder de centrale platformstjenester, kan have den virkning, at den frie markedsadgang for så vidt angår de centrale platformstjenester vil blive undergravet betydeligt og indvirke på retfærdigheden i forretningsforholdet mellem virksomheder, som udbyder sådanne tjenester, og deres erhvervsbrugere og slutbrugere. I praksis medfører dette hurtige og potentielt vidtrækkende fald i erhvervsbrugeres og slutbrugeres valgmuligheder, og kan derfor give de virksomheder, der udbyder disse tjenester, en stilling som såkaldt gatekeeper. Samtidig bør det anerkendes, at tjenester, der opererer i ikkekommercielt øjemed, såsom samarbejdsprojekter, ikke bør betragtes som centrale platformstjenester i forbindelse med denne forordning.

(3) Der er opstået et lille antal store virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, og som har betydelig økonomisk magt, hvilket kunne berettige, at de udpeges som gatekeepere i henhold til denne forordning. De er typisk kendetegnet ved, at de kan forbinde mange erhvervsbrugere med mange

slutbrugere via deres tjenester, hvilket igen sætter dem i stand til at udnytte de fordele, såsom adgang til store mængder data, de har fra ét aktivitetsområde, på andre områder. Nogle af disse virksomheder udøver kontrol over hele platformsøkosystemer i den digitale økonomi og er strukturelt utrolig vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører, uanset hvor innovative og effektive disse markedsaktører måtte være. Den frie markedsadgang indskrænkes navnlig på grund af tilstedeværelsen af meget høje adgangs- eller exitbarrierer, herunder høje investeringsomkostninger, som ikke eller ikke så let kan genindtjenes i tilfælde af exit, og fraværet af eller begrænset adgang til vigtige input i den digitale økonomi, såsom data. Resultatet heraf er, at sandsynligheden for, at de underliggende markeder ikke fungerer eller snart ikke længere gør det, øges.

(4) Kombinationen af disse kendetegn ved gatekeepere vil i mange tilfælde sandsynligvis føre til alvorlige ubalancer i forhandlingsstyrken og som følge heraf urimelig praksis og urimelige betingelser for erhvervsbrugere samt for slutbrugere af de centrale platformstjenester, som udbydes af gatekeepere, til skade for priserne, kvaliteten, den fair konkurrence, valgmulighederne og innovationen i den digitale sektor.

(5) Det følger heraf, at markedsprocesserne ofte er ude af stand til at sikre retfærdige økonomiske resultater med hensyn til centrale platformstjenester. Selv om artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) finder anvendelse på gatekeeperes adfærd, er anvendelsesområdet for nævnte bestemmelser begrænset til særlige tilfælde af markedsstyrke, f.eks. dominerende stilling på specifikke markeder og konkurrencebegrænsende adfærd, og håndhævelsen sker efterfølgende og kræver omfattende undersøgelse af ofte meget komplekse faktiske forhold fra sag til sag. Derudover håndterer den eksisterende EU-ret ikke, eller ikke effektivt, de udfordringer for et effektivt fungerende indre marked, som adfærd hos gatekeepere, der ikke nødvendigvis har en dominerende stilling i konkurrencerettens forstand, udgør.

(6) Gatekeepere har en betydelig indvirkning på det indre marked, idet de leverer gateways til et stort antal erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere overalt i Unionen og på forskellige markeder. De skadelige virkninger af urimelig praksis på det indre marked og den særligt svage frie markedsadgang for så vidt angår centrale platformstjenester, herunder de negative samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser af en sådan urimelig praksis, har fået nationale lovgivere og regulerende myndigheder i sektoren til at reagere. Der er allerede på nationalt plan vedtaget eller stillet forslag om en række reguleringsmæssige løsninger til at imødegå urimelig praksis og den frie markedsadgang for så vidt angår digitale tjenester eller i det mindste nogle af disse. Dette har skabt divergerende reguleringsmæssige løsninger, hvilket medfører fragmentering af det indre marked, hvorved risikoen for stigende efterlevelselsesomkostninger på grund af forskellige nationale reguleringsmæssige krav øges.

(7) Formålet med denne forordning er derfor at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte regler, der sikrer åbenhed og retfærdighed for markederne i den digitale sektor i almindelighed og for erhvervsbrugere og slutbrugere af centrale platformstjenester, som udbydes af gatekeepere, i særdeleshed. Erhvervsbrugere og slutbrugere af centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere, bør gives passende reguleringsmæssig beskyttelse i hele Unionen mod gatekeeperes urimelige praksis for at lette forretningsaktiviteter på tværs af grænserne i Unionen og derved forbedre det indre markeds funktion og fjerne eksisterende eller mulig ny fragmentering på de specifikke områder, der er omfattet af denne forordning. Selv om gatekeepere desuden ofte anvender globale eller i det mindste paneuropæiske forretningsmodeller og algoritmestrukturer, kan de indføre, og har i nogle tilfælde indført, forskellige forretningsbetingelser og praksis i forskellige medlemsstater, hvilket har tendens til at skabe skævheder i

konkurrencevilkårene for brugerne af de centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere, til skade for integrationen af det indre marked.

(8) Ved at tilnærme forskellige nationale regler er det muligt at fjerne hindringer for den frie adgang til at udbyde og modtage tjenester, herunder detailtjenester, i det indre marked. Der bør derfor fastlægges et målrettet sæt af harmoniserede retlige forpligtelser på EU-plan for i det indre marked at sikre åbne og retfærdige digitale markeder med gatekeepere til gavn for Unionens økonomi som helhed og i sidste ende for brugerne i Unionen.

(9) Fragmentering af det indre marked kan kun effektivt afværges, hvis medlemsstaterne forhindres i at anvende nationale regler, der er omfattet af anvendelsesområdet for og forfølger samme mål som denne forordning. Dette udelukker ikke muligheden for at anvende andre nationale regler, der forfølger andre legitime mål af offentlig interesse som fastsat i TEUF, eller som forfølger tvingende almene hensyn som anerkendt i retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen«), på gatekeepere som omhandlet i denne forordning.

(10) Samtidig bør denne forordning, eftersom den har til formål at supplere håndhævelsen af konkurrenceretten, ikke berøre artikel 101 og 102 i TEUF, tilsvarende nationale konkurrenceregler og andre nationale konkurrenceregler for ensidig adfærd, som bygger på en individuel vurdering af markedsstillinger og -adfærd, herunder de faktiske eller potentielle konsekvenser heraf og det præcise omfang af den forbudte adfærd, og som giver virksomheder mulighed for at gøre effektivitetshensyn og objektive hensyn gældende som begrundelse for den pågældende adfærd, og nationale regler om fusionskontrol. Anvendelsen af nævnte regler bør ikke påvirke de forpligtelser, gatekeepere pålægges i henhold til denne forordning, og den ensartede og effektive anvendelse heraf i det indre marked.

(11) Artikel 101 og 102 i TEUF og de tilsvarende nationale konkurrenceregler vedrørende konkurrencebegrænsende flersidig og ensidig adfærd og fusionskontrol har til formål at sikre ufordrejet konkurrence på markedet. Denne forordning forfølger et mål, som er et supplement til, men forskelligt fra målet om at sikre ufordrejet konkurrence på ethvert givent marked, som defineret i konkurrenceretlig forstand, nemlig at sikre, at markeder med gatekeepere er og forbliver åbne og retfærdige, uafhængigt af de faktiske, potentielle eller formodede virkninger på konkurrencen på et bestemt marked af en af denne forordning omfattet bestemt gatekeepers adfærd. Denne forordning har derfor til formål at beskytte en anden retlig interesse end den interesse, der beskyttes ved nævnte regler, og den bør ikke berøre deres anvendelse.

(12) Denne forordning bør også finde anvendelse, uden at det berører de regler, som følger af andre EU-retsakter om visse aspekter af levering af tjenester, som er omfattet af denne forordning, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁽⁴⁾ og (EU) 2019/1150⁽⁵⁾ samt en forordning om et indre marked for digitale tjenester og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁽⁶⁾, 2005/29/EF⁽⁷⁾, 2010/13/EU⁽⁸⁾, (EU) 2015/2366⁽⁹⁾, (EU) 2019/790⁽¹⁰⁾ og (EU) 2019/882⁽¹¹⁾ og Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹²⁾ samt nationale bestemmelser, der sigter mod at håndhæve eller gennemføre nævnte EU-retsakter.

(13) Svag fri markedsadgang og urimelig praksis i den digitale sektor ses hyppigere og er mere udtalt inden for visse digitale tjenester end andre. Dette gælder navnlig for udbredte og almindeligt anvendte digitale tjenester, der hovedsagelig direkte fungerer som mellemlid mellem erhvervsbrugere og slutbrugere, og hvor karakteristika såsom ekstreme stordriftsfordele, meget stærke netværkseffekter, evne til

at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere takket være disse tjenesters flersidethed, fastlåsnings effekter og mangel på multihoming eller vertikal integration er nogle af de mest hyppige. Ofte er der kun én eller meget få store virksomheder, der udbyder disse digitale tjenester. Disse virksomheder er hyppigst brudt igennem som gatekeepere for erhvervsbrugere og slutbrugere, med vidtrækkende virkninger. De har navnlig udviklet evnen til nemt at fastsætte kommercielle betingelser og vilkår på en ensidig og skadelig måde for deres erhvervsbrugere og slutbrugere. Det er således nødvendigt kun at fokusere på de digitale tjenester, hvis anvendelse er mest udbredt blandt erhvervsbrugere og slutbrugere, og hvor betæneligheder vedrørende svag fri markedsadgang og urimelig praksis blandt gatekeepere er mere udtalt og presserende ud fra et indre markedsperspektiv.

(14) Navnlig formår onlineformidlingstjenester, onlinesøgemaskiner, styresystemer, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, cloudcomputingstjenester, digitale assistenter, webbrowsere og onlinereklametjenester, herunder reklameformidlingstjenester, alle at påvirke et stort antal slutbrugere og virksomheder, hvilket indebærer en risiko for urimelig forretningspraksis. De bør derfor medtages i definitionen af centrale platformstjenester og være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Onlineformidlingstjenester kan også være aktive inden for finansielle tjenesteydelser, og de kan fungere som mellemed for eller anvendes til at udbyde sådanne tjenesteydelser som ikke udtømmende opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535⁽¹³⁾. Med henblik på denne forordning bør definitionen af centrale platformstjenester være teknologineutral og bør forstås således, at den omfatter tjenester, der udbydes på eller ved hjælp af forskellige midler eller enheder, såsom internetforbundet TV eller indbyggede digitale tjenester i køretøjer. Under visse omstændigheder bør begrebet slutbrugere omfatte brugere, der traditionelt betragtes som erhvervsbrugere, men som i en bestemt situation ikke anvender de centrale platformstjenester til at udbyde varer eller tjenester til andre slutbrugere, som f.eks. virksomheder, der anvender cloudcomputingstjenester til eget brug.

(15) Det forhold, at en digital tjeneste kan betragtes som en central platformstjeneste, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at give anledning til tilstrækkeligt alvorlige betæneligheder med hensyn til fri markedsadgang eller urimelig praksis. Det er først, når en central platformstjeneste udgør en vigtig gateway og drives af en virksomhed med en betydelig indvirkning på det indre marked og en grundfæstet og varig stilling eller af en virksomhed, der forventeligt vil få en sådan stilling i nærmeste fremtid, at sådanne betæneligheder opstår. Følgelig bør det målrettede sæt af harmoniserede regler i denne forordning kun finde anvendelse på virksomheder, der er udpeget på baggrund af disse tre objektive kriterier, og de bør kun finde anvendelse på de af deres centrale platformstjenester, som hver især udgør en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere. Det forhold, at det er muligt, at en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, ikke blot fungerer som mellemed mellem erhvervsbrugere og slutbrugere, men også mellem slutbrugere og slutbrugere, f.eks. i forbindelse med nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, bør ikke være til hinder for at konkludere, at en sådan virksomhed er eller kan være en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere.

(16) For at sikre effektiv anvendelse af denne forordning på virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, og som med størst sandsynlighed vil opfylde disse objektive krav, og hvor urimelig praksis, der svækker den frie markedsadgang, er mest hyppig og har størst indvirkning, bør Kommissionen direkte kunne udpege de virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, som opfylder bestemte kvantitative tærskler, som gatekeepere. Disse virksomheder bør under alle omstændigheder være omfattet af en hurtig udpegelsesprocedure, der bør begynde, når denne forordning får virkning.

(17) Det forhold, at en virksomhed har en meget betydelig omsætning i Unionen og udbyder en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater, er overbevisende tegn på, at den pågældende virksomhed har en betydelig indvirkning på det indre marked. Dette gælder ligeledes, hvis en virksomhed, der udbyder en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater, har en meget betydelig markedskapitalisering eller tilsvarende reel markedsværdi. Derfor bør en virksomhed, der udbyder en central platformstjeneste, formodes at have betydelig indvirkning på det indre marked, hvis den udbyder en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater, og hvis udbyderens realiserede koncernomsætning i Unionen svarer til eller overstiger en bestemt, høj tærskel, eller koncernens markedskapitalisering svarer til eller overstiger en bestemt høj absolut værdi. For virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester og tilhører virksomheder, som ikke er børsnoterede, bør den tilsvarende reelle markedsværdi anvendes som reference. Det bør være muligt for Kommissionen at anvende sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter til at udarbejde en objektiv metode til beregning af denne værdi.

En stor koncernomsætning realiseret i Unionen sammenholdt med tærsklen for antallet af brugere af centrale platformstjenester i Unionen er udtryk for relativt gode evner til at tjene penge på disse brugere. En høj markedskapitalisering i forhold til den samme tærskel for antallet af brugere i Unionen er udtryk for et relativt stort potentiale for at tjene penge på disse brugere i den nærmeste fremtid. Dette potentiale for at tjene penge afspejler i princippet igen den gateway-stilling, de pågældende virksomheder har. Begge indikatorer afspejler desuden de pågældende virksomheders økonomiske kapacitet, herunder deres mulighed for at udnytte deres adgang til de finansielle markeder til at styrke deres stilling. Dette kan f.eks. ske, når denne bedre adgang bruges til at erhverve andre virksomheder, hvilket igen har vist sig at have potentielle negative konsekvenser for innovationen. Markedskapitalisering kan også være udtryk for de pågældende virksomheders forventede fremtidige stilling og indvirkning på det indre marked, trods en potentielt relativt lav omsætning. Værdien af markedskapitaliseringen bør tage udgangspunkt i et niveau, der afspejler den gennemsnitlige markedskapitalisering af de største børsnoterede virksomheder i Unionen i løbet af en passende periode.

(18) En markedskapitalisering på eller over tærsklen i det seneste regnskabsår bør medføre en formodning om, at en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, har en betydelig indvirkning på det indre marked, men hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, kan opretholde markedskapitaliseringen på eller over tærsklen i tre eller flere år, bør dette anses for yderligere at bestyrke denne formodning.

(19) Omvendt kan der være en række faktorer vedrørende markedskapitalisering, som vil kræve en tilbundsående vurdering for at bedømme, om en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør anses for at have en betydelig indvirkning på det indre marked. Dette kan være tilfældet, hvis markedskapitaliseringen af den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, i de foregående regnskabsår har været betydeligt lavere end tærsklen, og volatiliteten i dens markedskapitalisering i løbet af den undersøgte periode har været uforholdsmæssig sammenlignet med den generelle volatilitet i aktiemarkedet, eller dens markedskapitaliseringsforløb i forhold til markedstendenserne har været uforeneligt med en hurtig og ensrettet vækst.

(20) At have et meget stort antal erhvervsbrugere, der er afhængige af en central platformstjeneste for at kunne nå ud til et meget stort antal månedlige aktive slutbrugere, gør det muligt for den virksomhed, der udbyder tjenesten, at udnytte driften hos en betydelig del af erhvervsbrugerne til sin egen fordel og peger i princippet på, at den pågældende virksomhed er en vigtig gateway. De respektive relevante niveauer for disse antal bør fastsættes, så de repræsenterer en væsentlig procentdel af hele befolkningen i

Unionen, når det handler om slutbrugere, og af hele populationen af virksomheder, der anvender centrale platformstjenester, for at fastsætte tærsklen for erhvervsbrugere. Aktive slutbrugere og erhvervsbrugere bør identificeres og beregnes på en sådan måde, at den pågældende centrale platformstjenestes rolle og rækkevidde afspejles på passende vis. For at skabe retssikkerhed for gatekeeperne bør elementerne til bestemmelse af antallet af aktive slutbrugere og erhvervsbrugere pr. central platformstjeneste fastsættes i et bilag til denne forordning. Sådanne elementer kan påvirkes af den teknologiske udvikling og andre udviklinger. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at ændre denne forordning ved at ajourføre metoden og listen over indikatorer, der anvendes til at bestemme antallet af aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere.

(21) En grundfæstet og varig stilling i forhold til driften eller forventningen om at få en sådan stilling i fremtiden forekommer navnlig, når den fri markedsadgang i forbindelse med den stilling, som den virksomhed, der udbyder den centrale platformstjeneste, indtager, er begrænset. Dette vil sandsynligvis være tilfældet, hvis denne virksomhed har udbudt en central platformstjeneste i mindst tre medlemsstater til et meget stort antal erhvervsbrugere og slutbrugere i en periode på mindst tre år.

(22) Sådanne tærskler kan blive påvirket af udviklingen på markedet og den tekniske udvikling. Kommissionen bør derfor tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter for at præcisere metoden til at afgøre, om de kvantitative tærskler er opfyldt, og til regelmæssigt at tilpasse den til udviklingen på markedet og den teknologiske udvikling, hvis det er nødvendigt. Sådanne delegerede retsakter bør ikke ændre de kvantitative tærskler, der er fastsat i denne forordning.

(23) En virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør under ganske særlige omstændigheder kunne bestride formodningen om, at virksomheden har en betydelig indvirkning på det indre marked, ved at påvise, at den, selv om den opfylder de kvantitative tærskler i denne forordning, ikke opfylder kravene til udpegelsen som gatekeeper. Bevisbyrden for, at formodningen på grundlag af opfyldelsen af de kvantitative tærskler ikke bør finde anvendelse, bør påhvile den pågældende virksomhed. Kommissionen bør i sin vurdering af den fremlagte dokumentation og de fremførte argumenter alene tage hensyn til de elementer, der direkte vedrører de kvantitative kriterier, nemlig indvirkningen fra virksomheden, der udbyder centrale platformstjenester, på det indre marked ud over indtægts- eller markedsloftet, såsom dens absolutte størrelse og antallet af medlemsstater, hvor den er til stede, hvor meget antallet af faktiske erhvervsbrugere og slutbrugere overskrider tærsklerne, og vigtigheden af virksomhedens centrale platformstjeneste i betragtning af den respektive centrale platformstjenestes aktiviteterets samlede omfang samt antal år, hvor tærsklerne er opfyldt.

Enhver begrundelse, der hviler på økonomiske hensyn, og som søger at fastlægge en markedsafgrænsning eller påvise effektivitet som følge af en specifik form for adfærd fra den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør tilsidesættes, da den ikke er relevant for udpegelsen som gatekeeper. Hvis de fremførte argumenter ikke er tilstrækkeligt underbyggede, fordi de ikke klart rejser tvivl om formodningen, bør Kommissionen kunne afvise argumenterne inden for det tidsrum på 45 arbejdsdage, der er fastsat til udpegelsen. Kommissionen bør kunne træffe en afgørelse baseret på de disponible oplysninger om de kvantitative tærskler, hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, modarbejder undersøgelsen ved at undlade at overholde de undersøgelsesforanstaltninger, der er truffet af Kommissionen.

(24) Der bør også fastlægges bestemmelser om vurderingen af gatekeeperrollen for virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, og som ikke opfylder alle de kvantitative tærskler, under hensyntagen til de overordnede objektive krav om, at de har en betydelig indvirkning på det indre marked, fungerer

som en vigtig gateway for erhvervsbrugere for at nå ud til slutbrugere og drager fordel af en grundfæstet og varig stilling i deres aktiviteter, eller at det er forventeligt, at de vil gøre det i den nærmeste fremtid. Når den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, er en mellemstor virksomhed, en lille virksomhed eller en mikrovirksomhed, bør vurderingen nøje tage hensyn til, om en sådan virksomhed vil være i stand til betydeligt at underminere den frie markedsadgang for så vidt angår de centrale platformstjenester, da denne forordning primært er rettet mod store virksomheder med betydelig økonomisk magt og ikke mellemstore virksomheder, små virksomheder eller mikrovirksomheder.

(25) En sådan vurdering kan kun foretages i lyset af en markedsundersøgelse, samtidig med at der tages hensyn til de kvantitative tærskler. I sin vurdering bør Kommissionen forfølge målet om at bevare og fremme innovationen og kvaliteten af digitale produkter og tjenester, i hvilken grad priserne er rimelige og konkurrencedygtige, og i hvilken grad kvaliteten eller valgmulighederne for erhvervsbrugere og slutbrugere er eller forbliver høj. Der kan inddrages elementer, som er specifikke for de virksomheder, der udbyder de pågældende centrale platformstjenester, såsom ekstreme stordriftsfordele eller synergieffekter, meget stærke netværkseffekter, datadrevne fordele, evnen til at forbinde mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere takket være disse tjenerstørrelser flersidethed, fastlåsningsvirkninger, mangel på multihoming, konglomeratselskabsstruktur eller vertikal integration. Derudover kan en meget høj markeds kapitalisering, en meget høj egenkapitalværdi i forhold til fortjeneste eller en meget høj omsætning afledt af slutbrugere af én central platformstjeneste anvendes som indikatorer for sådanne virksomheders påvirkningspotentialer og for en skævvridning af markedet til deres fordel. Sammen med markeds kapitalisering er høje relative vækstrater eksempler på dynamiske parametre, der er særlig relevante for at identificere de virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, og om hvilke det er forventeligt, at de vil opnå en grundfæstet og varig stilling. Kommissionen bør kunne træffe en afgørelse ved at slutte modsætningsvis ud fra de foreliggende fakta, hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, i væsentlig grad modarbejder undersøgelsen ved at undlade at overholde de undersøgelsesforanstaltninger, som er truffet af Kommissionen.

(26) En særlig undergruppe af regler bør finde anvendelse på de virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, og for hvilke det er forventeligt, at de vil få en grundfæstet og varig stilling på markedet i den nærmeste fremtid. De samme specifikke kendetegn ved centrale platformstjenester gør dem tilbøjelige til at tippe: Når først en virksomhed, der udbyder den centrale platformstjeneste, har opnået en vis fordel i forhold til konkurrenter eller potentielle konkurrenter med hensyn til størrelse eller formidlingsstyrke, kan dens stilling blive uangribelig, og situationen kan udvikle sig til, at den sandsynligvis vil blive grundfæstet og varig i den nærmeste fremtid. Virksomheder kan forsøge at fremkalde denne tipning og udvikle sig til gatekeepere ved at udnytte nogle af de urimelige betingelser og den urimelige praksis, som er reguleret ved denne forordning. I en sådan situation forekommer det passende at gribe ind, før markedet tipper uopretteligt.

(27) En sådan tidlig indgriben bør dog være begrænset til kun at pålægge de forpligtelser, der er nødvendige og passende for at sikre, at de pågældende tjenester fortsat kan udfordres, og gøre det muligt at undgå risikoen for urimelige betingelser og urimelig praksis. Forpligtelser, der forhindrer den virksomhed, som udbyder centrale platformstjenester, i at have en grundfæstet og varig stilling inden for sine aktiviteter, såsom forpligtelser, der forhindrer udnyttelse, og forpligtelser, som fremmer skift og multihoming, er mere direkte rettet mod dette formål. For at sikre proportionalitet bør Kommissionen endvidere kun anvende de forpligtelser fra denne undergruppe, som er nødvendige og forholdsmæssige for at nå målene i denne forordning, og bør regelmæssigt undersøge, hvorvidt sådanne forpligtelser bør fastholdes, afskaffes eller tilpasses.

(28) Anvendelse alene af de forpligtelser, der er nødvendige og forholdsmæssige for at opfylde målene i denne forordning, bør gøre det muligt for Kommissionen at gribe rettidigt og effektivt ind under fuld overholdelse af proportionaliteten af de overvejede foranstaltninger. Det bør også gøre det muligt at forsikre faktiske eller potentielle markedsdeltagere om fri markedsadgang og rimelighed for så vidt angår de pågældende tjenester.

(29) Gatekeeperne bør opfylde de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, med hensyn til hver af de centrale platformstjenester, som er anført i den relevante udpegelsesafgørelse. Forpligtelserne bør, hvor det er relevant, gælde under hensyntagen til den konglomeratlignende stilling, som gatekeepere har. Endvidere bør Kommissionen have mulighed for ved en afgørelse at pålægge gatekeeperen gennemførelsesforanstaltninger. Disse gennemførelsesforanstaltninger bør udformes på en effektiv måde under hensyntagen til kendetegnene ved de centrale platformstjenester og mulige omgælsesrisici og under overholdelse af proportionalitetsprincippet og de berørte virksomheders og tredjeparters grundlæggende rettigheder.

(30) Den hastige udvikling i og den komplekse teknologiske art af centrale platformstjenester kræver en regelmæssig gennemgang af gatekeepernes status, herunder dem, som forventes at have en grundfæstet og varig stilling på markedet i deres aktiviteter i den nærmeste fremtid. For at give alle markedsdeltagerne, herunder gatekeeperne, fornøden sikkerhed med hensyn til de relevante retlige forpligtelser, er det nødvendigt at fastsætte en frist for sådanne regelmæssige gennemgange. Det er også vigtigt at gennemføre sådanne gennemgange regelmæssigt og som minimum hvert tredje år. Endvidere er det vigtigt at præcisere, at ikke alle ændringer af de faktiske forhold, på grundlag af hvilke en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, blev udpeget som gatekeeper, bør kræve en ændring af udpegelsesafgørelsen. En ændring er kun nødvendig, hvis ændringen af de faktiske forhold også fører til en ændring af vurderingen. Hvorvidt dette er tilfældet, bør bygge på en vurdering fra sag til sag af de faktiske forhold og omstændigheder.

(31) For at sikre fri markedsadgang og rimelighed for så vidt angår centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeepere, er det nødvendigt at fastsætte en række harmoniserede regler på en klar og utvetydig måde med hensyn til disse tjenester. Der er behov for sådanne regler for at afhjælpe risikoen for skadelige virkninger af gatekeeperes praksis, hvilket vil være til gavn for erhvervsklimaet i de berørte tjenester, for brugerne og i sidste ende for samfundet som helhed. Forpligtelserne svarer til de former for praksis, der anses for at undergrave den frie markedsadgang eller for at være urimelige, eller begge dele, under hensyntagen til egenskaberne ved den digitale sektor, og som har en særligt negativ direkte indvirkning på erhvervsbrugere og slutbrugere. De forpligtelser, der er fastsat ved denne forordning, bør specifikt kunne tage hensyn til arten af de centrale platformstjenester, der udbydes. Forpligtelserne i denne forordning bør ikke kun sikre fri markedsadgang og rimelighed med hensyn til de centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen, men også med hensyn til andre digitale produkter og tjenester, som gatekeepere udnytter deres gateway-stilling til, og som ofte udbydes sammen med eller til støtte for de centrale platformstjenester.

(32) Med henblik på denne forordning bør fri markedsadgang vedrøre virksomheders evne til effektivt at overvinde adgangs- og ekspansionsbarrierer og udfordre gatekeeperen på grundlag af fordelene ved deres produkter og tjenester. Kendetegnene ved centrale platformstjenester i den digitale sektor, såsom netværkseffekter, betydelige stordriftsfordele og dataafledte fordele, har begrænset den frie markedsadgang for disse tjenester og de relaterede økosystemer. En sådan svag fri markedsadgang mindsker incitamenterne til at innovere og forbedre produkter og tjenester for gatekeeperen og dennes erhvervsbrugere,

konkurrenter og kunder og påvirker dermed innovationspotentialet i den bredere onlineplatformøkonomi negativt. Den frie markedsadgang for tjenester i den digitale sektor kan også være begrænset, hvis der er mere end én gatekeeper til en central platformstjeneste. Denne forordning bør derfor forbyde visse former for praksis fra gatekeepernes side, som kan hæve adgangs- eller ekspansionsbarriererne, og pålægge gatekeepere visse forpligtelser, der er medvirkende til at sænke disse barrierer. Forpligtelserne bør også tage højde for situationer, hvor gatekeeperens stilling kan være så grundfæstet, at konkurrencen mellem platforme ikke er effektiv på kort sigt, således at der er behov for at skabe konkurrence mellem platforme eller øge den.

(33) Med henblik på denne forordning bør urimelighed vedrøre en ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, der medfører, at gatekeeperen opnår en uforholdsmæssig fordel. Markedsdeltagere, herunder erhvervsbrugere af centrale platformstjenester og alternative udbydere af tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for sådanne centrale platformstjenester, bør have mulighed for i tilstrækkelig grad at kunne udnytte fordelene ved deres innovative indsats eller andre bestræbelser. På grund af deres gateway-stilling og bedre forhandlingsposition er det muligt, at gatekeepere udviser adfærd, der ikke tillader andre fuldt ud at udnytte fordelene ved deres egne bidrag, og ensidigt fastsætter ulige betingelser for anvendelsen af deres centrale platformstjenester eller tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for deres centrale platformstjenester. Sådanne ulige betingelser udelukkes ikke af, at gatekeeperen tilbyder en bestemt tjeneste gratis til en specifik gruppe af brugere, og de kan også bestå i at udelukke eller diskriminere erhvervsbrugere, navnlig hvis erhvervsbrugerne konkurrerer med tjenester, der udbydes af gatekeeperen. Denne forordning bør derfor pålægge gatekeepere forpligtelser, der imødegår en sådan adfærd.

(34) Fri markedsadgang og rimelighed hænger sammen. Mangel på eller svag fri markedsadgang for en bestemt tjeneste kan give gatekeepere mulighed for at udøve urimelig praksis. Tilsvarende kan en gatekeepers urimelige praksis mindske erhvervsbrugeres eller andre parter muligheder for at udfordre gatekeeperens stilling. En særlig forpligtelse i denne forordning kan derfor tage højde for begge forhold.

(35) De forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, er derfor nødvendige for at imødegå konstaterede offentlige politiske betænkeligheder, idet der ikke findes nogen alternative og mindre indgribende foranstaltninger, som ville opnå det samme resultat, under hensyntagen til behovet for at opretholde den offentlige orden, beskytte privatlivets fred og bekæmpe svigagtig og vildledende handelspraksis.

(36) Gatekeepere indsamler ofte direkte personoplysninger om slutbrugere med henblik på at udbyde onlinereklametjenester, når slutbrugerne anvender tredjepartswebsteder og softwareapplikationer. Tredjeparter stiller også personoplysninger til rådighed for gatekeepere om deres slutbrugere med henblik på at gøre brug af visse tjenester, som udbydes af gatekeepere i forbindelse med deres centrale platformstjenester, såsom kundemålgrupper. Behandling af personoplysninger fra tredjeparter ved brug af centrale platformstjenester med henblik på at udbyde onlinereklametjenester giver gatekeepere potentielle fordele med hensyn til akkumulering af data og forhøjer derigennem adgangsbarriererne. Dette skyldes, at gatekeepere behandler personoplysninger fra et betydeligt større antal tredjeparter end andre virksomheder. Tilsvarende fordele opstår som følge af i) at kombinere slutbrugeres personoplysninger indsamlet fra en central platformstjeneste med data indsamlet fra andre tjenester, ii) at krydsanvende personoplysninger fra en central platformstjeneste i andre tjenester, der udbydes separat af gatekeeperen, navnlig tjenester, der ikke udbydes sammen med eller til støtte for den relevante centrale platformstjeneste, og omvendt, eller iii) at slutbrugere tilmeldes forskellige tjenester hos gatekeepere med henblik på at kombinere personoplysninger. For at sikre, at gatekeepere ikke urimeligt underminerer den frie markedsadgang for

centrale platformstjenester, bør gatekeeperne give slutbrugere mulighed for frit at vælge at deltage i en sådan databehandlings- og tilmeldingspraksis ved at tilbyde et mindre personliggjort, men tilsvarende alternativ og uden at gøre brug af den centrale platformstjeneste eller visse af dens funktionaliteter betinget af slutbrugers samtykke. Dette bør ikke berøre situationer, hvor gatekeeperen behandler personoplysninger eller tilmelder slutbrugere til en tjeneste i henhold til retsgrundlaget i artikel 6, stk. 1, litra c), d) og e), i forordning (EU) 2016/679, men ikke i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra b) og f).

(37) Det mindre personliggjorte alternativ bør ikke være anderledes eller af ringere kvalitet end den tjeneste, der udbydes til de slutbrugere, der giver samtykke, medmindre forringelsen af kvaliteten er en direkte konsekvens af, at gatekeeperen ikke er i stand til at behandle sådanne personoplysninger eller tilmelde slutbrugerne en tjeneste. Det bør ikke være vanskeligere at undlade at give samtykke end at give det. Når gatekeeperen anmoder om samtykke, bør den proaktivt fremlægge en brugervenlig løsning for slutbrugeren med henblik på at give, ændre eller tilbagetrække samtykke på en udtrykkelig, klar og ligetil måde. Navnlig bør samtykke gives i form af en klar bekræftelse eller erklæring, der indebærer en frivillig, specifik, informeret og utvetydig tilkendegivelse af accept fra slutbrugers side som defineret i forordning (EU) 2016/679. Slutbrugeren bør ved afgivelse af samtykke og kun, når dette er relevant, informeres om, at undladelse heraf kan føre til et mindre personliggjort tilbud, men at den centrale platformstjeneste i øvrigt vil forblive uændret, og at der ikke vil blive fjernet nogen funktionaliteter. Hvis samtykke ikke kan gives direkte til gatekeeperens centrale platformstjeneste, bør slutbrugerne undtagelsesvis kunne give samtykke gennem hver af de tredjepartstjenester, der gør brug af den centrale platformstjeneste, således at gatekeeperen kan behandle personoplysninger med henblik på at udbyde onlinereklametjenester.

Endelig bør det være lige så nemt at trække et samtykke tilbage som at give det. Gatekeepere bør ikke udforme, organisere eller drive deres onlinegrænseflader på en måde, der vildleder, manipulerer eller på anden måde væsentligt forvrider eller forringer slutbrugernes mulighed for frit at give samtykke. Navnlig bør det ikke være tilladt gatekeepere mere end én gang om året at anmode slutbrugere om samtykke til det samme behandlingsformål, til hvilket de oprindeligt ikke gav samtykke, eller til hvilket de har trukket deres samtykke tilbage. Denne forordning berører ikke forordning (EU) 2016/679, herunder dens håndhævelsesramme, som fortsat finder fuld anvendelse på krav fra registrerede vedrørende en overtrædelse af deres rettigheder i henhold til nævnte forordning.

(38) Børn har krav på særlig beskyttelse af deres personoplysninger, navnlig med hensyn til anvendelse af deres personoplysninger til kommerciel kommunikation eller oprettelse af brugerprofiler. Beskyttelse af børn online er et vigtigt mål for Unionen og bør afspejles i den relevante EU-ret. I denne forbindelse bør der tages behørigt hensyn til en forordning om et indre marked for digitale tjenester. Intet i nærværende forordning fritager gatekeepere fra forpligtelsen til at beskytte børn som fastsat i den relevante EU-ret.

(39) I visse tilfælde kan gatekeeperne, f.eks. ved at pålægge kontraktlige vilkår og betingelser, begrænse muligheden for, at erhvervsbrugere af deres onlineformidlingstjenester kan tilbyde produkter eller tjenester til slutbrugere på mere favorable betingelser, herunder prismæssige, via andre onlineformidlingstjenester eller via direkte onlinesalgskanaler. Hvis sådanne begrænsninger vedrører tredjeparters onlineformidlingstjenester, begrænser de den frie markedsadgang platformene imellem, hvilket igen begrænser slutbrugernes valgmuligheder med hensyn til alternative onlineformidlingstjenester. Når sådanne begrænsninger vedrører direkte onlinesalgskanaler, begrænser de på urimelig vis erhvervsbrugernes frihed til at anvende sådanne kanaler. For at sikre, at erhvervsbrugere af gatekeeperes onlineformidlingstjenester frit kan vælge alternative onlineformidlingstjenester eller direkte onlinesalgskanaler og differentiere de betingelser, i henhold til hvilke de tilbyder deres produkter eller tjenester til slutbrugere, bør det ikke

være tilladt for gatekeepere at begrænse erhvervsbrugere i at differentiere de kommercielle betingelser, herunder prisen. En sådan begrænsning bør finde anvendelse på enhver foranstaltning med tilsvarende virkning, såsom højere provisionssatser eller sletning af erhvervsbrugernes tilbud fra listen.

(40) For at forhindre yderligere styrkelse af deres afhængighed af gatekeepernes centrale platformstjenester og for at fremme multihoming bør disse gatekeeperes erhvervsbrugere frit kunne fremme og vælge den distributionskanal, de finder mest hensigtsmæssig med henblik på at interagere med de eventuelle slutbrugere, som de pågældende erhvervsbrugere allerede har erhvervet via de centrale platformstjenester, som gatekeeperen udbyder, eller ad andre kanaler. Dette bør gælde for salgsfremstød, herunder gennem en softwareapplikation fra erhvervsbrugeren, og enhver form for kommunikation og indgåelse af aftaler mellem erhvervsbrugere og slutbrugere. En erhvervet slutbruger er en slutbruger, som allerede er indgået i et forretningsforhold med erhvervsbrugeren, og hvor gatekeeperen, såfremt dette er relevant, direkte eller indirekte har modtaget et vederlag af erhvervsbrugeren for at facilitere den pågældende erhvervsbrugers oprindelige erhvervelse af slutbrugeren. Sådanne forretningsforhold kan være på betalt eller gratis basis, såsom gratis prøveperioder eller gratisdele af tjenester, og kan være indgået enten i gatekeeperens centrale platformstjeneste eller via enhver anden kanal. Omvendt bør slutbrugerne også frit kunne vælge tilbud fra sådanne erhvervsbrugere og indgå aftaler med dem enten via gatekeeperens centrale platformstjenester, hvis det er relevant, eller fra en af erhvervsbrugeren direkte distributionskanaler eller en anden indirekte kanal, som en sådan erhvervsbruger benytter.

(41) Slutbrugernes mulighed for at få adgang til indhold, abonnementer, funktioner eller andre elementer, som ikke indgår i gatekeeperens centrale platformstjenester, bør ikke undermineres eller begrænses. Navnlig bør den situation undgås, hvor gatekeepere begrænser slutbrugernes adgang til og anvendelse af sådanne tjenester via en softwareapplikation på deres centrale platformstjeneste. For eksempel bør abonnenter på onlineindhold, der ikke er købt via en softwareapplikation, en softwareapplikationsbutik eller en digital assistent, ikke forhindres i at få adgang til sådant onlineindhold på en softwareapplikation på gatekeeperens centrale platformstjeneste, blot fordi det ikke er købt via en sådan softwareapplikation, softwareapplikationsbutik eller digital assistent.

(42) For at sikre et retfærdigt kommercielt miljø og beskytte den frie markedsadgang i den digitale sektor er det vigtigt at sikre erhvervsbrugeres og slutbrugeres, herunder whistleblowers, ret til at give udtryk for bekymring med hensyn til urimelig praksis fra gatekeeperes side og tage eventuelle spørgsmål om manglende overholdelse af relevant EU-ret eller national ret op over for de relevante administrative eller andre offentlige myndigheder, herunder nationale retter. For eksempel er det muligt, at erhvervsbrugere eller slutbrugere ønsker at klage over forskellige former for urimelig praksis, såsom diskriminerende adgangsbetingelser, uberettiget lukning af erhvervsbrugerkonti eller uklare grunde til at fjerne produkter fra lister. Enhver praksis, der på nogen måde besværliggør eller forhindrer disse brugere i at give udtryk for deres bekymring eller i at udnytte klagemuligheder, f.eks. i form af fortrolighedsklausuler eller andre skriftlige vilkår i aftaler, bør derfor forbydes. Dette forbud bør ikke berøre erhvervsbrugeres og gatekeeperes ret til i deres aftaler at fastsætte vilkår for brug, herunder brug af lovlige klagebehandlingsmekanismer, herunder enhver form for alternative tvistløsningsmekanismer eller særlige domstoles kompetencer i overensstemmelse med den respektive EU-ret eller nationale ret. Dette bør heller ikke berøre den rolle, som gatekeepere spiller for bekæmpelsen af ulovligt onlineindhold.

(43) Visse tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for gatekeeperens relevante centrale platformstjenester, såsom identifikationstjenester, webbrowsermotorer, betalingstjenester eller tekniske tjenester, der understøtter udbud af betalingstjenester, såsom betalingsystemer til køb i apps, er altafgø-

rende for, at erhvervsbrugere kan udøve deres virksomhed, og giver dem mulighed for at optimere tjenester. Navnlige er hver browser bygget på en webbrowsermotor, som er bestemmende for centrale browserfunktionaliteter som hastighed, pålidelighed og webkompatibilitet. Når gatekeepere driver og påtvinger brug af bestemte webbrowsermotorer, kan de fastlægge, hvilke funktionaliteter og standarder der finder anvendelse ikke blot for deres egne webbrowsere, men også for konkurrerende webbrowsere og dermed for websoftwareapplikationer. Derfor bør gatekeepere ikke udnytte deres stilling til at kræve, at deres afhængige erhvervsbrugere bruger nogen af de tjenester, som gatekeeperen selv udbyder sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, som led i det udbud af tjenester eller produkter, som de pågældende erhvervsbrugere udbyder. For at undgå en situation, hvor gatekeepere indirekte påtvinger erhvervsbrugere egne tjenester, som udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, bør gatekeepere også have forbud mod at kræve, at slutbrugere anvender sådanne tjenester, hvis kravet herom stilles i forbindelse med den tjeneste, der udbydes til slutbrugerne af den erhvervsbruger, der anvender gatekeeperens centrale platformstjeneste. Forbuddet har til formål at beskytte erhvervsbrugerens frihed til at vælge andre tjenester som alternativ til gatekeeperens, men bør ikke fortolkes som en forpligtelse for erhvervsbrugerne til at tilbyde sine slutbrugere sådanne alternativer.

(44) Adfærden med at kræve, at erhvervsbrugere eller slutbrugere abonnerer på eller registrerer sig hos andre centrale platformstjenester hos gatekeepere, der er anført i udpegelsesafgørelsen, eller som møder de i denne forordning fastsatte tærskler for aktive slutbrugere og erhvervsbrugere, som en betingelse for at bruge, få adgang til, tilmelde sig eller registrere sig hos en central platformstjeneste, giver gatekeeperne mulighed for at indfange og fastlåse nye erhvervsbrugere og slutbrugere til deres centrale platformstjenester ved at sikre, at erhvervsbrugere ikke kan få adgang til en central platformstjeneste uden også som minimum at registrere sig eller oprette en konto med henblik på at modtage en anden central platformstjeneste. Denne adfærd giver desuden gatekeepere en potentiel fordel med hensyn til akkumulering af data. Som sådan kan denne adfærd skabe adgangsbarrierer og bør forbydes.

(45) De betingelser, hvorunder gatekeepere udbyder onlinereklametjenester til erhvervsbrugere, herunder både annoncører og udgivere, er ofte uigennemsigtige og uklare. Denne uklarhed hænger delvist sammen med nogle få platformes praksis, men skyldes også den rene kompleksitet ved vor tids programmatiske annoncering. Denne sektor anses for at være blevet mindre gennemsigtig efter indførelsen af ny lovgivning til beskyttelse af privatlivets fred. Dette medfører ofte, at annoncører og udgivere mangler oplysninger og viden om betingelserne for de onlinereklametjenester, de køber, og underminerer deres mulighed for at skifte mellem virksomheder, der udbyder onlinereklametjenester. Endvidere vil omkostningerne til onlinereklametjenester på disse betingelser sandsynligvis blive højere, end de ville være i et mere retfærdigt, mere gennemsigtigt og åbent platformsmiljø. Disse højere omkostninger vil sandsynligvis afspejles i de priser, som slutbrugerne betaler for mange daglige produkter og tjenester, som afhænger af onlinereklametjenester. Gennemsigtighedsforpligtelserne bør derfor kræve, at gatekeeperne, når de anmodes herom, giver de annoncører og udgivere, til hvem de yder onlinereklametjenester, gratis oplysninger, som giver begge parter mulighed for at forstå den pris, der er betalt for de forskellige onlinereklametjenester, der er ydet som led i den relevante reklameværdikæde.

Disse oplysninger bør efter anmodning gives til en annoncør for den enkelte reklame i forbindelse med den pris og de gebyrer, der opkræves af den pågældende annoncør, og, med forbehold af en aftale mellem den udgiver, der ejer den fortegnelse, hvor reklamen vises, det vederlag, som er modtaget af den pågældende samtykkende udgiver. Daglig levering af de pågældende oplysninger vil gøre det muligt for annoncørerne at modtage oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede til, at omkostningerne ved anvendelse af gatekeeperens onlinereklametjenester kan sammenlignes med omkostningerne ved anven-

delse af alternative virksomheders onlinereklametjenester. Såfremt visse udgivere ikke giver samtykke til, at de relevante oplysninger deles med annoncøren, bør gatekeeperen give annoncøren oplysninger om det daglige gennemsnitlige vederlag, som disse udgivere har modtaget for de relevante reklamer. Den samme forpligtelse og de samme principper for deling af relevante oplysninger om udbud af onlinereklametjenester bør gælde for anmodninger fra udgivere. Eftersom gatekeepere kan anvende forskellige prisfastsættelsesmodeller til udbud af onlinereklametjenester til annoncører og udgivere, f.eks. en pris pr. eksponering, pr. visning eller ethvert andet kriterium, bør gatekeeperne også angive den metode, som de enkelte priser og vederlag er beregnet efter.

(46) Under visse omstændigheder har en gatekeeper en dobbeltrolle som virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, hvorved den udbyder en central platformstjeneste og eventuelt andre tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for den pågældende centrale platformstjeneste, til dens erhvervsbrugere, samtidig med at der konkurreres eller tilstræbes konkurrence med de samme erhvervsbrugere om udbud af de samme eller lignende tjenester eller produkter til de samme slutbrugere. Under sådanne omstændigheder kan en gatekeeper udnytte sin dobbeltrolle til at anvende data, der er genereret eller stillet til rådighed af dens erhvervsbrugere i forbindelse med de pågældende erhvervsbrugeres aktiviteter, når de anvender de centrale platformstjenester eller tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for de pågældende centrale platformstjenester, til fordel for sine egne tjenester eller produkter. Erhvervsbrugers data kan også omfatte eventuelle data, der er genereret eller stillet til rådighed som led i dens slutbrugeres aktiviteter. Dette kan f.eks. være tilfældet, når en gatekeeper stiller en onlinemarkedsplads eller en softwareapplikationsbutik til rådighed for erhvervsbrugere og samtidig udbyder tjenester som virksomhed, der udbyder onlinedetailtjenester eller softwareapplikationer. For at forhindre gatekeepere i at drage urimelig fordel af deres dobbeltrolle er det nødvendigt at sikre, at de ikke anvender eventuelle aggregerede eller ikkeaggregerede data, som kan indeholde anonymiserede data og personoplysninger, der ikke er offentligt tilgængelige, til at udbyde tilsvarende tjenester som deres erhvervsbrugere. Denne forpligtelse bør gælde for gatekeeperen som helhed, herunder, men ikke begrænset til, den forretningsenhed, der konkurrerer med erhvervsbrugerne af en central platformstjeneste.

(47) Erhvervsbrugere kan også købe onlinereklametjenester fra en virksomhed, som udbyder centrale platformstjenester, med henblik på at udbyde varer og tjenester til slutbrugere. I sådanne tilfælde kan det ske, at dataene ikke er genereret på den centrale platformstjeneste, men udbydes til den centrale platformstjeneste af erhvervsbrugeren eller genereres ud fra dennes aktiviteter via den pågældende centrale platformstjeneste. I visse tilfælde kan den centrale platformstjeneste, der udbyder reklametjenester, have en dobbeltrolle som både virksomhed, der udbyder onlinereklametjenester, og virksomhed, der udbyder tjenester, der konkurrerer med erhvervsbrugere. Følgelig bør den forpligtelse, der forbyder en gatekeeper med en dobbeltrolle at anvende erhvervsbrugers data, også gælde med hensyn til de data, som en central platformstjeneste har modtaget fra virksomheder med det formål at udbyde onlinereklametjenester i tilknytning til denne centrale platformstjeneste.

(48) I relation til cloudcomputingtjenester bør denne forpligtelse til ikke at anvende erhvervsbrugers data også omfatte data, som gatekeeperens erhvervsbrugere har stillet til rådighed eller genereret i forbindelse med deres brug af gatekeeperens cloudcomputingtjeneste eller gennem dens softwareapplikationsbutik, der giver slutbrugere af cloudcomputingtjenester adgang til softwareapplikationer. Denne forpligtelse bør ikke påvirke gatekeeperens ret til at anvende aggregerede data til at udbyde andre tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for dens centrale platformstjeneste, såsom dataanalysetjenester, forudsat at det sker i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt med nærværende forordnings relevante forpligtelser vedrørende sådanne tjenester.

(49) En gatekeeper kan anvende forskellige midler til at begunstige sine egne eller en tredjeparts tjenester eller produkter i sit styresystem, sin digitale assistent eller sin webbrowser til skade for de samme eller lignende tjenester, som slutbrugerne kan opnå gennem andre tredjeparter. Dette kan f.eks. ske, når bestemte softwareapplikationer eller tjenester er installeret på forhånd af en gatekeeper. For at give slutbrugerne mulighed for at vælge bør gatekeeperen ikke forhindre dem i at afinstallere eventuelle softwareapplikationer i deres styresystem. Det bør kun være muligt for gatekeeperen at forhindre en sådan afinstallation, når sådanne softwareapplikationer er afgørende for styresystemets eller enhedens funktion. Gatekeepere bør også give slutbrugerne mulighed for let at ændre standardindstillingerne for styresystemet, den digitale assistent og webbrowseren, når disse standardindstillinger begunstiger deres egne softwareapplikationer og tjenester. Dette omfatter visning af en valgskræm, første gang en bruger anvender en i udpegelsesafgørelsen anført onlinesøgemaskine, digital assistent eller webbrowser hos gatekeeperen, hvorved slutbrugerne får mulighed for at vælge en alternativ standardtjeneste, når gatekeeperens styresystem leder slutbrugerne til de pågældende onlinesøgemaskiner, digitale assistenter eller webbrowsere, og når gatekeeperens digitale assistent eller webbrowser leder brugeren til den i udpegelsesafgørelsen anførte onlinesøgemaskine.

(50) De regler, som en gatekeeper fastsætter for distribution af softwareapplikationer, kan i visse tilfælde begrænse slutbrugernes mulighed for at installere og anvende tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker på den pågældende gatekeepers hardware eller styresystemer og begrænse slutbrugernes mulighed for at få adgang til sådanne softwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, der ikke er en del af den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester. Sådanne restriktioner kan begrænse softwareapplikationsudvikleres mulighed for at anvende alternative distributionskanaler og slutbrugerens mulighed for at vælge mellem forskellige softwareapplikationer fra forskellige distributionskanaler og bør forbydes, da det anses for urimeligt og sandsynligvis vil svække den frie markedsadgang for angår centrale platformstjenester. For at sikre fri markedsadgang bør gatekeeperen desuden give tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker mulighed for at lade slutbrugeren bestemme, om den pågældende tjeneste skal være standard, og gøre det nemt at gennemføre ændringen.

For at sikre, at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke bringer gatekeeperens hardware eller styresystems integritet i fare, bør det være muligt for den pågældende gatekeeper at gennemføre forholdsmæssige tekniske eller kontraktlige foranstaltninger for at nå dette mål, hvis gatekeeperen påviser, at sådanne foranstaltninger er nødvendige og berettigede, og at der ikke findes mindre indgribende midler til at sikre hardwarens eller styresystemets integritet. Hardwarens eller styresystemets integritet bør omfatte eventuelle designvalg, der skal foretages og fastholdes for at sikre, at hardwaren eller styresystemet er beskyttet mod uautoriseret adgang, ved at sørge for, at de sikkerhedskontroller, der er specificeret for den pågældende hardware eller det pågældende styresystem, ikke kan kompromitteres. For at sikre, at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke underminerer slutbrugernes sikkerhed, bør det desuden være muligt for gatekeeperen at gennemføre strengt nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger og indstillinger, bortset fra standardindstillinger, der sætter slutbrugerne i stand til effektivt at beskytte sikkerheden i forbindelse med tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, hvis gatekeeperen påviser, at sådanne foranstaltninger og indstillinger er strengt nødvendige og berettigede, og at der ikke findes mindre indgribende midler til at nå dette mål. Gatekeeperen bør forhindres i at gennemføre sådanne foranstaltninger som standardindstillinger eller præinstallationer.

(51) Gatekeepere er ofte integreret vertikalt og tilbyder bestemte produkter eller tjenester til slutbrugere via deres egne centrale platformstjenester eller gennem en erhvervsbruger, over hvem de udøver kontrol,

hvilket ofte fører til interessekonflikter. Dette kan omfatte situationer, hvor en gatekeeper udbyder sine egne onlineformidlingstjenester via en onlinesøgemaskine. Når disse produkter eller tjenester tilbydes på den centrale platformstjeneste, kan gatekeeperne forbeholde deres egne tilbud en bedre stilling med hensyn til rangordning og relateret indeksering og crawling end produkter eller tjenester fra tredjeparter, som også opererer på den pågældende centrale platformstjeneste. Dette kan f.eks. forekomme for produkter eller tjenester, herunder andre centrale platformstjenester, der er rangordnet i de resultater, der vises af onlinesøgemaskiner, eller som er delvist eller helt indlejret i søgeresultater fra onlinesøgemaskiner, grupper af resultater inden for et bestemt emne, der vises sammen med resultaterne fra en onlinesøgemaskine, og som behandles eller anvendes af bestemte slutbrugere som en tjeneste, der er forskellig fra eller supplerer onlinesøgemaskinen.

Andre tilfælde omfatter softwareapplikationer, der distribueres via softwareapplikationsbutikker, eller videoer, der distribueres via en videodelingsplatform, eller produkter eller tjenester, som får en fremtrædende placering eller visning i et newsfeed på en social onlinenetværkstjeneste, eller produkter eller tjenester, der er rangordnet i søgeresultater eller vises på en onlinemarkedsplads, eller produkter eller tjenester, der tilbydes gennem en digital assistent. En sådan måde at forbeholde gatekeeperens eget tilbud en bedre stilling kan finde sted, selv før der rangordnes efter en søgning, såsom i forbindelse med crawling og indeksering. F.eks. kan gatekeeperen allerede i forbindelse med crawling som en søgeproces, hvorved nyt og opdateret indhold findes, samt indeksering, som indebærer lagring og organisering af det indhold, der er fundet under crawlingprocessen, fremhæve sit eget indhold frem for tredjeparters indhold. Under disse omstændigheder har gatekeeperen en dobbeltrolle som formidler for tredjepartsvirksomheder og som virksomhed, der direkte udbyder produkter eller tjenester. Sådanne gatekeepere har følgelig mulighed for direkte at underminere den frie markedsadgang for disse produkter eller tjenester på disse centrale platformstjenester til skade for erhvervsbrugere, der ikke er under gatekeeperens kontrol.

(52) I sådanne situationer bør gatekeeperen ikke udøve nogen som helst form for forskelsbehandling eller særbehandling i forhold til rangordning på den centrale platformstjeneste og relateret indeksering og crawling, hverken via retslige, kommercielle eller tekniske hjælpemidler, til fordel for produkter eller tjenester, som den selv tilbyder, eller via en erhvervsbruger, som den kontrollerer. For at sikre, at denne forpligtelse er effektiv, bør de betingelser, der gælder for en sådan rangordning, også generelt være rimelige og gennemsigtige. Rangordning bør i denne forbindelse omfatte alle former for relativ fremtrædende placering, herunder visning, vurdering, links eller stemmeresultater, og bør også omfatte tilfælde, hvor en central platformstjeneste kun præsenterer eller formidler ét resultat til slutbrugeren. For at sikre, at denne forpligtelse er effektiv og ikke kan omgås, bør den også gælde for enhver foranstaltning, der har en tilsvarende virkning på forskels- eller særbehandlingen i forbindelse med rangordningen. De retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 5 i forordning (EU) 2019/1150, bør også fremme gennemførelsen og håndhævelsen af denne forpligtelse.

(53) Gatekeepere bør ikke begrænse eller forhindre slutbrugernes frie valg ved teknisk eller på anden vis at gøre det umuligt at skifte mellem eller abonnere på andre softwareapplikationer og -tjenester. Dette vil give flere virksomheder mulighed for at tilbyde deres tjenester og dermed i sidste ende give slutbrugerne flere valgmuligheder. Gatekeepere bør sikre, at der er frit valg, uanset om de er producenter af eventuel hardware, hvormed sådanne softwareapplikationer eller tjenester tilgås, og bør ikke opstille kunstige tekniske eller andre barrierer for at gøre det umuligt eller ineffektivt at skifte. Blot at tilbyde et bestemt produkt eller tjeneste til forbrugere, herunder i form af præinstallation, og at forbedre tilbuddet til slutbrugere, såsom ved prisnedsættelser eller bedre kvalitet, bør ikke betragtes som en forbudt barriere for at skifte.

(54) Gatekeepere kan hindre slutbrugernes mulighed for at få adgang til onlineindhold og -tjenester, herunder softwareapplikationer. Derfor bør der fastlægges regler for at sikre, at slutbrugernes ret til adgang til et åbent internet ikke bringes i fare af gatekeepernes adfærd. Gatekeepere kan også teknisk begrænse slutbrugernes mulighed for effektivt at skifte mellem forskellige virksomheder, der udbyder internetadgangstjenester, navnlig gennem deres kontrol over hardware eller styresystemer. Dette fordrejer de lige konkurrencevilkår for internetadgangstjenesterne og skader i sidste ende slutbrugerne. Det bør derfor sikres, at gatekeepere ikke uretmæssigt begrænser slutbrugernes muligheder for at vælge, hvilken virksomhed der skal levere deres internetadgangstjeneste.

(55) En gatekeeper kan udbyde tjenester eller hardware såsom bærbare enheder, der har adgang til hardware eller softwarefunktioner i en enhed, som tilgås eller kontrolleres via et styresystem eller en digital assistent, med henblik på at tilbyde specifikke funktionaliteter til slutbrugerne. I så fald kræver konkurrerende tjeneste- eller hardwareudbydere såsom udbydere af bærbare enheder lige så effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til den samme hardware eller de samme softwarefunktioner for at kunne udbyde et konkurrencedygtigt tilbud til slutbrugerne.

(56) Gatekeepere kan også have en dobbeltrolle som udviklere af styresystemer og producenter af enheder, herunder af eventuel teknisk funktionalitet en sådan enhed måtte have. For eksempel kan en gatekeeper, der er producent af en enhed, begrænse adgangen til nogle af funktionaliteterne i denne enhed, såsom sikre elementer og processorer inden for near-field-communication-teknologi, autentifikationsmekanismer og den software, der anvendes til disse teknologier, som kan være påkrævet med henblik på effektiv levering af en tjeneste, der udbydes sammen med eller til støtte for den centrale platformstjeneste af gatekeeperen, og af enhver potentiel tredjepartsvirksomhed, der udbyder en sådan tjeneste.

(57) Hvis dobbeltroller udnyttes på en måde, der forhindrer alternative udbydere af tjenester eller hardware i at opnå adgang på lige vilkår til det samme styresystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige for eller anvendes af gatekeeperen ved udbuddet af dens egne supplerende eller støttende tjenester eller hardware, kan dette i betydelig grad underminere ved sådanne alternative udbyderes innovation samt slutbrugernes valgmuligheder. Det bør derfor kræves af gatekeeperne, at de gratis sikrer effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til det samme styresystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige eller anvendes i forbindelse med, at de udbyder deres egne supplerende og understøttende tjenester og hardware. En sådan adgang kan ligeledes kræves af softwareapplikationer i forbindelse med de relevante tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for den centrale platformstjeneste, med henblik på effektivt at udvikle og udbyde funktionaliteter, der er interoperable med dem, der udbydes af gatekeepere. Formålet med forpligtelserne er gennem grænseflader eller lignende løsninger at give konkurrerende tredjeparter mulighed for at sammenkoble sig med de respektive funktioner lige så effektivt som gatekeeperens egne tjenester eller hardware.

(58) De betingelser, på hvilke gatekeepere udbyder onlinereklametjenester til erhvervsbrugere, herunder både annoncører og udgivere, er ofte uigennemsigtige og uklare. Dette medfører ofte, at annoncører og udgivere mangler oplysninger om effekten af en bestemt reklame. For yderligere at fremme rimeligheden, gennemsigtigheden og åbenheden for så vidt angår de onlinereklametjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen, samt dem, der er fuldt integreret med andre centrale platformstjenester fra den samme virksomhed, bør gatekeepere, når de anmodes derom, give annoncører og udgivere og tredjeparter, der er godkendt af annoncører og udgivere, gratis adgang til gatekeeperens præstationsmåleværktøjer og til de data, herunder aggregerede og ikkeaggregerede data, som er nødvendige for, at annoncører,

godkendte tredjeparter såsom reklamebureauer, der handler på vegne af en virksomhed, som indrykker annoncer, samt udgivere kan foretage deres egen uafhængige verifikation af udbuddet af de relevante onlinereklametjenester.

(59) Gatekeepere drager fordel af adgang til store mængder data, som de indsamler, når de udbyder centrale platformstjenester og andre digitale tjenester. For at sikre, at gatekeeperne ikke underminerer den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller den dynamiske digitale sektors innovationspotentiale ved at begrænse skift eller multihoming, bør slutbrugere samt tredjeparter, der er godkendt af en slutbruger, gives effektiv og øjeblikkelig adgang til de data, de har stillet til rådighed, eller som er blevet genereret i kraft af deres aktivitet på gatekeeperens relevante centrale platformstjenester. Dataene bør modtages i et format, der øjeblikkeligt og effektivt kan tilgås og anvendes af slutbrugeren eller den af slutbrugeren godkendte relevante tredjepart, som dataene overføres til. Gatekeepere bør også ved hjælp af passende tekniske foranstaltninger af høj kvalitet, såsom applikationsprogrammeringsgrænseflader, sikre, at slutbrugere eller tredjeparter, der er godkendt af slutbrugerne, frit kan overføre dataene løbende og i realtid. Dette bør også gælde for eventuelle andre data på forskellige aggregeringsniveauer, der er nødvendige for effektivt at muliggøre sådan portabilitet. For at undgå tvivl supplerer gatekeeperens forpligtelse til at sikre effektiv dataportabilitet i henhold til denne forordning retten til dataportabilitet i henhold til forordning (EU) 2016/679. Fremme af skift eller multihoming bør igen medføre flere valgmuligheder for slutbrugere og fungerer som et incitament for gatekeepere og erhvervsbrugere til innovation.

(60) Erhvervsbrugere, der bruger centrale platformstjenester udbudt af gatekeepere, og sådanne erhvervsbrugeres slutbrugere leverer og genererer en stor mængde data. For at sikre, at erhvervsbrugere har adgang til de relevante data, der genereres heraf, bør gatekeeperen på deres anmodning give effektiv adgang gratis til sådanne data. Sådant adgang bør også gives til tredjeparter, der er kontraheret af erhvervsbrugeren, og som fungerer som behandler af disse data for erhvervsbrugeren. Adgangen bør omfatte adgang til data, som leveres eller genereres af de samme erhvervsbrugere og de samme slutbrugere til disse erhvervsbrugere i forbindelse med andre tjenester, der udbydes af den samme gatekeeper, herunder tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, når dette er uløseligt forbundet med den relevante anmodning. Med henblik herpå bør en gatekeeper ikke anvende nogen kontraktlige eller andre begrænsninger til at forhindre erhvervsbrugere i at få adgang til relevante data og bør give erhvervsbrugere mulighed for at indhente samtykke fra deres slutbrugere til at tilgå og hente sådanne data, hvis et sådant samtykke er påkrævet i henhold til forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Gatekeepere bør også sikre kontinuerlig adgang til sådanne data i realtid ved hjælp af passende tekniske foranstaltninger, f.eks. gennem indførelse af programmeringsgrænseflader for applikationer af høj kvalitet eller integrerede værktøjer for erhvervsbrugere med mindre transaktionsmængder.

(61) Værdien af onlinesøgemaskiner for deres respektive erhvervsbrugere og slutbrugere stiger i takt med, at det samlede antal sådanne brugere stiger. Virksomheder, der udbyder onlinesøgemaskiner, indsamler og gemmer aggregerede datasæt med oplysninger om, hvad brugerne har søgt efter, og hvordan de har interageret med de resultater, som de har fået leveret. Virksomheder, der udbyder onlinesøgemaskiner, indsamler disse data fra søgninger, der er foretaget på deres egen onlinesøgemaskine og, hvis det er relevant, søgninger, der er foretaget på platforme tilhørende deres forretningspartnere i senere led. Gatekeepernes adgang til sådanne data om rangordning, forespørgsel, klik og visning er en vigtig barriere for markedsadgang og ekspansion, hvilket underminerer den frie markedsadgang for onlinesøgemaskiner. Gatekeepere bør derfor være forpligtede til at give adgang, på retfærdige, rimelige og ikkediskriminerende vilkår, til disse data om rangordning, forespørgsel, klik og visning i relation til gratis og betalt søgning, som

genereres af forbrugerne på onlinesøgemaskiner, til andre virksomheder, der udbyder sådanne tjenester, således at disse tredjepartsvirksomheder kan optimere deres tjenester og konkurrere med de relevante centrale platformstjenester. Sådant adgang bør også gives til tredjeparter, der er kontraheret af en udbyder af onlinesøgemaskine, og som fungerer som behandlere af disse data for onlinesøgemaskinen. Når en gatekeeper giver adgang til sine søgedata, bør gatekeeperen sikre beskyttelse af slutbrugernes personoplysninger, herunder mod mulige genidentifikationsrisici, med passende midler såsom anonymisering af sådanne personoplysninger uden væsentligt at forringe kvaliteten eller anvendeligheden af dataene. De relevante data er anonymiseret, når personoplysningerne er ændret uigenkaldeligt på en sådan måde, at oplysningerne ikke er knyttet til en identificeret eller identificerbar fysisk person, eller når personoplysningerne er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke eller ikke længere er identificerbar.

(62) For så vidt angår softwareapplikationsbutikker, onlinesøgemaskiner og sociale onlinenetværkstjenester anført i udpegelsesafgørelsen bør gatekeepere offentliggøre og indføre generelle adgangsbetingelser, der bør være retfærdige, rimelige og ikkediskriminerende. Disse generelle betingelser bør indeholde bestemmelser om en EU-baseret alternativ tvistbilæggelsesmekanisme, som er let tilgængelig, upartisk, uafhængig og gratis for erhvervsbrugeren, uden at det berører erhvervsbrugers egne omkostninger og forholdsmæssige foranstaltninger, der har til formål at forhindre erhvervsbrugers misbrug af tvistbilæggelsesmekanismen. Tvistbilæggelsesmekanismen bør ikke berøre erhvervsbrugers ret til at indbringe en klage for de retslige myndigheder i overensstemmelse med EU-retten og national ret. Navnlig er gatekeepere, der giver adgang til softwareapplikationsbutikker en vigtig gateway for erhvervsbrugere, der forsøger at nå ud til slutbrugere. I betragtning af ubalancen i forhandlingsstyrken mellem disse gatekeepere og erhvervsbrugere af deres softwareapplikationsbutikker bør disse gatekeepere ikke have mulighed for at fastsætte almindelige vilkår, herunder prisvilkår, som ville være urimelige eller føre til uberettiget forskelsbehandling.

Prisfastsættelse eller andre generelle adgangsbetingelser bør anses for urimelige, hvis de fører til ubalance mellem de rettigheder og forpligtelser, der påtvinges erhvervsbrugere, eller giver gatekeeperen en fordel, som ikke står i rimeligt forhold til den af gatekeeperen udbudte tjeneste til erhvervsbrugere, eller medfører ulemper for erhvervsbrugere i forbindelse med udbud af de samme eller lignende tjenester som gatekeeperens. Følgende benchmarks kan fungere som målestok for rimeligheden af generelle adgangsbetingelser: de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges, for de samme eller lignende tjenester af andre udbydere af softwareapplikationsbutikker, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges, af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for forskellige tilknyttede eller lignende tjenester eller til forskellige typer slutbrugere, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges, af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for den samme tjeneste i forskellige geografiske områder, de priser, der opkræves, eller de betingelser, der pålægges, af udbyderen af softwareapplikationsbutikken for den samme tjeneste, som gatekeeperen udbyder til sig selv. Denne forpligtelse bør ikke udgøre en ret til adgang, og den bør ikke berøre den mulighed, som udbydere af softwareapplikationsbutikker, onlinesøgemaskiner og sociale onlinenetværkstjenester har for at påtage sig det påkrævede ansvar for bekæmpelse af ulovligt og uønsket indhold som omhandlet i en forordning om et indre marked for digitale tjenester.

(63) Gatekeepere kan hæmme erhvervsbrugers og slutbrugers mulighed for at afmelde sig en central platformstjeneste, som de tidligere har abonneret på. Der bør derfor fastsættes regler for at undgå en situation, hvor gatekeepere underminerer erhvervsbrugers og slutbrugers ret til frit at vælge, hvilken central platformstjeneste de anvender. For at sikre erhvervsbrugers og slutbrugers frie valg bør en gatekeeper ikke kunne gøre det unødvendigt vanskeligt eller kompliceret for erhvervsbrugere eller slutbrugere

at afmelde sig en central platformstjeneste. At lukke en konto eller afmelde sig bør ikke gøres mere kompliceret end at åbne en konto eller abonnere på den samme tjeneste. Gatekeepere bør ikke opkræve yderligere gebyrer, når de opsiges kontrakter med deres slutbrugere eller erhvervsbrugere. Gatekeepere bør sikre, at betingelserne for opsigelse af kontrakter altid er forholdsmæssige og kan gennemføres af slutbrugerne uden unødige hindringer, som f.eks. med hensyn til grundene til opsigelse, opsigelsesvarsel eller opsigelsesform. Dette berører ikke gældende national lovgivning, som finder anvendelse i overensstemmelse med EU-retten om rettigheder og forpligtelser vedrørende betingelser for slutbrugeres opsigelse af leveringen af centrale platformstjenester.

(64) Den manglende interoperabilitet gør det muligt for gatekeepere, der udbyder nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, at drage fordel af stærke netværkseffekter, hvilket bidrager til svækkelsen af den frie markedsadgang. Desuden udbyder gatekeepere ofte nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester som en del af deres platformsøkosystem, uanset om slutbrugerne multihomer, og dette forværrer yderligere adgangsbarriererne for alternative udbydere af sådanne tjenester og øger slutbrugernes omkostninger ved at skifte. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972⁽¹⁴⁾ og navnlig de betingelser og procedurer, der er fastsat i artikel 61 deri, bør gatekeepere derfor gratis og på anmodning sikre interoperabilitet med visse af de grundlæggende funktionaliteter i deres nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, som de udbyder til deres egne slutbrugere, for tredjepartsudbydere af sådanne tjenester.

Gatekeepere bør sikre interoperabilitet for tredjepartsudbydere af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der tilbyder eller agter at tilbyde deres nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester til slutbrugere og erhvervsbrugere i Unionen. For at lette den praktiske gennemførelse af en sådan interoperabilitet bør den pågældende gatekeeper være forpligtet til at offentliggøre et standardtilbud, der fastsætter de tekniske detaljer og de generelle vilkår og betingelser for interoperabilitet med sine nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester. Det bør være muligt for Kommissionen, hvis det er relevant, at høre Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation for at afgøre, om de tekniske detaljer og de generelle vilkår og betingelser, der er offentliggjort i standardtilbuddet, og som gatekeeperen har til hensigt at gennemføre eller har gennemført, sikrer overholdelse af denne forpligtelse.

Under alle omstændigheder bør gatekeeperen og den anmodende udbyder sikre, at interoperabiliteten ikke underminerer et højt sikkerheds- og databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning og den relevante EU-ret, navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Forpligtelsen vedrørende interoperabiliteten bør ikke berøre de oplysninger og valgmuligheder, der skal stilles til rådighed for slutbrugere for så vidt angår gatekeeperens og den anmodende udbyders nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester i henhold til nærværende forordning og anden EU-ret, navnlig forordning (EU) 2016/679.

(65) For at sikre, at de forpligtelser, der er fastsat ved denne forordning, er effektive, og samtidig sikre, at disse forpligtelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sikre fri markedsadgang og imødegå de skadelige virkninger af den urimelige praksis fra gatekeeperes side, er det vigtigt at definere og afgrænse dem klart for at gøre det muligt for gatekeeperen at overholde dem fuldt ud, samtidig med, at den relevante ret, og navnlig forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF samt lovgivning vedrørende forbrugerbeskyttelse, cybersikkerhed, produktsikkerhed og tilgængelighedskrav, herunder direktiv (EU) 2019/882 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102⁽¹⁵⁾, overholdes. Gatekeeperne bør

sikre overholdelse af nærværende forordning gennem design. Derfor bør de nødvendige foranstaltninger så vidt muligt være integreret i det teknologiske design, der anvendes af gatekeeperne.

Det kan i visse tilfælde være hensigtsmæssigt, at Kommissionen efter en dialog med den pågældende gatekeeper og efter at have givet tredjeparter mulighed for at fremsætte bemærkninger nærmere præciserer visse af de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper bør vedtage for effektivt at overholde forpligtelser, der muligvis skal præciseres nærmere, eller, i tilfælde af omgåelse, alle forpligtelser. En sådan yderligere præcisering bør navnlig være mulig, hvis gennemførelsen af en forpligtelse, der muligvis skal præciseres nærmere, kan blive berørt af forskelle i tjenesterne inden for en enkelt kategori af centrale platformstjenester. Med henblik herpå bør gatekeeperen have mulighed for at anmode Kommissionen om at indlede en proces, hvorved Kommissionen nærmere kan præcisere nogle af de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper bør vedtage for effektivt at overholde de pågældende forpligtelser.

Kommissionen bør have skønsbeføjelse med hensyn til, om og hvornår en sådan yderligere præcisering bør gives, samtidig med at principperne om ligebehandling, proportionalitet og god forvaltningsskik overholdes. I denne forbindelse bør Kommissionen redegøre for de vigtigste grunde, der ligger til grund for dens vurdering, herunder eventuelle håndhævelsesprioriteter. Denne proces bør ikke udnyttes til at underminere nærværende forordnings effektivitet. Desuden berører denne proces ikke Kommissionens beføjelser til at vedtage en afgørelse om en gatekeepers manglende opfyldelse af enhver af de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, herunder muligheden for at pålægge bøder eller tvangsbøder. Kommissionen bør have mulighed for at genåbne proceduren, herunder hvis de præciserede foranstaltninger viser sig ikke at være effektive. En genåbning på grund af en ineffektiv præcisering vedtaget ved en afgørelse bør gøre det muligt for Kommissionen at ændre præciseringen fremadrettet. Kommissionen bør også kunne fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken procedurene kan genåbnes, hvis de præciserede foranstaltninger viser sig ikke at være effektive.

(66) Som et yderligere element for at sikre proportionalitet bør gatekeeperne have mulighed for i nødvendigt omfang at anmode om suspension af en specifik forpligtelse under ganske særlige omstændigheder, som er uden for gatekeeperens kontrol, såsom et uforudset udefrakommende chok, der midlertidigt har elimineret en betydelig del af slutbrugernes efterspørgsel efter den pågældende centrale platformstjeneste, hvis gatekeeperen påviser, at overholdelse af en specifik forpligtelse vil bringe den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens aktiviteter i Unionen i fare. Kommissionen bør identificere, hvilke ganske særlige omstændigheder der berettiger suspension, og regelmæssigt tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse for at vurdere, om betingelserne for indrømmelse af suspension stadig foreligger.

(67) Under ganske særlige omstændigheder, der er snævert begrundet i hensynet til folkesundheden eller den offentlige sikkerhed som fastsat i EU-retten og fortolket af Domstolen, bør Kommissionen kunne træffe afgørelse om, at en specifik forpligtelse ikke finder anvendelse på en specifik central platformstjeneste. Hvis sådanne samfundsinteresser skades, kan det være tegn på, at omkostningerne ved håndhævelse af en bestemt forpligtelse for samfundet som helhed i visse specifikke undtagelsesvisse tilfælde er for store og dermed uforholdsmæssige. Kommissionen bør, hvor det er relevant, kunne lette overholdelsen ved at vurdere, om en begrænset og behørigt begrundet suspension eller undtagelse er berettiget. Dette bør sikre proportionaliteten af forpligtelserne i denne forordning uden at undergrave de tilsigtede forudgående virkninger på rimeligheden og den frie markedsadgang. Hvis der indrømmes en sådan undtagelse, bør Kommissionen tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse hvert år.

(68) Gatekeepere bør inden for tidsfristen for at opfylde deres forpligtelser i henhold til nærværende forordning gennem obligatorisk rapportering oplyse Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de agter at gennemføre eller har gennemført for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser, herunder foranstaltningerne vedrørende overholdelse af forordning (EU) 2016/679, i det omfang disse er relevante for overholdelsen af forpligtelserne i henhold til nærværende forordning, hvilket bør give Kommissionen mulighed for at varetage sine opgaver i henhold til nærværende forordning. Endvidere bør et klart og forståeligt ikkefortroligt resumé af sådanne oplysninger gøres offentligt tilgængeligt, samtidig med at der tages hensyn til gatekeeperes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger. Denne ikkefortrolige offentliggørelse bør gøre det muligt for tredjeparter at vurdere, om gatekeeperne opfylder de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning. En sådan rapportering bør ikke berøre Kommissionens eventuelle håndhævelsestiltag på noget tidspunkt efter rapporteringen. Kommissionen bør offentliggøre såvel et link til det ikkefortrolige resumé af rapporten som alle andre offentlige oplysninger online baseret på oplysningsforpligtelserne i henhold til nærværende forordning for at sikre, at sådanne oplysninger er tilgængelige på brugbar og fyldestgørende vis, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

(69) Gatekeepernes forpligtelser bør først ajourføres efter en grundig undersøgelse af karakteren og indvirkningen af en specifik praksis, der efter en tilbundsgående undersøgelse kort forinden kan være identificeret som urimelig eller begrænsende for den frie markedsadgang på samme måde som urimelig praksis efter denne forordning, men som potentielt falder uden for anvendelsesområdet for de aktuelle forpligtelser. Kommissionen bør kunne iværksætte en undersøgelse med henblik på at fastslå, om der er behov for at få ajourføre eksisterende forpligtelser, enten på eget initiativ eller efter en begrundet anmodning fra mindst tre medlemsstater. Når medlemsstaterne fremsætter sådanne begrundede anmodninger, bør de have mulighed for at medtage oplysninger om nyligt indførte tilbud vedrørende produkter, tjenester, software eller funktioner, der giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den frie markedsadgang eller rimeligheden, uanset om de indføres i forbindelse med eksisterende centrale platformstjenester eller på anden vis. Hvis Kommissionen efter en markedsundersøgelse finder det nødvendigt at ændre væsentlige elementer i denne forordning, såsom medtagelse af nye forpligtelser, som afviger fra de spørgsmål vedrørende fri markedsadgang eller rimelighed, der også er omhandlet i denne forordning, bør Kommissionen fremsætte et forslag om ændring af denne forordning.

(70) Henset til den betydelige økonomiske magt, som gatekeepere har, er det vigtigt, at forpligtelserne bliver anvendt effektivt og ikke bliver omgået. Med henblik herpå bør de pågældende regler finde anvendelse på enhver praksis fra en gatekeepers side, uanset dens form og uanset om den er af kontraktlig, kommerciel eller teknisk eller anden karakter, for så vidt som den praksis svarer til den form for praksis, der er genstand for en af de forpligtelser, der er fastsat ved denne forordning. Gatekeepere bør ikke udvise adfærd, der ville underminere den effektive virkning af de forbud og forpligtelser, der er fastsat ved denne forordning. En sådan adfærd omfatter det design, der anvendes af gatekeeperen, præsentationen af slutbrugernes valg på en ikkeneutral måde eller ved hjælp af en brugergrænseflades struktur, funktion eller funktionsmåde eller en del heraf for at undergrave eller skade brugerens autonomi, beslutningstagning eller valg. Desuden bør gatekeeperen ikke have mulighed for at udvise nogen adfærd, der underminerer interoperabilitet som krævet i henhold til denne forordning, såsom ved f.eks. at anvende uberettigede tekniske beskyttelsesforanstaltninger, ved diskriminerende brugsvilkår, ved ulovligt at hævde ophavsret til applikationsprogrammeringsgrænseflader eller ved at give vildledende oplysninger. Gatekeepere bør ikke have mulighed for at omgå deres udpegelse ved kunstigt at segmentere, opdele, underopdele, fragmentere eller opsplitte deres centrale platformstjenester for at omgå de kvantitative tærskler, der er fastsat i denne forordning.

(71) For at sikre, at vurderingen af gatekeepernes status er effektiv, og for at gøre det muligt at tilpasse listen over centrale platformstjenester, som en gatekeeper udbyder, bør gatekeeperne underrette Kommissionen om alle deres planlagte erhvervelser, inden de gennemføres, om andre virksomheder, som udbyder centrale platformstjenester, eller eventuelle andre tjenester, der udbydes i den digitale sektor, eller andre tjenester, der muliggør indsamling af data. Sådanne oplysninger bør ikke kun tjene formålene i vurderingsprocessen med hensyn til individuelle gatekeeperes status, men vil også give oplysninger, der er afgørende for at kunne overvåge bredere tendenser vedrørende fri markedsadgang i den digitale sektor, og kan derfor være en nyttig faktor at tage i betragtning i forbindelse med de markedsundersøgelser, der er fastsat bestemmelser om ved denne forordning. Endvidere bør Kommissionen underrette medlemsstaterne om sådanne oplysninger i betragtning af muligheden for at anvende oplysningerne til nationale fusionskontrolformål, og da det under visse omstændigheder er muligt for den nationale kompetente myndighed at henvise disse erhvervelser til Kommissionen med henblik på fusionskontrol. Kommissionen bør også hvert år offentliggøre en liste over de erhvervelser, som gatekeeperen har underrettet den om. For at sikre den nødvendige gennemsigtighed og anvendelighed af sådanne oplysninger til forskellige formål, der er omhandlet i denne forordning, bør gatekeeperne mindst give oplysninger om de virksomheder, der er berørt af fusionen, deres årlige omsætning i Unionen og på verdensplan, deres aktivitetsområde, herunder aktiviteter med direkte tilknytning til fusionen, transaktionsværdien eller et skøn herover, et resumé af fusionen, herunder dens art og begrundelse, samt en liste over de medlemsstater, der er berørt af operationen.

(72) Hensynet til databeskyttelse og privatlivets fred for slutbrugere er relevant for enhver vurdering af potentielle negative virkninger af gatekeeperes konstaterede praksis i forbindelse med indsamling og akkumulering af store mængder data fra slutbrugerne. At sikre en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed i den profileringspraksis, der anvendes af gatekeepere, herunder, men ikke begrænset til, profilering som omhandlet i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679, fremmer den frie markedsadgang for centrale platformstjenester. Gennemsigtighed lægger pres på gatekeeperne udefra for ikke at gøre dybdegående profilering af forbrugere til standard i branchen, eftersom potentielle nye aktører på markedet eller nystartede virksomheder ikke kan få adgang til data i samme omfang og dybde og på et tilsvarende niveau. Øget gennemsigtighed burde give andre virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, mulighed for bedre at skille sig ud ved at stille bedre garantier for beskyttelse af privatlivets fred.

For at sikre en minimumsgrad af virkningsfuldhed af denne gennemsigtighedsforpligtelse bør gatekeeperne som minimum give en uafhængigt revideret beskrivelse af det grundlag, hvorpå profilering foretages, herunder hvorvidt der anvendes personoplysninger og data udledt af brugeraktivitet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, den anvendte behandling, formålet med at udarbejde profilen og derefter anvende den, profileringens varighed, virkningen af en sådan profilering for gatekeeperens tjenester, samt hvilke foranstaltninger der er truffet for effektivt at give slutbrugerne mulighed for at få kendskab til den relevante brug af en sådan profilering, samt skridt til at indhente deres samtykke eller give dem mulighed for at afvise at give samtykke eller trække et samtykke tilbage. Kommissionen bør overføre den reviderede beskrivelse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd for at bidrage til en bedre håndhævelse af Unionens databeskyttelsesregler. Kommissionen bør tildeles beføjelser til at udvikle metoden og proceduren for den reviderede beskrivelse i samråd med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Det Europæiske Databeskyttelsesråd, civilsamfundet og eksperter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁶⁾ og (EU) 2018/1725⁽¹⁷⁾.

(73) For at sikre fuld og varig opfyldelse af målene i denne forordning bør Kommissionen kunne vurdere, hvorvidt en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør udpeges som gatekeeper uden

at opfylde de kvantitative tærskler, der er fastsat i denne forordning, hvorvidt systematisk manglende overholdelse fra en gatekeepers side berettiger til at pålægge yderligere afhjælpende foranstaltninger, hvorvidt yderligere tjenester i den digitale sektor bør tilføjes til listen over centrale platformstjenester, og hvorvidt yderligere praksis, der på tilsvarende måde er urimelig og begrænser adgangen til de digitale markeder, bør undersøges. En sådan vurdering bør baseres på markedsundersøgelser, der skal foretages inden for en rimelig tidsramme ved hjælp af klare procedurer og frister, for at støtte den forudgående virkning af denne forordning på den frie markedsadgang og rimelighed i den digitale sektor og for at skabe den nødvendige grad af retssikkerhed.

(74) Kommissionen bør være i stand til efter en markedsundersøgelse at konstatere, at en virksomhed, der udbyder en central platformstjeneste, opfylder alle de overordnede kvalitative kriterier for at blive udpeget som gatekeeper. Den pågældende virksomhed bør derefter i princippet overholde alle de relevante forpligtelser, som er fastsat ved denne forordning. Med hensyn til gatekeepere, der er udpeget af Kommissionen, fordi det kan forventes, at de vil have en grundfæstet og varig stilling på markedet inden for den nærmeste fremtid, bør Kommissionen kun pålægge de forpligtelser, der er nødvendige og passende for at forhindre, at den pågældende gatekeeper opnår en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter. Med hensyn til sådanne nye gatekeepere bør Kommissionen tage hensyn til, at denne status i princippet er af midlertidig karakter, og det derfor bør afgøres på et givet tidspunkt, hvorvidt en sådan virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør pålægges de fulde gatekeeperforpligtelser, fordi den har opnået en grundfæstet og varig stilling, eller hvorvidt betingelserne for udpegelse i sidste ende ikke er opfyldt, og at alle tidligere pålagte forpligtelser derfor bør ophæves.

(75) Kommissionen bør undersøge og vurdere, hvorvidt supplerende adfærdsrelaterede eller, hvis det er relevant, strukturelle afhjælpende foranstaltninger er berettigede for at sikre, at gatekeeperen ikke kan modvirke målene for denne forordning ved systematisk ikke at overholde en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Dette er tilfældet, hvis Kommissionen over for en gatekeeper har udstedt mindst tre afgørelser om manglende overholdelse inden for en periode på otte år, som kan vedrøre forskellige centrale platformstjenester og forskellige forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, og hvis gatekeeperen har fastholdt, udvidet eller yderligere styrket sin indvirkning på det indre marked, sine erhvervsbrugeres og slutbrugeres økonomiske afhængighed af gatekeeperens centrale platformstjenester eller sin grundfæstede stilling på markedet. En gatekeeper bør anses for at have fastholdt, udvidet eller styrket sin gatekeeperposition, hvis den pågældende gatekeeper trods Kommissionens håndhævels tiltag fortsat har eller yderligere har konsolideret eller grundfæstet sin betydning som gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere.

Kommissionen bør i sådanne tilfælde have beføjelse til at pålægge afhjælpende foranstaltninger, hvad enten de er adfærdsrelaterede eller strukturelle, under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet. I denne forbindelse bør Kommissionen have beføjelse til, i det omfang sådanne afhjælpende foranstaltninger er forholdsmæssige og nødvendige for at opretholde eller genoprette rimelighed og fri markedsadgang som påvirket af den systematiske manglende overholdelse, i en begrænset periode at forbyde gatekeeperen at indgå i en fusion vedrørende de centrale platformstjenester eller andre tjenester, der udbydes i den digitale sektor, eller tjenester, som muliggør indsamling af data, der berøres af den systematiske manglende overholdelse. For at muliggøre effektiv inddragelse af tredjeparter og muligheden for at afprøve de afhjælpende foranstaltninger, inden de anvendes, bør Kommissionen offentliggøre et detaljeret ikkefortroligt resumé af sagen og de foranstaltninger, der skal træffes. Kommissionen bør have mulighed for at genåbne proceduren, herunder hvis de angivne afhjælpende foranstaltninger viser sig ikke at være effektive. En genåbning på grund af ineffektive afhjælpende foranstaltninger vedtaget ved afgørelse bør

gøre det muligt for Kommissionen at ændre foranstaltningerne fremadrettet. Kommissionen bør også kunne fastsætte en rimelig frist, inden for hvilken det bør være muligt at genåbne proceduren, hvis de afhjælpende foranstaltninger viser sig ikke at være effektive.

(76) Hvis en gatekeeper under en undersøgelse af systematisk manglende overholdelse giver Kommissionen tilsagn, bør sidstnævnte kunne træffe en afgørelse, der gør disse tilsagn bindende for den pågældende gatekeeper, hvis den finder, at tilsagnene sikrer effektiv overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Den pågældende afgørelse bør også fastslå, at der ikke længere er grund til, at Kommissionen griber ind i forhold til den systematiske manglende overholdelse, der undersøges. Ved vurderingen af, om de tilsagn, som gatekeeperen har givet, er tilstrækkelige til at sikre effektiv overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, bør Kommissionen have mulighed for at tage hensyn til test foretaget af gatekeeperen for at påvise effektiviteten af de givne tilsagn i praksis. Kommissionen bør kontrollere, at tilsagnsafgørelsen overholdes fuldt ud og opfylder sine mål, og have ret til at genåbne afgørelsen, hvis den finder, at tilsagnene ikke er effektive.

(77) Tjenesterne i den digitale sektor og typerne af praksis i forbindelse med disse tjenester kan ændre sig hurtigt og i betydeligt omfang. For at sikre, at denne forordning altid er ajourført og er en effektiv og holistisk reguleringsmæssig respons på problemerne i forbindelse med gatekeepere, er det vigtigt, at der fastsættes bestemmelser om en regelmæssig gennemgang af listerne over centrale platformstjenester samt de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Dette er særlig vigtigt for at sikre, at en praksis, der sandsynligvis begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller er urimelig, bliver identificeret. Selv om det henset til den dynamiske og skiftende karakter af den digitale sektor er vigtigt at foretage en regelmæssig revision for at sørge for retssikkerhed for så vidt angår de reguleringsmæssige betingelser, bør enhver revision foretages inden for en rimelig og passende tidsramme. Markedsundersøgelser bør også sikre, at Kommissionen har et solidt dokumentationsgrundlag for at kunne vurdere, hvorvidt den bør stille forslag om at ændre denne forordning for at revidere, forlænge eller nærmere præcisere listerne over centrale platformstjenester. De bør ligeledes sikre, at Kommissionen har et solidt dokumentationsgrundlag for at kunne vurdere, hvorvidt den bør stille forslag om at ændre de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, eller hvorvidt den bør vedtage en delegeret retsakt for at ajourføre sådanne forpligtelser.

(78) Med hensyn til gatekeeperes adfærd, som ikke er omfattet af de forpligtelser, der er fastsat i denne nærværende, bør Kommissionen have mulighed for at indlede en markedsundersøgelse af nye tjenester og ny praksis med henblik på at fastslå, om de forpligtelser, der er fastsat i nærværende forordning, skal suppleres ved hjælp af en delegeret retsakt, der er omfattet af anvendelsesområdet for beføjelsen vedrørende sådanne delegerede retsakter som fastsat i denne forordning, eller ved at fremsætte et forslag om ændring af nærværende forordning. Dette berører ikke Kommissionens mulighed for i relevante tilfælde at indlede en procedure i henhold til artikel 101 eller 102 i TEUF. En sådan procedure bør gennemføres i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁸⁾. I hastetilfælde, hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade på konkurrencen, bør Kommissionen overveje at træffe foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EF) nr. 1/2003.

(79) I tilfælde af at gatekeepere udøver en praksis, der er urimelig eller begrænser den frie markedsadgang for de centrale platformstjenester, der allerede er udpeget i henhold til denne forordning, men uden at en sådan praksis udtrykkeligt er omfattet af de forpligtelser, som er fastsat i denne forordning, bør Kommissionen kunne ajourføre denne forordning gennem delegerede retsakter. Sådanne ajourføringer i form af delegerede retsakter bør være omfattet af samme undersøgelsesnorm, og en markedsundersøgelse

bør derfor gå forud. Kommissionen bør også anvende en foruddefineret norm til at identificere sådanne typer af praksis. Denne retsnorm bør sikre, at den type forpligtelser, som gatekeepere til enhver tid kan blive stillet over for i henhold til denne forordning, er tilstrækkelig forudsigelige.

(80) For at sikre effektiv gennemførelse og overholdelse af denne forordning bør Kommissionen have stærke undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser, så den kan undersøge, håndhæve og overvåge de regler, der er fastsat i denne forordning, samtidig med at det sikres, at den grundlæggende ret til at blive hørt og til aktindsigt i forbindelse med håndhævelsesproceduren respekteres. Kommissionen bør også råde over disse undersøgelsesbeføjelser med henblik på at gennemføre markedsundersøgelser, herunder for at ajourføre og revidere denne forordning.

(81) Kommissionen bør tillægges beføjelse til at anmode om de oplysninger, der er nødvendige med henblik på denne forordning. Kommissionen bør navnlig have adgang til relevante dokumenter, data, databaser, algoritmer og oplysninger, der er nødvendige for at indlede og foretage undersøgelser og føre tilsyn med overholdelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, uanset hvem der er i besiddelse af sådanne oplysninger, og uanset deres form eller format, lagringsmedie eller det sted, hvor de opbevares.

(82) Kommissionen bør kunne anmode virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder direkte om at fremlægge relevant dokumentation, relevante data og relevante oplysninger. Derudover bør Kommissionen med henblik på denne forordning kunne anmode om alle relevante oplysninger fra kompetente myndigheder i medlemsstaten eller fra enhver fysisk eller juridisk person. Når virksomheder efterkommer en afgørelse truffet af Kommissionen, har de pligt til at besvare faktuelle spørgsmål og udlevere dokumenter.

(83) Kommissionen bør også tillægges beføjelse til at foretage kontrolundersøgelser hos en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder og til at kunne indhente udtalelser fra enhver person, der kan være i besiddelse af nyttige oplysninger, og registrere den pågældende persons udtalelser.

(84) Foreløbige foranstaltninger kan være et vigtigt redskab til at sikre, at den overtrædelse, der undersøges, ikke medfører alvorlig og uoprettelig skade for erhvervsbrugere eller slutbrugere af gatekeepere, mens der pågår en undersøgelse. Dette redskab er vigtigt for at undgå en udvikling, der kan være meget vanskelig at vende ved en afgørelse truffet af Kommissionen ved procedurens afslutning. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at pålægge foreløbige foranstaltninger i forbindelse med en procedure, der er indledt med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse om manglende overholdelse. Denne beføjelse bør finde anvendelse i tilfælde, hvor Kommissionen umiddelbart har konstateret, at gatekeepere har tilsidesat forpligtelser, og hvor der er risiko for alvorlig og uoprettelig skade for erhvervsbrugere eller slutbrugere af gatekeepere. Foreløbige foranstaltninger bør kun finde anvendelse i en nærmere fastlagt periode, enten indtil afslutningen af Kommissionens procedure eller i en bestemt periode, som kan forlænges i det omfang, det er nødvendigt og hensigtsmæssigt.

(85) Kommissionen bør kunne træffe de nødvendige tiltag til at overvåge effektiv gennemførelse og overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Sådanne tiltag bør omfatte Kommissionens mulighed for at udpege uafhængige eksterne eksperter og revisorer til at bistå Kommissionen i denne proces, herunder, hvor det er relevant, fra kompetente myndigheder i medlemsstaterne, såsom data- eller forbrugerbeskyttelsesmyndigheder. Kommissionen bør sikre tilstrækkelig rotation ved udpegelsen af revisorer.

(86) Overholdelsen af forpligtelserne i henhold til denne forordning bør kunne håndhæves ved hjælp af bøder og tvangsbøder. Med henblik herpå bør passende bøder og tvangsbøder også fastsættes for manglende overholdelse af forpligtelserne og brud på procedurereglerne med forbehold af passende forældelsesfrister, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og *ne bis in idem*-princippet. Kommissionen og de relevante nationale myndigheder bør koordinere deres håndhævelsesindsats for at sikre, at disse principper overholdes. Kommissionen bør navnlig tage hensyn til eventuelle bøder og sanktioner, der pålægges den samme juridiske person for de samme faktiske forhold gennem en endelig afgørelse i procedurer vedrørende en overtrædelse af andre EU-regler eller nationale regler, således at det sikres, at de samlede pålagte bøder og sanktioner svarer til alvoren af de begåede overtrædelser.

(87) For at sikre en effektiv inddrivelse af bøder, der er pålagt sammenslutninger af virksomheder for de overtrædelser, de har begået, er det nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser det bør være muligt for Kommissionen at kræve, at medlemmerne af den pågældende sammenslutning af virksomheder betaler bøden, hvis den ikke er solvent.

(88) I forbindelse med procedurer, der gennemføres i henhold til denne forordning, bør den berørte virksomhed have ret til at blive hørt af Kommissionen, og de vedtagne afgørelser bør offentliggøres bredt. Samtidig med at retten til god forvaltning, retten til aktindsigt og retten til at blive hørt sikres, er det vigtigt at beskytte fortrolige oplysninger. Endvidere bør Kommissionen, samtidig med at den respekterer oplysningernes fortrolige karakter, sikre, at alle oplysninger, som ligger til grund for afgørelsen, videregives i et omfang, der gør det muligt for afgørelsens adressat at forstå de faktiske omstændigheder og overvejelser, der førte til afgørelsen. Det er også nødvendigt at sikre, at Kommissionen kun anvender oplysninger, der er indsamlet i medfør af denne forordning, med henblik på denne forordning, medmindre andet specifikt er angivet. Endelig bør det under visse betingelser være muligt at anse visse forretningsdokumenter, såsom kommunikation mellem advokater og deres klienter, som fortrolige, hvis de relevante betingelser er opfyldt.

(89) Når Kommissionen udarbejder ikkefortrolige resuméer til offentliggørelse, så interesserede tredjeparter effektivt kan fremsætte bemærkninger, bør den tage behørigt hensyn til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes.

(90) En sammenhængende, effektiv og komplementær håndhævelse af de tilgængelige retlige instrumenter, som anvendes på gatekeepere, kræver samarbejde og koordinering mellem Kommissionen og nationale myndigheder inden for rammerne af deres kompetencer. Kommissionen og de nationale myndigheder bør samarbejde om og koordinere de tiltag, der er nødvendige for håndhævelse af de tilgængelige retlige instrumenter, der anvendes på gatekeepere som omhandlet i denne forordning, og overholde princippet om loyalt samarbejde, der er fastsat i artikel 4 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). De nationale myndigheder bør bl.a. kunne støtte Kommissionen ved at forelægge Kommissionen alle nødvendige oplysninger, som de er i besiddelse af, eller ved på anmodning at bistå Kommissionen med udøvelsen af dens beføjelser, således at Kommissionen bedre kan udføre sine opgaver i henhold til denne forordning.

(91) Kommissionen er den eneste myndighed, der har bemyndigelse til at håndhæve nærværende forordning. For at støtte Kommissionen bør det være muligt for medlemsstaterne at bemyndige deres kompetente myndigheder, der håndhæver konkurrenceregler, til at foretage undersøgelser vedrørende gatekeepers mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til nærværende forordning. Dette kunne navnlig være relevant i tilfælde, hvor det ikke fra begyndelsen kan fastslås, om en gatekeepers adfærd

kan være i strid med nærværende forordning, de konkurrenceregler, som den nationale kompetente myndighed har bemyndigelse til at håndhæve, eller begge dele. Den nationale kompetente myndighed, der håndhæver konkurrenceregler, bør rapportere til Kommissionen om sine konklusioner vedrørende gatekeeperes mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til nærværende forordning, således at Kommissionen kan indlede en procedure med henblik på at undersøge en eventuel manglende overholdelse som den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve de bestemmelser, der er fastsat ved nærværende forordning.

Kommissionen bør have fuld skønsbeføjelse til at træffe afgørelse om, hvorvidt en sådan procedure bør indledes. For at undgå overlappende undersøgelser i henhold til nærværende forordning bør den pågældende nationale kompetente myndighed underrette Kommissionen, inden den træffer sin første undersøgelsesforanstaltning vedrørende gatekeeperes mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til nærværende forordning. De nationale kompetente myndigheder bør også arbejde tæt sammen og koordinere med Kommissionen, når de håndhæver nationale konkurrenceregler over for gatekeepere, herunder med hensyn til fastsættelse af bøder. Med henblik herpå bør de underrette Kommissionen, når de indleder procedurer baseret på nationale konkurrenceregler over for gatekeepere, og inden de pålægger gatekeepere forpligtelser i sådanne procedurer. For at undgå overlap bør det være muligt, at underretningen om udkastet til afgørelse i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1/2003, hvor det er relevant, tjener som underretning i henhold til nærværende forordning.

(92) For at sikre en harmoniseret anvendelse og håndhævelse af denne forordning er det vigtigt at sikre, at de nationale myndigheder, herunder de nationale retter, har alle de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at deres afgørelser ikke er i strid med en afgørelse vedtaget af Kommissionen i henhold til denne forordning. Nationale retter bør kunne anmode Kommissionen om at fremsende oplysninger eller udtalelser om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning. Samtidig bør Kommissionen have mulighed for at indgive mundtlige eller skriftlige bemærkninger til nationale retter. Dette berører ikke nationale retters mulighed for at anmode om præjudicielle afgørelser i henhold til artikel 267 i TEUF.

(93) For at sikre sammenhæng og effektiv komplementaritet i gennemførelsen af denne forordning og andre sektorspecifikke forskrifter, der finder anvendelse på gatekeepere, bør Kommissionen drage fordel af ekspertisen i en særlig gruppe på højt niveau. Det bør også være muligt for denne gruppe på højt niveau at bistå Kommissionen ved hjælp af rådgivning, ekspertise og anbefalinger, når det er relevant, i generelle spørgsmål vedrørende gennemførelsen eller håndhævelsen af denne forordning. Gruppen på højt niveau bør sammensættes af de relevante europæiske organer og netværk, og dens sammensætning bør sikre et højt ekspertiseniveau og en geografisk balance. Medlemmerne af gruppen på højt niveau bør regelmæssigt aflægge rapport til de organer og netværk, de repræsenterer, om de opgaver, der udføres inden for rammerne af gruppen, og høre dem i den forbindelse.

(94) Eftersom de afgørelser, der træffes af Kommissionen i medfør af denne forordning, kan underkastes prøvelse ved Domstolen i overensstemmelse med TEUF, bør Domstolen i overensstemmelse med artikel 261 i TEUF have fuld prøvelsesret med hensyn til bøder og tvangsbøder.

(95) Det bør være muligt for Kommissionen at udarbejde retningslinjer for at give yderligere vejledning om forskellige aspekter af denne forordning eller for at bistå virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, med at gennemføre forpligtelserne i henhold til denne forordning. Det bør være muligt, at en sådan vejledning navnlig baseres på de erfaringer, som Kommissionen opnår gennem overvågning af overholdelsen af denne forordning. Udstedelse af eventuelle retningslinjer i henhold til denne forordning

er Kommissionens prerogativ og sker efter eget skøn og bør ikke betragtes som et grundlæggende element til at sikre, at de berørte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder overholder forpligtelserne i henhold til denne forordning.

(96) Gennemførelsen af visse af gatekeepernes forpligtelser, såsom med hensyn til dataadgang, dataportabilitet eller interoperabilitet, kan lettes ved hjælp af tekniske standarder. I den forbindelse bør det være muligt for Kommissionen at anmode europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle dem, hvor det er hensigtsmæssigt og nødvendigt.

(97) For at sikre åbne og fair markeder i den digitale sektor over alt i Unionen, hvor gatekeepere er til stede, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med hensyn til ændring af metoden til fastsættelse af, om de kvantitative tærskler vedrørende aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere for udpegelse af gatekeepere, som er indeholdt i et bilag til denne forordning, er opfyldt, med hensyn til yderligere præcisering af metodens supplerende elementer, der ikke er omfattet af det pågældende bilag til fastsættelse af, om de kvantitative tærskler for udpegelse af gatekeepere er opfyldt, og med hensyn til supplerende af de eksisterende forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, når Kommissionen på grundlag af en markedsundersøgelse har konstateret, at der er behov for ajourføring af forpligtelserne til at gribe ind over for praksis, der begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller er urimelig, og den påtænkte ajourføring er omfattet af anvendelsesområde for beføjelsen vedrørende sådanne delegerede retsakter i denne forordning.

(98) Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til denne forordning, er det navnlig vigtigt, at den gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(99) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at præcisere foranstaltninger, som gatekeeperne skal gennemføre for effektivt at overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, helt eller delvist at suspendere en specifik forpligtelse, der er pålagt en gatekeeper, helt eller delvist at fritage en gatekeeper fra en specifik forpligtelse, at præcisere de foranstaltninger, som en gatekeeper skal gennemføre, når den omgår forpligtelserne i henhold til denne forordning, at afslutte en markedsundersøgelse med henblik på udpegelse af gatekeepere, at pålægge afhjælpende foranstaltninger i tilfælde af systematisk manglende overholdelse, at pålægge en gatekeeper foreløbige foranstaltninger, at gøre tilsagn bindende for en gatekeeper, at redegøre for sin konstatering af manglende overholdelse, at fastsætte tvangsbødens endelige størrelse, at fastlægge form, indhold og andre enkeltheder i underretninger, indgivelser af oplysninger, begrundede anmodninger og reguleringsmæssige rapporter fremsendt af gatekeepere, at fastlægge operationelle og tekniske ordninger med henblik på gennemførelse af interoperabilitet og metoden og proceduren for den reviderede beskrivelse af teknikker, der anvendes til profilering af forbrugere, at fastsætte praktiske ordninger for procedurer, forlængelse af frister, udøvelse af rettigheder under procedurer, vilkår for videregivelse samt samarbejde og koordinering mellem Kommissionen og de nationale myndigheder. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(100) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til vedtagelse af en gennemførelsesretsakt om de praktiske ordninger for samarbejde og koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Rådgivningsproceduren bør anvendes i forbindelse med de resterende gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning. Dette er begrundet ved, at de resterende gennemførelsesretsakter vedrører praktiske aspekter af de procedurer, der er fastlagt i denne forordning, såsom form, indhold og andre detaljer om forskellige proceduremæssige skridt, de praktiske ordninger for forskellige proceduremæssige skridt, såsom f.eks. forlængelse af proceduremæssige frister eller retten til at blive hørt, samt individuelle gennemførelsesafgørelser rettet til en gatekeeper.

(101) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011 bør hver medlemsstat være repræsenteret i det rådgivende udvalg og bestemme sammensætningen af sin delegation. En sådan delegation kan bl.a. omfatte eksperter fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som har den relevante ekspertise inden for et specifikt spørgsmål, der forelægges det rådgivende udvalg.

(102) Whistleblowere kan gøre de kompetente myndigheder opmærksom på nye oplysninger, som kan hjælpe de kompetente myndigheder med at afdække overtrædelser af denne forordning og give dem mulighed for at pålægge sanktioner. Det bør sikres, at der er indført passende ordninger til at gøre det muligt for whistleblowere at advare de kompetente myndigheder om aktuelle eller potentielle overtrædelser af denne forordning og til at beskytte whistleblowere mod repressalier. Med henblik herpå bør det i denne forordning fastsættes, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937⁽²⁰⁾ finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

(103) For at øge retssikkerheden bør anvendelsen i henhold til denne forordning af direktiv (EU) 2019/1937 på indberetninger af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser, afspejles i nævnte direktiv. Bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Det er op til medlemsstaterne at sikre, at denne ændring afspejles i deres gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/1937, selv om vedtagelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger ikke er en betingelse for, at nævnte direktiv finder anvendelse på indberetning af overtrædelser af denne forordning og på beskyttelse af indberettende personer fra datoen for anvendelsen af denne forordning.

(104) Forbrugere bør have ret til at håndhæve deres rettigheder i relation til de forpligtelser, gatekeepere pålægges i henhold til denne forordning, gennem anlæggelse af gruppesøgsmål i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828⁽²¹⁾. Med henblik herpå bør denne forordning fastsætte, at direktiv (EU) 2020/1828 finder anvendelse på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af gatekeeperes overtrædelser af bestemmelser i denne forordning, og som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser. Bilaget til nævnte direktiv bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Det er op til medlemsstaterne at sikre, at denne ændring afspejles i deres gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med direktiv (EU) 2020/1828, selv om vedtagelsen af nationale gennemførelsesforanstaltninger i denne henseende ikke er en betingelse for, at nævnte direktiv finder anvendelse på disse gruppesøgsmål. Anvendelsen af direktiv (EU) 2020/1828 på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af gatekeeperes overtrædelser af bestemmelser i denne forordning, og som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser, bør løbe fra datoen for anvendelsen af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre nævnte direktiv, eller fra datoen for anvendelsen af denne forordning, alt efter hvilken dato der er den seneste.

(105) Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum evaluere denne forordning og nøje overvåge dens virkninger på den frie markedsadgang og rimeligheden af forretningsforhold i onlineplatformøkonomien, navnlig med henblik på at fastslå, om der er behov for ændringer i lyset af relevant teknologisk eller kommerciel udvikling. Nævnte evaluering bør omfatte en regelmæssig revision af listen over centrale platformstjenester og forpligtelserne for gatekeepere samt håndhævelse heraf for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige. I den forbindelse bør Kommissionen også evaluere anvendelsesområdet for forpligtelsen vedrørende interoperabilitet mellem nummeruafhængige elektroniske kommunikationstjenester. For at få et bredt overblik over udviklingen i den digitale sektor bør evalueringen tage hensyn til medlemsstaternes og de relevante interessenters erfaringer. Det bør i denne henseende også være muligt for Kommissionen at tage hensyn til udtalelser og rapporter, som den får forelagt af Observationscentret for Onlineplatformøkonomien, der oprindeligt blev oprettet ved Kommissionens afgørelse C(2018) 2393 af 26. april 2018. Efter evalueringen bør Kommissionen træffe passende foranstaltninger. Kommissionen bør opretholde et højt beskyttelsesniveau og respekt for de fælles rettigheder og værdier, navnlig ligestilling og ikkeforskelsbehandling, som en målsætning ved den vurdering og revision af praksis og forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning.

(106) Uden at det berører budgetproceduren og ved hjælp af de eksisterende finansielle instrumenter, bør Kommissionen tildeles tilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer, så det sikres, at den kan udføre sine opgaver effektivt og udøve sine beføjelser med hensyn til håndhævelsen af denne forordning.

(107) Målet for denne forordning, nemlig at sikre en åben og retfærdig digital sektor i almindelighed og centrale platformstjenester i særdeleshed med henblik på at fremme innovation, digitale produkters og tjenesters høje kvalitet, fair og konkurrencedygtige priser samt en høj kvalitet og valgmuligheder for slutbrugerne i den digitale sektor, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af gatekeepernes forretningsmodel og virksomhed samt omfanget og virkningerne af deres virksomhed, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(108) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 10. februar 2021⁽²²⁾.

(109) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 16, 47 og 50. Denne forordning bør følgelig fortolkes og anvendes under overholdelse af disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte harmoniserede regler, der sikrer alle virksomheder åbne og fair markeder med tilstedeværelse af gatekeepere i den digitale sektor i hele Unionen, til gavn for erhvervsbrugere og slutbrugere.
2. Denne forordning finder anvendelse på centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Unionen, eller slutbrugere, der er etableret eller befinder sig i Unionen, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken ret der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på markeder, der vedrører:
 - a) elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/1972
 - b) elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2018/1972, bortset fra sådanne tjenester, der vedrører nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.
4. For så vidt angår interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2018/1972 berører denne forordning ikke de beføjelser og ansvarsområder, der er tillagt nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i medfør af nævnte direktivs artikel 61.
5. For at undgå fragmentering af det indre marked må medlemsstaterne ikke pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser gennem love eller administrative foranstaltninger med henblik på at sikre åbne og fair markeder. Intet i denne forordning er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, herunder virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, forpligtelser på områder, der falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, forudsat at de pågældende forpligtelser er forenelige med EU-retten og ikke følger af, at de relevante virksomheder har status som gatekeeper som omhandlet i denne forordning.
6. Denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 101 og 102 i TEUF. Den berører heller ikke:
 - a) nationale konkurrenceregler, der forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling
 - b) nationale konkurrenceregler, der forbyder andre former for ensidig adfærd, for så vidt som de anvendes på andre virksomheder end gatekeepere eller indebærer, at gatekeepere pålægges yderligere forpligtelser, og
 - c) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽²³⁾ og nationale regler om fusionskontrol.
7. De nationale myndigheder må ikke træffe afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne indgår i tæt samarbejde og koordinerer deres håndhævelsestiltag på grundlag af principperne i artikel 37 og 38.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »gatekeeper«: virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget i henhold til artikel 3
- 2) »central platformstjeneste«: enhver af følgende:
 - a) onlineformidlingstjenester
 - b) onlinesøgemaskiner
 - c) sociale onlinenetværkstjenester

-
- d) videodelingsplatformstjenester
 - e) nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester
 - f) styresystemer
 - g) webbrowsere
 - h) digitale assistenter
 - i) cloudcomputingtjenester
 - j) onlinereklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der udbydes af en virksomhed, som udbyder en af de centrale platformstjenester, som er anført i litra a)-i)
- 3) »informationssamfundstjeneste«: enhver tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535
- 4) »den digitale sektor«: sektoren for produkter og tjenester, der udbydes ved hjælp af eller via informationssamfundstjenester
- 5) »onlineformidlingstjenester«: onlineformidlingstjenester som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2019/1150
- 6) »onlinesøgemaskine«: onlinesøgemaskine som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2019/1150
- 7) »social onlinenetværkstjeneste«: platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger
- 8) »videodelingsplatformstjeneste«: videodelingsplatformstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv 2010/13/EU
- 9) »nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste«: nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv (EU) 2018/1972
- 10) »styresystem«: systemsoftware, der styrer hardwarens eller softwarens grundlæggende funktioner og gør det muligt for softwareapplikationer at køre på det
- 11) »webbrowser«: softwareapplikation, der gør det muligt for slutbrugere at få adgang til og interagere med webindhold hostet på servere, der er forbundet med netværk såsom internettet, herunder selvstændige webbrowsere samt webbrowsere, der er integreret eller indlejret i software eller lignende
- 12) »digital assistent«: software, som kan behandle anmodninger, opgaver eller spørgsmål, herunder sådanne, som er baseret på lydlig, visuelle eller skriftlige input, håndbevægelser eller bevægelser, og som på grundlag af disse anmodninger, opgaver eller spørgsmål giver adgang til andre tjenester eller kontrollerer tilsluttede fysiske enheder
- 13) »cloudcomputingtjenester«: cloud computing-tjeneste som defineret i artikel 4, nr. 19), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148⁽²⁴⁾
- 14) »softwareapplikationsbutikker«: type af onlineformidlingstjenester, der fokuserer på softwareapplikationer som det formidlede produkt eller den formidlede tjeneste
- 15) »softwareapplikation«: ethvert digitalt produkt eller enhver digital tjeneste, der kører på et styresystem
- 16) »betalingstjeneste«: betalingstjeneste som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv (EU) 2015/2366

-
- 17) »teknisk tjeneste, der understøtter betalingstjeneste«: tjeneste som omhandlet i artikel 3, litra j), i direktiv (EU) 2015/2366
- 18) »betalingssystem til køb i apps«: softwareapplikation, -tjeneste eller -brugergrænseflade, der letter køb af digitalt indhold eller digitale tjenester i en softwareapplikation, herunder indhold, abonnementer, funktioner eller funktionaliteter, samt betalinger for sådanne køb
- 19) »identifikationstjeneste«: type af tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, og som muliggør enhver form for verifikation af slutbrugeres eller erhvervsbrugeres identitet, uanset hvilken teknologi der anvendes
- 20) »slutbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der anvender centrale platformstjenester på anden vis end som erhvervsbruger
- 21) »erhvervsbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der benytter centrale platformstjenester kommercielt eller professionelt med henblik på eller i forbindelse med udbud af varer eller tjenesteydelser til slutbrugere
- 22) »rangordning«: den relative tydelighed, som gives varer eller tjenesteydelser, der tilbydes via onlineformidlingstjenester, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester eller digitale assistenter, i deres fremtræden, eller den relevans, som onlinesøgemaskiner giver søgeresultater, således som de præsenteres, opstilles eller kommunikerer af de virksomheder, der udbyder onlineformidlingstjenester, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, digitale assistenter eller onlinesøgemaskiner, uanset hvilke teknologiske midler der anvendes til en sådan præsentation, opstilling eller kommunikation, og uanset om der kun præsenteres eller formidles ét resultat
- 23) » søgeresultater «: enhver form for oplysninger i ethvert format, herunder tekst-, grafik- eller taleoutput eller andre output, der returneres som svar på og i forbindelse med en søgeforespørgsel, uanset om de returnerede oplysninger er et betalt eller et gratis resultat, et direkte svar eller et produkt, en tjeneste eller en oplysning, som tilbydes i forbindelse med de egentlige resultater eller vises sammen med eller er helt eller delvis indlejret i dem
- 24) »data«: enhver digital fremstilling af handlinger, faktiske forhold eller oplysninger og enhver samling af sådanne handlinger, faktiske forhold eller oplysninger, herunder i form af lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser
- 25) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 26) »andre data end personoplysninger«: andre data end personoplysninger
- 27) »virksomhed«: enhed, som udøver økonomisk aktivitet, uanset dens retlige status og finansieringsmåde, herunder alle tilknyttede virksomheder eller forbundne virksomheder, der udgør en koncern gennem en andens direkte eller indirekte kontrol med en virksomhed
- 28) »kontrol«: muligheden for at udøve afgørende indflydelse på en virksomhed som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004
- 29) »interoperabilitet«: muligheden for at udveksle oplysninger og gensidigt anvende de oplysninger, der er blevet udvekslet, gennem grænseflader eller andre løsninger, således at alle hardware- eller softwareelementer i alle henseender fungerer efter deres hensigt sammen med anden hardware eller software og med brugerne

30) »omsætning«: en virksomheds provenu som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004

31) »profilering«: profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679

32) »samtykke«: samtykke som defineret i artikel 4, nr. 11), i forordning (EU) 2016/679

33) »national ret«: en ret i en af medlemsstaterne som omhandlet i artikel 267 i TEUF.

KAPITEL II

GATEKEEPERE

Artikel 3

Udpegelse af gatekeepere

1. En virksomhed udpeges som gatekeeper, hvis:
 - a) den har en betydelig indvirkning på det indre marked
 - b) den udbyder en central platformstjeneste, der er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugerne, og
 - c) den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.
2. En virksomhed anses for at opfylde de respektive krav i stk. 1:
 - a) for så vidt angår stk. 1, litra a), hvis den har en årlig omsætning i Unionen på mindst 7,5 mia. EUR i hvert af de seneste tre regnskabsår, eller hvis dens gennemsnitlige markedskapitalisering eller dens tilsvarende reelle markedsværdi beløb sig til mindst 75 mia. EUR i det seneste regnskabsår, og den udbyder den samme centrale platformstjeneste i mindst tre medlemsstater
 - b) for så vidt angår stk. 1, litra b), hvis den udbyder en central platformstjeneste, som i det seneste regnskabsår har mindst 45 millioner månedlige aktive slutbrugere, der er etableret eller beliggende i Unionen, og mindst 10 000 årlige aktive erhvervsbrugere, der er etableret i Unionen, identificeret og beregnet efter den metode og de indikatorer, der er fastsat i bilaget
 - c) for så vidt angår stk. 1, litra c), hvis tærsklerne i nærværende stykkes litra b) blev opfyldt i hvert af de seneste tre regnskabsår.
3. Hvis en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, opfylder alle tærsklerne i stk. 2, underretter den straks og under alle omstændigheder senest to måneder, efter at disse tærskler er opfyldt, Kommissionen herom og giver den de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Underretningen skal indeholde de i stk. 2 omhandlede relevante oplysninger for hver af de af virksomhedens centrale platformstjenester, der opfylder tærsklerne i stk. 2, litra b). Når yderligere en central platformstjeneste, der udbydes af den virksomhed, som tidligere er blevet udpeget som gatekeeper, opfylder tærsklerne i stk. 2, litra b) og c), underretter den pågældende virksomhed Kommissionen herom senest to måneder, efter at nævnte tærskler er opfyldt.

Hvis den virksomhed, der udbyder den centrale platformstjeneste, undlader at underrette Kommissionen i henhold til dette stykkes første afsnit og undlader inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen i anmodningen om oplysninger i henhold til artikel 21, at fremlægge alle de relevante oplysninger, der kræves, for at Kommissionen kan udpege den pågældende virksomhed som gatekeeper i henhold til nærværende artikels stk. 4, har Kommissionen dog ret til at udpege denne virksomhed som gatekeeper på grundlag af de for Kommissionen foreliggende oplysninger.

Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, efterkommer anmodningen om oplysninger i henhold til dette stykkes andet afsnit, eller hvis oplysningerne gives efter udløbet af den i nævnte afsnit omhandlede frist, anvender Kommissionen proceduren i stk. 4.

4. Uden unødigt forsinkelse og senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af de i stk. 3 omhandlede fuldstændige oplysninger udpeger Kommissionen en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som har opfyldt alle tærsklerne i stk. 2, som gatekeeper.

5. Den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, kan sammen med sin underretning fremlægge tilstrækkeligt underbyggede argumenter til at påvise, at den undtagelsesvis, selv om den opfylder alle tærsklerne i stk. 2, på grund af de omstændigheder, hvorunder den relevante centrale platformstjeneste fungerer, ikke opfylder kravene i stk. 1.

Hvis Kommissionen finder, at de argumenter, der i henhold til første afsnit er fremsat af den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, ikke er tilstrækkeligt underbyggede, fordi de ikke klart rejser tvivl om formodningerne i denne artikels stk. 2, kan den afvise de pågældende argumenter inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, uden at anvende proceduren i artikel 17, stk. 3.

Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, fremlægger sådanne tilstrækkeligt underbyggede argumenter, der klart rejser tvivl om formodningerne i denne artikels stk. 2, kan Kommissionen, uanset nærværende stykkes første afsnit, inden for den frist, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, indlede proceduren i artikel 17, stk. 3.

Hvis Kommissionen konkluderer, at den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, ikke har været i stand til at påvise, at de relevante centrale platformstjenester, som den udbyder, ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 1, udpeger den pågældende virksomhed som gatekeeper efter proceduren i artikel 17, stk. 3.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning ved at præcisere metoden til at fastslå, om de kvantitative tærskler i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt, og til regelmæssigt at tilpasse den pågældende metode til markedsudviklingen og den teknologiske udvikling, hvis det er nødvendigt.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at ændre denne forordning ved at ajourføre metoden og listen over indikatorer i bilaget.

8. Kommissionen udpeger efter proceduren i artikel 17 enhver virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, som gatekeeper, når den pågældende virksomhed opfylder hvert af kravene i nærværende artikels stk. 1, men ikke opfylder hver af tærsklerne i nærværende artikels stk. 2.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til nogle af eller alle følgende elementer, for så vidt de er relevante for den pågældende virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester:

- a) den pågældende virksomheds størrelse, herunder omsætning og markedskapitalisering, aktiviteter og stilling
- b) antallet af erhvervsbrugere, der anvender den centrale platformstjeneste for at nå ud til slutbrugere, og antallet af slutbrugere
- c) netværkseffekter og datadrevne fordele, navnlig i forbindelse med den pågældende virksomheds adgang til og indsamling af personoplysninger og andre data end personoplysninger eller analysekapacitet
- d) eventuelle stordrifts- eller synergieffekter, som virksomheden drager fordel af, herunder med hensyn til data og, hvor det er relevant, med hensyn til dens aktiviteter uden for Unionen

- e) fastlåsning af erhvervsbrugere eller slutbrugere, herunder skifteomkostninger og adfærdsrelaterede skævheder, der mindsker erhvervsbrugernes og slutbrugernes mulighed for at skifte eller multihome
- f) en konglomeratlignende selskabsstruktur i eller vertikal integration af den pågældende virksomhed, f.eks. dens mulighed for at krydssubsidiere, kombinere data fra forskellige kilder eller udnytte sin stilling, eller
- g) andre strukturelle erhvervs- eller tjenestekaraktistika.

Når Kommissionen foretager sin vurdering i henhold til dette stykke, tager den hensyn til den forventede udvikling vedrørende elementerne i andet afsnit, herunder eventuelle planlagte fusioner med deltagelse af en anden virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester eller andre tjenester i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data.

Hvis en virksomhed, der udbyder en central platformstjeneste, som ikke opfylder de kvantitative tærskler i stk. 2, på en væsentlig måde undlader at efterkomme de undersøgelsesforanstaltninger, som Kommissionen har pålagt, og denne manglende overholdelse varer ved, efter at den pågældende virksomhed er blevet opfordret til overholdelse inden for en rimelig frist og til at fremsætte bemærkninger, kan Kommissionen udpege denne virksomhed som gatekeeper på grundlag af de for Kommissionen foreliggende faktiske oplysninger.

9. For hver virksomhed, der udpeges som gatekeeper i henhold til stk. 4 eller 8, anfører Kommissionen i udpegelsesafgørelsen de relevante centrale platformstjenester, der udbydes inden for den pågældende virksomhed, og som hver især er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere, jf. stk. 1, litra b).

10. Gatekeeperen skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, senest seks måneder, efter at en central platformstjeneste er blevet anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til nærværende artikels stk. 9.

Artikel 4

Revision af gatekeeperes status

1. Kommissionen kan på anmodning eller på eget initiativ til enhver tid genoverveje, ændre eller ophæve en udpegelsesafgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 3, af en af følgende grunde:

- a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for udpegelsesafgørelsen
- b) udpegelsesafgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger.

2. Kommissionen undersøger regelmæssigt og mindst hvert tredje år, om gatekeeperne fortsat opfylder kravene i artikel 3, stk. 1. Det skal i undersøgelsen også undersøges, om der er behov for at ændre gatekeepernes liste over de centrale platformstjenester, som hver især er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere, jf. artikel 3, stk. 1, litra b). Undersøgelserne har ingen opsættende virkning på gatekeeperens forpligtelser.

Kommissionen undersøger også mindst en gang om året, om nye virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, opfylder disse krav.

Hvis Kommissionen på grundlag af undersøgelserne i henhold til første afsnit finder, at de faktiske forhold, som lå til grund for udpegelsen af virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, som gatekeepere, har ændret sig, vedtager den en afgørelse, der bekræfter, ændrer eller ophæver udpegelsesafgørelsen.

3. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over gatekeepere og listen over de centrale platformstjenester, for hvilke de løbende skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i kapitel III.

KAPITEL III

GATEKEEPERES PRAKSIS, DER BEGRÆNSER DEN FRIE MARKEDSADGANG ELLER ER URIMELIG

Artikel 5

Forpligtelser for gatekeepere

1. Gatekeeperen skal overholde alle forpligtelser i denne artikel med hensyn til hver af sine centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.
2. Gatekeeperen må ikke gøre noget af følgende:
 - a) med henblik på at udbyde onlinereklametjenester behandle slutbrugeres personoplysninger ved hjælp af tjenester hos tredjeparter, der gør brug af gatekeeperens centrale platformstjenester
 - b) kombinere personoplysninger fra den relevante centrale platformstjeneste med personoplysninger fra eventuelle yderligere centrale platformstjenester eller fra eventuelle andre tjenester, der udbydes af gatekeeperen, eller med personoplysninger fra tredjepartstjenester
 - c) krydsanvende personoplysninger fra den relevante centrale platformstjeneste i andre tjenester, der udbydes separat af gatekeeperen, herunder andre centrale platformstjenester, og omvendt og
 - d) logge slutbrugere på andre tjenester hos gatekeeperen for at kombinere personoplysninger,

medmindre slutbrugeren er blevet præsenteret for det specifikke valg og har givet samtykke som omhandlet i artikel 4, nr. 11), og artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Hvis slutbrugeren har afvist at give samtykke med henblik på første afsnit eller har trukket det tilbage, må gatekeeperen ikke gentage sin anmodning om samtykke til samme formål mere end én gang inden for en periode på et år.

Dette stykke berører ikke gatekeeperens mulighed for at påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra c), d) og e), i forordning (EU) 2016/679, hvis det er relevant.

3. Gatekeeperen må ikke forhindre erhvervsbrugere i at tilbyde de samme produkter eller tjenester til slutbrugere gennem tredjeparters onlineformidlingstjenester eller gennem deres egen direkte onlinesalgskanal til priser eller på betingelser, der er forskellige fra dem, der tilbydes gennem gatekeeperens onlineformidlingstjenester.

4. Gatekeeperen giver erhvervsbrugere mulighed for gratis at meddele og fremsætte tilbud, herunder på forskellige betingelser, til slutbrugere, de har erhvervet via dens centrale platformstjeneste eller ad andre kanaler, og for at indgå kontrakter med de pågældende slutbrugere, uanset om de til dette formål anvender gatekeeperens centrale platformstjenester.

5. Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for via dens centrale platformstjenester at få adgang til og anvende indhold, abonnementer, funktioner eller andre elementer ved hjælp af en erhvervsbrugers softwareapplikation, herunder hvis de pågældende slutbrugere har erhvervet sådanne elementer fra den relevante erhvervsbruger uden brug af gatekeeperens centrale platformstjenester.

6. Gatekeeperen må ikke direkte eller indirekte forhindre eller begrænse erhvervsbrugere eller slutbrugere i at rejse eventuelle spørgsmål om gatekeeperens manglende overholdelse af den relevante EU-ret eller

ationale ret for en hvilken som helst relevant offentlig myndighed, herunder nationale retter, vedrørende enhver praksis hos gatekeeperen. Dette berører ikke erhvervsbrugeres og gatekeeperes ret til i deres aftaler at fastsætte vilkår for brug af lovlige klagebehandlingsmekanismer.

7. Gatekeeperen må ikke kræve, at slutbrugere anvender, eller at erhvervsbrugere anvender, tilbyder eller interagerer med, en identifikationstjeneste, en webbrowsermotor eller en betalingstjeneste eller teknisk tjeneste, som understøtter levering af betalingstjenester, såsom betalingssystemer til køb i apps, hos den pågældende gatekeeper i forbindelse med tjenester, der udbydes af erhvervsbrugere, som anvender den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester.

8. Gatekeeperen må ikke kræve, at erhvervsbrugere eller slutbrugere abonnerer på eller lader sig registrere hos yderligere centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, eller som opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), som en betingelse for at kunne anvende, få adgang til, tilmelde sig eller registrere sig hos en af den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester, der er anført i henhold til nævnte artikel.

9. Gatekeeperen giver på annoncørens anmodning hver annoncør, til hvem den leverer onlinereklametjenester, eller tredjeparter, der er godkendt af annoncører, for så vidt angår hver annonce, som annoncøren har indrykket, dagligt gratis oplysninger om:

- a) den pris og de gebyrer, som den pågældende annoncør betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for hver af de relevante onlinereklametjenester, der udbydes af gatekeeperen
- b) det vederlag, som udgiveren modtager, herunder eventuelle fradrag og tillæg, med forbehold af udgiverens samtykke, og
- c) parametrene for beregning af de enkelte priser, gebyrer og vederlag.

I tilfælde af at en udgiver samtykker til udveksling af oplysninger om det modtagne vederlag, jf. første afsnit, litra b), giver gatekeeperen gratis hver annoncør oplysninger om det gennemsnitlige daglige vederlag, som den pågældende udgiver modtager, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for de relevante annoncer.

10. Gatekeeperen giver på udgiverens anmodning hver udgiver, til hvem den leverer onlinereklametjenester, eller tredjeparter, der er godkendt af udgivere, for så vidt angår hver annonce, der vises i udgiverens fortegnelse, dagligt gratis oplysninger om:

- a) det vederlag, som udgiveren modtager, og de gebyrer, som udgiveren betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for hver af de relevante onlinereklametjenester, der udbydes af gatekeeperen
- b) den pris, som annoncøren betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, med forbehold af annoncørens samtykke, og
- c) parametrene for beregning af de enkelte priser og vederlag.

I tilfælde af at en annoncør ikke samtykker til udveksling af oplysninger, giver gatekeeperen gratis hver udgiver oplysninger om den gennemsnitlige daglige pris, som den pågældende annoncør betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for de relevante annoncer.

Artikel 6

Forpligtelser for gatekeepere, som kan blive yderligere præciseret i henhold til artikel 8

1. Gatekeeperen skal overholde alle forpligtelser i denne artikel med hensyn til hver af dens centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.

2. Gatekeeperen må ikke i konkurrence med erhvervsbrugere anvende eventuelle data, der ikke er offentligt tilgængelige, og som genereres eller stilles til rådighed af disse erhvervsbrugere i forbindelse med deres anvendelse af de relevante centrale platformstjenester eller af de tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for de relevante centrale platformstjenester, herunder data, der genereres eller stilles til rådighed af disse erhvervsbrugeres kunder.

Med henblik på første afsnit omfatter data, der ikke er offentligt tilgængelige, alle aggregerede og ikkeaggregerede data genereret af erhvervsbrugere, som kan udledes af eller indsamles gennem erhvervsbrugeres eller deres kunders kommercielle aktiviteter, herunder data om klik, søgning, visning og tale, på de relevante centrale platformstjenester eller på tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for gatekeeperens relevante centrale platformstjenester.

3. Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for og gør det teknisk muligt for dem let at afinstallere softwareapplikationer på gatekeeperens styresystem, uden at dette berører den pågældende gatekeepers mulighed for at begrænse en sådan afinstallation i forbindelse med softwareapplikationer, der er nødvendige for styresystemets eller enhedens funktion, og som tredjeparter teknisk ikke kan tilbyde individuelt.

Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for og gør det teknisk muligt for dem let at ændre standardindstillingerne for gatekeeperens styresystem, digitale assistent og webbrowser, som dirigerer eller styrer slutbrugerne til produkter eller tjenester, der udbydes af gatekeeperen. Dette omfatter en anmodning til slutbrugerne om, første gang de anvender en af gatekeeperens onlinesøgemaskiner, digitale assistenter eller webbrowsere, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, på en liste over de vigtigste tilgængelige tjenesteudbydere at vælge den onlinesøgemaskine, digitale assistent eller webbrowser, hvortil gatekeeperens styresystem som standard dirigerer eller styrer brugerne, og den onlinesøgemaskine, hvortil gatekeeperens digitale assistent og webbrowser som standard dirigerer eller styrer brugerne.

4. Gatekeeperen giver mulighed for og gør det teknisk muligt at installere og reelt anvende tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, der anvender eller interagerer med dens styresystem, og gør det muligt at tilgå de pågældende softwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ved hjælp af andre metoder end den pågældende gatekeepers relevante centrale platformstjenester. Gatekeeperen må, hvor det er relevant, ikke forhindre de downloadede tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikkerne i at anmode slutbrugerne om at vælge, hvorvidt de ønsker at gøre den pågældende downloadede tredjepartssoftwareapplikation eller softwareapplikationsbutikken til deres standardindstilling. Gatekeeperen gør det teknisk muligt for slutbrugere, der vælger at gøre den pågældende downloadede tredjepartssoftwareapplikation eller softwareapplikationsbutikken til deres standardindstilling, let at foretage denne ændring.

Gatekeeperen er ikke afskåret fra at træffe foranstaltninger til at sikre, at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke bringer integriteten af gatekeeperens hardware eller styresystem i fare, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmæssige, forudsat at sådanne foranstaltninger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

Gatekeeperen er desuden ikke afskåret fra at anvende foranstaltninger og andre indstillinger end standardindstillinger, der sætter slutbrugerne i stand til effektivt at beskytte sikkerheden i forbindelse med tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmæssige, forudsat at sådanne foranstaltninger og andre indstillinger end standardindstillinger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

5. Gatekeeperen må ikke behandle rangordnings- og relaterede indekserings- og crawlingstjenester og -produkter, der tilbydes af gatekeeperen selv, mere gunstigt end tilsvarende tjenester eller produkter fra en

tredjepart. Gatekeeperen anvender gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende betingelser for en sådan rangordning.

6. Gatekeeperen må ikke teknisk eller på anden vis begrænse slutbrugernes mulighed for at skifte mellem og abonnere på forskellige softwareapplikationer og -tjenester, der tilgås via gatekeeperens centrale platformstjenester, herunder med hensyn til slutbrugernes valg af internetadgangstjenester.

7. Gatekeeperen giver udbydere af tjenester og udbydere af hardware gratis effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til den samme hardware og de samme softwarefunktioner, der tilgås eller kontrolleres via styresystemet eller den digitale assistent anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, som er tilgængelige for tjenester eller hardware, der udbydes af gatekeeperen. Desuden giver gatekeeperen erhvervsbrugere og alternative udbydere af tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, gratis effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til det samme styresystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige for eller anvendes af gatekeeperen ved udbud af sådanne tjenester, uanset om de pågældende funktioner er en del af styresystemet.

Gatekeeperen må ikke forhindres i at træffe strengt nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre, at interoperabiliteten ikke bringer integriteten af det styresystem, den digitale assistent, den hardware eller de softwarefunktioner, der stilles til rådighed af gatekeeperen, i fare, forudsat at sådanne foranstaltninger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

8. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis annoncører og udgivere samt tredjeparter, der er godkendt af annoncører og udgivere, adgang til gatekeeperens præstationsmåleværktøjer og de data, der er nødvendige for, at annoncører og udgivere kan foretage deres egen uafhængige verifikation af annoncefortegnelsen, herunder aggregerede og ikkeaggregerede data. Sådanne data stilles til rådighed på en måde, der giver annoncører og udgivere mulighed for at anvende deres egne verifikations- og måleværktøjer til at vurdere, hvordan de centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeeperne, præsterer.

9. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis slutbrugere og tredjeparter, der er godkendt af en slutbruger, effektiv portabilitet af data, der stilles til rådighed af slutbrugeren eller genereres gennem slutbrugers aktivitet i forbindelse med brugen af den relevante centrale platformstjeneste, herunder ved gratis at stille værktøjer til rådighed for at lette en effektiv udøvelse af en sådan dataportabilitet og ved at give løbende adgang i realtid til sådanne data.

10. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis erhvervsbrugere og tredjeparter, der er godkendt af en erhvervsbruger, effektiv, kvalitetspræget og løbende adgang i realtid til og mulighed for anvendelse af aggregerede og ikkeaggregerede data, herunder personoplysninger, som stilles til rådighed eller genereres i forbindelse med anvendelsen af de relevante centrale platformstjenester eller tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for de relevante centrale platformstjenester, af de erhvervsbrugere og slutbrugere, der beskæftiger sig med de produkter eller tjenester, som udbydes af disse erhvervsbrugere. For så vidt angår personoplysninger skal gatekeeperen kun give mulighed for sådan adgang til og anvendelse af personoplysninger, hvis oplysningerne er direkte forbundet med slutbrugers anvendelse af de produkter eller tjenester, der tilbydes af den relevante erhvervsbruger gennem den relevante centrale platformstjeneste, og når slutbrugeren vælger en sådan deling ved at give samtykke.

11. Gatekeeperen giver på anmodning tredjepartsvirksomheder, der udbyder onlinesøgemaskiner, adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår til data om rangordning, forespørgsel, klik og visning i forbindelse med gratis og betalt søgning genereret af slutbrugere på dens onlinesøgemaskiner. Alle sådanne data om forespørgsel, klik og visning, der udgør personoplysninger, anonymiseres.

12. Gatekeeperen anvender retfærdige, rimelige og ikkediskriminerende generelle betingelser for adgang for erhvervsbrugere til sine softwareapplikationsbutikker, onlinesøgemaskiner og sociale onlinenetværkstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.

Med henblik herpå offentliggør gatekeeperen generelle adgangsbetingelser, herunder en alternativ tvistbilæggelsesmekanisme.

Kommissionen vurderer, om de offentliggjorte generelle adgangsbetingelser overholder nærværende stykke.

13. Gatekeeperen må ikke have generelle betingelser for opsigelse af leveringen af en central platformstjeneste, der er uforholdsmæssige. Gatekeeperen sikrer, at betingelserne for opsigelse kan udøves uden unødige hindringer.

Artikel 7

Gatekeeperes forpligtelse vedrørende interoperabilitet mellem nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester

1. Hvis en gatekeeper udbyder nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, gør den de grundlæggende funktionaliteter i sine nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester interoperable med de nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester hos en anden udbyder, der tilbyder eller agter at tilbyde sådanne tjenester i Unionen, ved på anmodning og gratis at tilvejebringe de nødvendige tekniske grænseflader eller lignende løsninger, der fremmer interoperabilitet.

2. Gatekeeperen gør mindst følgende grundlæggende funktionaliteter, jf. stk. 1, interoperable, hvis gatekeeperen selv udbyder de pågældende funktionaliteter til sine egne slutbrugere:

- a) efter anførelsen i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9:
 - i) end-to-end-tekstbeskeder mellem to individuelle slutbrugere
 - ii) deling af billeder, talemeddelelser, videoer og andre vedhæftede filer i forbindelse med end-to-end-kommunikation mellem to individuelle slutbrugere
 - a) inden for to år efter udpegelsen:
 - i) end-to-end-tekstbeskeder inden for grupper af individuelle slutbrugere
 - ii) deling af billeder, talemeddelelser, videoer og andre vedhæftede filer i forbindelse med end-to-end-kommunikation mellem en gruppechat og en individuel slutbruger
 - b) inden for fire år efter udpegelsen:
 - i) end-to-end-taleopkald mellem to individuelle slutbrugere
 - ii) end-to-end-videoopkald mellem to individuelle slutbrugere
 - iii) end-to-end-taleopkald mellem en gruppechat og en individuel slutbruger
 - iv) end-to-end-videoopkald mellem en gruppechat og en individuel slutbruger.

3. Det sikkerhedsniveau, herunder i givet fald end-to-end-kryptering, som gatekeeperen tilvejebringer for sine egne slutbrugere, opretholdes på tværs af de interoperable tjenester.

4. Gatekeeperen offentliggør et standardtilbud, der fastsætter de tekniske detaljer og de generelle vilkår og betingelser for interoperabilitet med dens nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, herunder de nødvendige detaljer om sikkerhedsniveau og end-to-end-kryptering. Gatekeeperen offentliggør det pågældende standardtilbud inden for den periode, der er fastsat i artikel 3, stk. 10, og ajourfører det om nødvendigt.

5. Efter offentliggørelsen af standardtilbuddet i henhold til stk. 4 kan enhver udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der tilbyder eller agter at tilbyde sådanne tjenester i Unionen, anmode om interoperabilitet med de nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der udbydes af gatekeeperen. En sådan anmodning kan omfatte nogle af eller alle de grundlæggende funktionaliteter, der er anført i stk. 2. Gatekeeperen efterkommer enhver rimelig anmodning om interoperabilitet inden for tre måneder efter modtagelsen af anmodningen ved at gøre de grundlæggende funktionaliteter, der blev anmodet om, operationelle.

6. Kommissionen kan på gatekeeperens begrundede anmodning undtagelsesvis forlænge fristen for efterkommelse i henhold til stk. 2 eller 5, hvis gatekeeperen påviser, at dette er nødvendigt for at sikre effektiv interoperabilitet og for at opretholde det nødvendige sikkerhedsniveau, herunder i givet fald end-to-end-kryptering.

7. Slutbrugerne af de nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester hos gatekeeperen og hos den anmodende udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester bestemmer selv, om de vil gøre brug af de interoperable grundlæggende funktionaliteter, der kan udbydes af gatekeeperen i henhold til stk. 1.

8. Gatekeeperen indsamler og udveksler med den udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der foretager en anmodning om interoperabilitet, kun de af slutbrugernes personoplysninger, der er strengt nødvendige for at tilvejebringe effektiv interoperabilitet. Enhver sådan indsamling og udveksling af slutbrugernes personoplysninger skal fuldt ud overholde forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF.

9. Gatekeeperen er ikke forhindret i at træffe foranstaltninger til at sikre, at tredjepartsudbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der anmoder om interoperabilitet, ikke bringer integriteten, sikkerheden og privatlivets fred i forbindelse med dens tjenester i fare, forudsat at sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige og forholdsmæssige og behørigt begrundet af gatekeeperen.

Artikel 8

Overholdelse af forpligtelser for gatekeepere

1. Gatekeeperen skal sikre og påvise, at de forpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, 6 og 7, er overholdt. De foranstaltninger, der gennemføres af gatekeeperen for at sikre opfyldelse af de nævnte artikler, skal være effektive med hensyn til at nå målene for denne forordning og for den relevante forpligtelse. Gatekeeperen sikrer, at gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger er i overensstemmelse med den relevante ret, navnlig forordning (EU) 2016/679, direktiv 2002/58/EF og lovgivningen om cybersikkerhed, forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed, samt med tilgængelighedskravene.

2. Kommissionen kan på eget initiativ eller på en gatekeepers anmodning i henhold til denne artikels stk. 3 indlede en procedure i henhold til artikel 20.

Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt, der specificerer de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper skal gennemføre for effektivt at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6 og 7. Denne gennemførelsesretsakt vedtages senest seks måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20 efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Ved indledning af proceduren på eget initiativ i forbindelse med omgåelse i henhold til artikel 13 kan sådanne foranstaltninger vedrøre de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.

3. En gatekeeper kan anmode Kommissionen om at indlede en proces for at afgøre, om de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper har til hensigt at gennemføre eller har gennemført for at sikre, at artikel 6 og 7 overholdes, er effektive med hensyn til at nå målet for den relevante forpligtelse under gatekeeperens specifikke omstændigheder. Kommissionen har skønsbeføjelse til at beslutte, om den vil indlede en sådan proces, idet den overholder principperne om ligebehandling, proportionalitet og god forvaltningsskik.

I anmodningen giver gatekeeperen en begrundet redegørelse for de foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre eller har gennemført. Gatekeeperen vedlægger desuden en ikkefortrolig udgave af sin begrundede redegørelse, der kan deles med tredjeparter i henhold til stk. 6.

4. Denne artikels stk. 2 og 3 berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 29, 30 og 31.

5. Med henblik på vedtagelse af afgørelsen i henhold til stk. 2 meddeler Kommissionen sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen senest tre måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20. I de foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at den pågældende gatekeeper bør træffe for at følge effektivt op på de foreløbige konklusioner.

6. For reelt at gøre det muligt for interesserede tredjeparter at fremsætte bemærkninger offentliggør Kommissionen, når den meddeler sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen i henhold til stk. 5 eller snarest muligt derefter, et ikkefortroligt resumé af sagen og de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at den pågældende gatekeeper bør træffe. Kommissionen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken sådanne bemærkninger skal fremsættes.

7. I forbindelse med præciseringen af foranstaltningerne i henhold til stk. 2 sikrer Kommissionen, at foranstaltningerne er effektive med hensyn til at nå målene for denne forordning og for den relevante forpligtelse og står i et rimeligt forhold til gatekeeperens og den relevante tjenestes specifikke omstændigheder.

8. Med henblik på at præcisere forpligtelserne i henhold til artikel 6, stk. 11 og 12, vurderer Kommissionen også, om de påtænkte eller gennemførte foranstaltninger sikrer, at der ikke længere er nogen ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og at foranstaltningerne ikke i sig selv giver gatekeeperen en uforholdsmæssig fordel i forhold til den tjeneste, som gatekeeperen udbyder til erhvervsbrugere.

9. For så vidt angår procedurerne i henhold til stk. 2 kan Kommissionen på anmodning eller på eget initiativ beslutte at genåbne dem, hvis:

- a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for afgørelsen, eller
- b) afgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger, eller
- c) foranstaltningerne som specificeret i afgørelsen ikke er effektive.

Artikel 9

Suspension

1. Hvis gatekeeperen i en begrundet anmodning påviser, at opfyldelse af en specifik forpligtelse, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7, for en central platformstjeneste, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, på grund af ganske særlige omstændigheder, som ligger uden for gatekeeperens kontrol, vil bringe den økonomiske levedygtighed af dens virksomhed i Unionen i fare, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der indeholder dens afgørelse om undtagelsesvis helt eller delvist

at suspendere den specifikke forpligtelse, der er omhandlet i den pågældende begrundede anmodning, (»afgørelsen om suspension«). I denne gennemførelsesretsakt begrundes Kommissionen sin afgørelse om suspension ved at anføre de ganske særlige omstændigheder, der berettiger suspensionen. Denne gennemførelsesretsakt begrænses, så den kun gælder i det omfang og så længe, det er nødvendigt for at imødegå en sådan trussel mod gatekeeperens levedygtighed. Kommissionen sigter mod at vedtage denne gennemførelsesretsakt straks og senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Hvis suspension indrømmes i henhold til stk. 1, tager Kommissionen sin afgørelse om suspension op til fornyet overvejelse hvert år, medmindre der i afgørelsen er angivet et kortere mellemrum. Efter en sådan fornyet overvejelse ophæver Kommissionen enten helt eller delvist suspensionen eller bestemmer, at betingelserne i stk. 1 fortsat er opfyldt.

3. I hastetilfælde kan Kommissionen på en gatekeepers begrundede anmodning midlertidigt suspendere anvendelsen af en specifik forpligtelse som omhandlet i stk. 1 på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede forud for afgørelsen i henhold til nævnte stykke. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

4. Ved vurderingen af anmodningen omhandlet i stk. 1 og 3 tager Kommissionen navnlig hensyn til, hvilken indvirkning overholdelse af den specifikke forpligtelse vil have på den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens virksomhed i Unionen samt på tredjeparter, navnlig SMV'er og forbrugere. Suspensionen kan gøres betinget af betingelser og forpligtelser, som fastsættes af Kommissionen for at sikre en rimelig balance mellem disse interesser og målene for denne forordning.

Artikel 10

Fritagelse begrundet i hensynet til folkesundheden og den offentlige sikkerhed

1. Kommissionen kan efter en begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ vedtage en gennemførelsesretsakt, der redegør for dens afgørelse om helt eller delvis at fritage den pågældende gatekeeper fra en specifik forpligtelse i artikel 5, 6 eller 7 i forbindelse med en central platformstjeneste, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, hvis en sådan fritagelse er berettiget af de grunde, der er anført i nærværende artikels stk. 3 (»afgørelsen om fritagelse«). Kommissionen vedtager afgørelsen om fritagelse inden for tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning og afgiver en begrundet erklæring med en forklaring af grundene til fritagelsen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Hvis der indrømmes en fritagelse i henhold til stk. 1, tager Kommissionen sin afgørelse om fritagelse op til fornyet overvejelse, hvis grunden til fritagelsen ikke længere foreligger, eller mindst en gang om året. Efter en sådan fornyet overvejelse ophæver Kommissionen enten helt eller delvist fritagelsen eller bestemmer, at betingelserne i stk. 1 fortsat er opfyldt.

3. En fritagelse i henhold til stk. 1 kan kun indrømmes med begrundelse i hensynet til folkesundheden eller den offentlige sikkerhed.

4. I hastetilfælde kan Kommissionen efter en begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ midlertidigt suspendere anvendelsen af en specifik forpligtelse som omhandlet i stk. 1 på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede inden afgørelsen i henhold til nævnte stykke. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

5. Ved vurderingen af anmodningen omhandlet i stk. 1 og 4 tager Kommissionen navnlig hensyn til konsekvenserne af overholdelse af den specifikke forpligtelse for de i stk. 3 omhandlede grunde samt virkningerne for den berørte gatekeeper og for tredjeparter. Kommissionen kan gøre suspensionen betinget af betingelser og forpligtelser for at sikre en rimelig balance mellem de mål, der forfølges med begrundelsen i stk. 3, og målene i denne forordning.

Artikel 11

Rapportering

1. Senest seks måneder efter sin udpegelse i henhold til artikel 3 og i overensstemmelse med artikel 3, stk. 10, forelægger gatekeeperen Kommissionen en rapport, der på en detaljeret og gennemsigtig måde beskriver de foranstaltninger, den har gennemført for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.

2. Inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, offentliggør og forelægger gatekeeperen et ikkefortroligt resumé af den pågældende rapport for Kommissionen.

Gatekeeperen ajourfører rapporten og det ikkefortrolige resumé mindst en gang om året.

Kommissionen indsætter et link til det ikkefortrolige resumé på sit websted.

Artikel 12

Ajourføringsforpligtelser for gatekeepere

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6. Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 5 og 6 fastsatte forpligtelser.

2. Anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 1 skal være begrænset til:

- a) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse centrale platformstjenester, til andre centrale platformstjenester, der er anført i artikel 2, nr. 2)
- b) udvidelse af en forpligtelse, der er til fordel for visse erhvervsbrugere eller slutbrugere, så den gavner andre erhvervsbrugere eller slutbrugere
- c) præcisering af, hvordan de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, skal opfyldes af gatekeeperne for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser
- d) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, til andre tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester
- e) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse typer data, til også at gælde for andre typer data
- f) tilføjelse af yderligere betingelser, hvis en forpligtelse opstiller visse betingelser for en gatekeepers adfærd, eller
- g) anvendelse af en forpligtelse, der regulerer forholdet mellem en række af gatekeeperens centrale platformstjenester, på forholdet mellem en central platformstjeneste og andre af gatekeeperens tjenester.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at ændre denne forordning for så vidt angår den liste over grundlæggende funktionaliteter, der er

omhandlet i artikel 7, stk. 2, ved at tilføje eller fjerne funktionaliteter i nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 7 fastsatte forpligtelser.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning for så vidt angår forpligtelserne i artikel 7 ved at præcisere, hvordan disse forpligtelser skal opfyldes for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser. Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 7 fastsatte forpligtelser.

5. En praksis som omhandlet i stk. 1, 3 og 4 anses for at begrænse den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller være urimelig, hvis:

- a) den pågældende praksis udøves af gatekeepere og kan hindre innovation og begrænse valgmulighederne for erhvervsbrugere og slutbrugere, fordi den:
 - i) varigt påvirker eller risikerer varigt at påvirke den frie markedsadgang for en central platformstjeneste eller andre tjenester i den digitale sektor som følge af skabelsen eller styrkelsen af adgangsbarrierer for andre virksomheder af barrierer for ekspansion for udbydere af en central platformstjeneste eller andre tjenester i den digitale sektor, eller
 - ii) forhindrer andre operatører i at have samme adgang som gatekeeperen til vigtigt input, eller
- b) der er en ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og gatekeeperen opnår en fordel af erhvervsbrugerne, der ikke står i rimeligt forhold til den tjeneste, som den pågældende gatekeeper udbyder til disse erhvervsbrugere.

Artikel 13

Modvirkning af omgåelse

1. En virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, må ikke segmentere, opdele, underopdele, fragmentere eller opsplitte disse tjenester ved hjælp af midler af kontraktmæssig, kommerciel, teknisk eller enhver anden art for at omgå de kvantitative tærskler i artikel 3, stk. 2. Ingen sådan virksomhedspraksis er til hinder for, at Kommissionen udpeger virksomheden som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 4.

2. Kommissionen kan, når den formoder, at en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, udøver en praksis som omhandlet i stk. 1, af en sådan virksomhed kræve alle oplysninger, som den finder nødvendige for at afgøre, om den pågældende virksomhed har udøvet en sådan praksis.

3. Gatekeeperen sikrer, at forpligtelserne i artikel 5, 6 og 7 overholdes fuldt ud og effektivt.

4. Gatekeeperen må ikke udvise nogen adfærd, der underminerer effektiv overholdelse af forpligtelserne i artikel 5, 6 og 7, uanset om denne adfærd er af kontraktmæssig, kommerciel eller teknisk art eller af enhver anden art eller består i anvendelse af adfærdsmæssige teknikker eller grænsefladedesign.

5. Såfremt der kræves samtykke til indsamling, behandling, krydsanvendelse og deling af personoplysninger for at sikre overholdelse af denne forordning, tager en gatekeeper de nødvendige skridt enten til at

sætte erhvervsbrugere i stand til direkte at indhente det krævede samtykke til behandlingen, hvis dette samtykke kræves i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller direktiv 2002/58/EF, eller til på anden vis at overholde Unionens regler og principper om databeskyttelse og privatlivets fred, herunder ved at give erhvervsbrugere adgang til behørigt anonymiserede data, hvis det er relevant. Gatekeeperen må ikke gøre erhvervsbrugers indhentning af dette samtykke mere byrdefuld end for sine egne tjenester.

6. Gatekeeperen må ikke forringe betingelserne for eller kvaliteten af nogen af de centrale platformstjenester, der udbydes til erhvervsbrugere eller slutbrugere, som benytter sig af de rettigheder eller valgmuligheder, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, eller gøre udøvelsen af disse rettigheder eller valgmuligheder urimeligt vanskelig, herunder ved at tilbyde slutbrugeren valgmuligheder på en ikkeneutral måde eller undergrave slutbrugers eller erhvervsbrugers autonomi, beslutningstagning eller frie valg som via den måde, hvorpå en brugergrænseflade eller dele heraf er struktureret, udformet, fungerer eller betjenes.

7. Hvis gatekeeperen omgår eller forsøger at omgå nogen af forpligtelserne i artikel 5, 6 eller 7 på en måde, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 4, 5 og 6, kan Kommissionen indlede en procedure i henhold til artikel 20 og vedtage en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 8, stk. 2, for at præcisere, hvilke foranstaltninger gatekeeperen skal gennemføre.

8. Denne artikels stk. 6 berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 29, 30 og 31.

Artikel 14

Forpligtelse til at underrette om fusioner

1. En gatekeeper underretter Kommissionen om enhver påtænkt fusion som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, hvis de fusionerende enheder eller målet for fusionen udbyder centrale platformstjenester eller andre tjenester i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data, uanset om den er anmeldelsespligtig til Kommissionen i henhold til nævnte forordning eller til en kompetent national konkurrencemyndighed i henhold til nationale fusionsregler.

En gatekeeper underretter Kommissionen om en sådan fusion, før den gennemføres, og efter fusionsaftalen er indgået, overtagestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.

2. Gatekeeperens underretning i henhold til stk. 1 skal som minimum indeholde en beskrivelse af de virksomheder, der er berørt af fusionen, deres årlige omsætning i Unionen og på verdensplan, deres aktivitetsområder, herunder aktiviteter med direkte tilknytning til fusionen, og aftalens transaktionsværdi eller et skøn herover sammen med et resumé af fusionen, herunder dens art og begrundelse, og en liste over de medlemsstater, der er berørt af fusionen.

Gatekeeperens underretning skal også for eventuelle relevante centrale platformstjenester angive henholdsvis den årlige omsætning i Unionen, antallet af årlige aktive erhvervsbrugere og antallet af månedlige aktive slutbrugere.

3. Hvis yderligere centrale platformstjenester efter en fusion som omhandlet i denne artikels stk. 1 hver for sig opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), underretter den berørte gatekeeper Kommissionen herom senest to måneder efter gennemførelsen af fusionen og giver Kommissionen de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger.

4. Kommissionen underretter medlemsstaternes kompetente myndigheder om enhver oplysning, der modtages i henhold til stk. 1, og offentliggør årligt listen over de erhvervser, som gatekeepere har underrettet den om i henhold til nævnte stykke.

Kommissionen tager hensyn til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan anvende de oplysninger, de modtager i henhold til denne artikels stk. 1, til at anmode Kommissionen om at behandle fusionen i henhold til artikel 22 i forordning (EF) nr. 139/2004.

Artikel 15

Forpligtelse til revision

1. Senest seks måneder efter sin udpegelse i henhold til artikel 3 forelægger en gatekeeper Kommissionen en uafhængigt revideret beskrivelse af eventuelle teknikker til profilering af forbrugere, som gatekeeperen anvender på eller på tværs af de af dens centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9. Kommissionen fremsender den pågældende reviderede beskrivelse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

2. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra g), for at udvikle metodologien og proceduren for revisionen.

3. Gatekeeperen offentliggør en oversigt over den reviderede beskrivelse, der er omhandlet i stk. 1. I den forbindelse er gatekeeperen berettiget til at tage hensyn til behovet for at beskytte sine forretningshemmeligheder. Gatekeeperen ajourfører beskrivelsen og oversigten mindst en gang om året.

KAPITEL IV

MARKEDSUNDERSØGELSE

Artikel 16

Indledning af en markedsundersøgelse

1. Når Kommissionen har til hensigt at gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 17, 18 og 19, vedtager den en afgørelse om at indlede en markedsundersøgelse.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen udøve sine undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne forordning, inden den indleder en markedsundersøgelse i henhold til nævnte stykke.

3. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse skal præcisere:

- a) datoen for indledningen af markedsundersøgelsen
- b) beskrivelse af det spørgsmål, som markedsundersøgelsen vedrører
- c) formålet med markedsundersøgelsen.

4. Kommissionen kan genoptage en markedsundersøgelse, som den har afsluttet, hvis:

- a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 17, 18 eller 19, eller
- b) afgørelsen vedtaget i henhold til artikel 17, 18 eller 19 var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger.

5. Kommissionen kan bede en eller flere nationale kompetente myndigheder om at bistå den i markedsundersøgelsen.

Artikel 17

Markedsundersøgelse med henblik på udpegelse af gatekeepere

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 8, eller med henblik på at identificere, hvilke centrale platformstjenester der skal anføres i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9. Kommissionen bestræber sig på at afslutte markedsundersøgelsen senest 12 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). For at afslutte markedsundersøgelsen vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der redegør for afgørelsen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. I forbindelse med en markedsundersøgelse i henhold til denne artikels stk. 1 bestræber Kommissionen sig på at meddele sine foreløbige konklusioner til den pågældende virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, senest seks måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). I de foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for, om den finder det hensigtsmæssigt, at den pågældende virksomhed midlertidigt udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 8, og at de relevante centrale platformstjenester anføres i henhold til artikel 3, stk. 9.

3. Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, men i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, har fremsat tilstrækkeligt underbyggede argumenter, der klart har rejst tvivl om formodningen i artikel 3, stk. 2, bestræber Kommissionen sig på at afslutte markedsundersøgelsen senest fem måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

I så fald bestræber Kommissionen sig på at meddele de foreløbige konklusioner i henhold til nærværende artikels stk. 2 til den pågældende virksomhed senest tre måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

4. Når Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 8, udpeger en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som endnu ikke har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, men forventeligt vil få en sådan stilling i nær fremtid, som gatekeeper, kan den erklære, at kun en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 3-6, og artikel 6, stk. 4, 7, 9, 10 og 13, skal finde anvendelse på den pågældende gatekeeper som nærmere angivet i udpegelsesafgørelsen. Kommissionen erklærer kun de forpligtelser anvendelige, der er hensigtsmæssige og nødvendige for at forhindre, at den pågældende gatekeeper ved hjælp af urimelige midler opnår en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter. Kommissionen tager en sådan udpegelse op til fornyet overvejelse efter proceduren i artikel 4.

Artikel 18

Markedsundersøgelse af systematisk manglende overholdelse

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en gatekeeper har udøvet systematisk manglende overholdelse. Kommissionen afslutter markedsundersøgelsen senest 12 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). Hvis markedsundersøgelsen viser, at en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7, og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition med hensyn til de krav, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, som pålægger en sådan gatekeeper enhver adfærdsregulerende eller strukturel afhjælpende foranstaltning, der er forholdsmæssig og nødvendig for at sikre effektiv overholdelse af denne forordning. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Den afhjælpende foranstaltning pålagt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 kan, i det omfang en sådan afhjælpende foranstaltning er forholdsmæssig og nødvendig for at opretholde eller genoprette rimelighed og fri markedsadgang som påvirket af den systematiske manglende overholdelse, i en begrænset periode omfatte et forbud mod, at gatekeeperen indgår i en fusion som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004 vedrørende de centrale platformstjenester eller andre tjenester, der udbydes i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data, der påvirkes af den systematiske manglende overholdelse.
3. En gatekeeper anses for at have udøvet systematisk manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, hvis Kommissionen har udstedt mindst tre afgørelser om manglende overholdelse i henhold til artikel 29 over for en gatekeeper i forbindelse med en af dennes centrale platformstjenester inden for en periode på otte år forud for vedtagelsen af afgørelsen om at indlede en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse i henhold til nærværende artikel.
4. Kommissionen meddeler sine foreløbige konklusioner til den pågældende gatekeeper senest seks måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). Kommissionen redegør i sine foreløbige konklusioner for, om den foreløbigt finder, at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt, og hvilke afhjælpende foranstaltninger den foreløbigt anser for nødvendige og forholdsmæssige.
5. For at gøre det muligt for interesserede tredjeparter effektivt at fremsætte bemærkninger offentliggør Kommissionen, samtidig med at den meddeler sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen i henhold til stk. 4 eller snarest muligt derefter, et ikkefortroligt resumé af sagen og de afhjælpende foranstaltninger, den overvejer at træffe. Kommissionen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken sådanne bemærkninger kan fremsættes.
6. Hvis Kommissionen har til hensigt at vedtage en afgørelse i henhold til denne artikels stk. 1 ved at gøre tilsagn givet af gatekeeperen i henhold til artikel 25 bindende, offentliggør den et ikkefortroligt resumé af sagen og tilsagnenes hovedindhold. Interesserede tredjeparter kan fremsætte deres bemærkninger inden for en rimelig frist, som fastsættes af Kommissionen.
7. Kommissionen kan, mens markedsundersøgelsen pågår, forlænge dennes varighed, hvis en sådan forlængelse er berettiget af objektive grunde og er forholdsmæssig. Forlængelsen kan gælde den frist, inden for hvilken Kommissionen skal fremlægge sine foreløbige konklusioner, eller fristen for vedtagelsen af den endelige afgørelse. Den samlede varighed af eventuelle forlængelser i henhold til dette stykke må ikke overstige seks måneder.
8. For at sikre gatekeeperens effektive overholdelse af de forpligtelser, som er fastsat i artikel 5, 6 og 7, reviderer Kommissionen regelmæssigt de afhjælpende foranstaltninger, den pålægger i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2. Kommissionen har ret til at ændre de pågældende afhjælpende foranstaltninger, hvis den efter en ny markedsundersøgelse finder, at de ikke er effektive.

Artikel 19

Markedsundersøgelse af nye tjenester og ny praksis

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en eller flere tjenester inden for den digitale sektor bør føjes til listen over centrale platformstjenester fastsat i artikel 2, nr. 2), eller med henblik på at afdække praksis, der begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelig, og som ikke effektivt imødegås af denne forordning. I

sin vurdering tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante resultater af procedurer i henhold til artikel 101 og 102 i TEUF vedrørende digitale markeder samt til enhver anden relevant udvikling.

2. Kommissionen kan, når den gennemfører en markedsundersøgelse i henhold til stk. 1, høre tredjeparter, herunder erhvervsbrugere og slutbrugere af de tjenester i den digitale sektor, der undersøges, og erhvervsbrugere og slutbrugere, der er genstand for den praksis, der undersøges.

3. Kommissionen offentliggør sine konklusioner i en rapport senest 18 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

Rapporten forelægges Europa-Parlamentet og Rådet og ledsages, hvor det er relevant, af:

- a) et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning med henblik på at medtage yderligere tjenester i den digitale sektor på listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller medtage nye forpligtelser i kapitel III eller
- b) et udkast til delegeret retsakt, der supplerer denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, eller et udkast til delegeret retsakt, der ændrer eller supplerer denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 7, jf. artikel 12.

I lovgivningsforslaget om ændring af denne forordning, jf. andet afsnit, litra a), kan det også, hvis det er hensigtsmæssigt, foreslås, at der fjernes eksisterende tjenester fra listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller at der fjernes eksisterende forpligtelser fra artikel 5, 6 eller 7.

KAPITEL V

UNDERSØGELSES-, HÅNDHÆVELSES- OG OVERVÅGNINGSBEFØJELSER

Artikel 20

Indledning af procedure

1. Hvis Kommissionen agter at indlede procedurer med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 8, 29 og 30, vedtager den en afgørelse om indledning af en procedure.
2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen udøve sine undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne forordning, inden den indleder en procedure i henhold til nævnte stykke.

Artikel 21

Anmodninger om oplysninger

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen ved en simpel anmodning eller ved afgørelse pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed. Kommissionen kan også ved en simpel anmodning eller ved afgørelse kræve adgang til virksomheders eventuelle data og algoritmer og oplysninger om test samt anmode om forklaringer vedrørende disse.
2. Når Kommissionen fremsender en simpel anmodning om oplysninger til en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne samt de i artikel 30 omhandlede gældende bøder for afgivelse af ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger eller forklaringer.

3. Når Kommissionen pålægger virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder at udlevere oplysninger ved en afgørelse, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Når Kommissionen pålægger virksomheder at give adgang til eventuelle data, algoritmer og oplysninger om test, angiver den formålet med anmodningen og fastsætter fristen for udlevering heraf. Den angiver desuden de i artikel 30 omhandlede bøder og angiver eller pålægger de i artikel 31 omhandlede tvangsbøder. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysninger om retten til at indbringe den for Domstolen.

4. Virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder eller deres repræsentanter skal give de ønskede oplysninger på vegne af den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Behørigt befuldmægtigede advokater kan udlevere de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Klienterne bærer fortsat det fulde ansvar, hvis oplysningerne er ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende.

5. På Kommissionens anmodning forelægger medlemsstaternes kompetente myndigheder Kommissionen alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for, at den kan udføre de opgaver, som den har fået tildelt ved denne forordning.

Artikel 22

Beføjelse til at gennemføre interview og indhente udtalelser

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der giver samtykke hertil, med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Kommissionen har ret til at optage sådanne interview med et hvilket som helst teknisk middel.

2. Hvis der gennemføres et interview i henhold til denne artikels stk. 1 i en virksomheds lokaler, underretter Kommissionen den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område interviewet finder sted, herom. Hvis den pågældende myndighed anmoder herom, kan dens embedsmænd bistå de embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre interviewet.

Artikel 23

Beføjelser til at foretage kontrolbesøg

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen foretage alle nødvendige kontrolbesøg i en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.

2. De embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at foretage et kontrolbesøg, har beføjelse til at:

- a) tilgå alle virksomhedernes og sammenslutningerne af virksomheders lokaler, grunde og transportmidler
- b) kontrollere regnskabsbøger og andre forretningspapirer vedrørende virksomheden, uanset hvilket medium de er lagret på
- c) tage eller få kopi eller udskrift under enhver form af sådanne regnskabsbøger eller forretningspapirer
- d) kræve, at virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder giver adgang til og forklaringer på sin organisation, sin funktionsmåde, sit IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningspraksis, og registrere eller dokumentere de afgivne forklaringer med et hvilket som helst teknisk middel
- e) forsegle alle forretningslokaler og regnskabsbøger eller forretningspapirer, så længe kontrolbesøget varer og i det for kontrolbesøget nødvendige omfang

- f) afkræve enhver af virksomhedens eller sammenslutningen af virksomheders repræsentanter eller ansatte forklaringer om faktiske forhold eller dokumenter vedrørende kontrolbesøgets genstand og formål og registrere deres svar med et hvilket som helst teknisk middel.
3. For at gennemføre kontrolbesøg kan Kommissionen anmode om bistand fra revisorer eller eksperter, der er udpeget af Kommissionen i henhold til artikel 26, stk. 2, samt bistand fra den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres.
4. Under kontrolbesøg kan Kommissionen, revisorer eller eksperter, der er udpeget af den, og den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, kræve, at virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder giver adgang til og forklaringer på sin organisation, sin funktionsmåde, sit IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningskik. Kommissionen samt revisorer eller eksperter, der er udpeget af den, og den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, kan rette spørgsmål til enhver repræsentant eller ansat.
5. De embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at foretage et kontrolbesøg, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der angiver kontrolbesøgets genstand og formål og de i artikel 30 fastsatte bøder, der finder anvendelse, hvis de krævede regnskabsbøger eller andre forretningspapirer vedrørende virksomheden ikke fremlægges i deres helhed, eller hvis de svar, der gives på spørgsmål i henhold til nærværende artikels stk. 2 og 4, er ukorrekte eller vildledende. Kommissionen underretter i god tid før kontrolbesøget den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, om besøget.
6. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underlægge sig et kontrolbesøg, som er bestemt ved en kommissionsafgørelse. Den pågældende afgørelse skal angive kontrolbesøgets genstand og formål, fastsætte datoen for dets påbegyndelse og angive betalingerne af bøderne og tvangsbøderne i henholdsvis artikel 30 og 31 samt retten til at indbringe den pågældende afgørelse for Domstolen.
7. Embedsmænd fra og de personer, der er bemyndiget eller udpeget af, den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, bistår på denne myndigheds eller Kommissionens anmodning aktivt de af Kommissionen bemyndigede embedsmænd og andre ledsagende personer. De har med henblik herpå de beføjelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 4.
8. Hvis embedsmændene og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, konstaterer, at en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder modsætter sig et kontrolbesøg, der er pålagt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig, for at de kan foretage deres kontrolbesøg, og anmoder i givet fald om politiets eller en tilsvarende retshåndhavende myndigheds bistand.
9. Hvis den i denne artikels stk. 8 omhandlede bistand i henhold til nationale regler kræver domstolstilladelse, anmoder Kommissionen eller den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, eller embedsmænd, der er bemyndiget af disse myndigheder, herom. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

10. Når der anmodes om den i denne artikels stk. 9 omhandlede tilladelse, verificerer den nationale retslige myndighed ægtheden af Kommissionens afgørelse, og at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller uforholdsmæssige henset til kontrolbesøgets genstand. Når den nationale retslige myndighed kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode Kommissionen enten direkte eller gennem den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, om detaljerede forklaringer vedrørende de forhold, der begrundet Kommissionens mistanke om, at der foreligger en overtrædelse af denne forordning, samt vedrørende grovheden af den formodede overtrædelse og karakteren af den pågældende virksomheds deltagelse. Den nationale retslige myndighed kan dog ikke sætte spørgsmålstegn ved, om kontrolbesøget er nødvendigt, eller kræve at få forelagt oplysningerne i Kommissionens sagsakter. Lovligheden af Kommissionens afgørelse kan kun efterprøves af Domstolen.

Artikel 24

Foreløbige foranstaltninger

I hastetilfælde på grund af risikoen for alvorlig og uoprettelig skade for erhvervsbrugere eller slutbrugere af gatekeepere kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der pålægger en gatekeeper foreløbige foranstaltninger på grundlag af en umiddelbar konstatering af en overtrædelse af artikel 5, 6 eller 7. Denne gennemførelsesretsakt vedtages kun i forbindelse med en procedure, der er indledt med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse om manglende overholdelse i henhold til artikel 29, stk. 1. Den finder kun anvendelse i et nærmere angivet tidsrum og kan fornys, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Artikel 25

Tilsagn

1. Hvis den pågældende gatekeeper under en procedure i henhold til artikel 18 giver tilsagn om, at de relevante centrale platformstjenester vil sikre overholdelse af de i artikel 5, 6 og 7 fastsatte forpligtelser, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der gør disse tilsagn bindende for den pågældende gatekeeper og erklære, at der ikke er yderligere grund til at gribe ind. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Kommissionen kan efter anmodning eller på eget initiativ genåbne den relevante procedure ved en afgørelse, hvis:

- a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for afgørelsen
- b) den pågældende gatekeeper handler i strid med sine tilsagn
- c) afgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger fra parterne
- d) tilsagnene ikke er effektive.

3. Hvis Kommissionen finder, at de tilsagn, som den pågældende gatekeeper har givet, ikke kan sikre effektiv overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, redegør den for årsagerne til ikke at gøre disse tilsagn bindende i afgørelsen om afslutning af den relevante procedure.

Artikel 26

Overvågning af forpligtelser og foranstaltninger

1. Kommissionen træffer de nødvendige tiltag til at overvåge effektiv gennemførelse og overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 8, 18,

24, 25 og 29. Disse tiltag kan navnlig omfatte indførelse af en forpligtelse for gatekeeperen til at opbevare alle dokumenter, der anses for relevante med henblik på at vurdere gennemførelsen og overholdelsen af nævnte forpligtelser og afgørelser.

2. Tiltagene i henhold til stk. 1 kan omfatte udpegelse af uafhængige eksterne eksperter og revisorer samt udpegelse af embedsmænd fra medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder til at bistå Kommissionen med at overvåge forpligtelserne og foranstaltningerne og stille særlig ekspertise eller viden til rådighed for Kommissionen.

Artikel 27

Oplysninger fra tredjeparter

1. Enhver tredjepart, herunder erhvervsbrugere, konkurrenter eller slutbrugere af de centrale platformstjenester anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, samt deres repræsentanter, kan underrette den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, eller Kommissionen direkte om enhver praksis eller adfærd fra gatekeeperens side, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

2. Den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og Kommissionen har fuld skønsbeføjelse med hensyn til, hvilke foranstaltninger der er passende, og er ikke forpligtet til at følge op på de modtagne oplysninger.

3. Hvis den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af denne forordning, overfører den de pågældende oplysninger til Kommissionen.

Artikel 28

Compliancefunktion

1. Gatekeepere opretter en compliancefunktion, der er uafhængig af gatekeeperens operationelle afdelinger og består af en eller flere complianceansvarlige, herunder lederen af compliancefunktionen.

2. Gatekeeperen sikrer, at den i stk. 1 omhandlede compliancefunktion har tilstrækkelige beføjelser, status og ressourcer samt adgang til gatekeeperens ledelsesorgan til at overvåge, at gatekeeperen overholder denne forordning.

3. Gatekeeperens ledelsesorgan sikrer, at complianceansvarlige, der udpeges i henhold til stk. 1, har de nødvendige faglige kvalifikationer og den nødvendige viden, erfaring og evne til at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 5.

Gatekeeperens ledelsesorgan sikrer også, at en sådan leder af compliancefunktionen er en uafhængig højtstående leder med særligt ansvar for compliancefunktionen.

4. Lederen af compliancefunktionen skal rapportere direkte til gatekeeperens ledelsesorgan og kan gøre opmærksom på betænkeligheder og advare organet, hvis der opstår risici for manglende overholdelse af denne forordning, uden at dette berører ledelsesorganets ansvar i dets tilsyns- og ledelsesfunktioner.

Lederen af compliancefunktionen må ikke fjernes fra posten uden forudgående godkendelse fra gatekeeperens ledelsesorgan.

5. complianceansvarlige, der er udpeget af gatekeeperen i henhold til stk. 1, har følgende opgaver:
- tilrettelægge, overvåge og føre tilsyn med de foranstaltninger og aktiviteter, der gennemføres af gatekeeperne, og som har til formål at sikre overholdelse af denne forordning
 - informere og rådgive ledelsen og gatekeeperens medarbejdere om overholdelse af denne forordning
 - hvor det er relevant, overvåge overholdelsen af tilsagn, der er gjort bindende i henhold til artikel 25, uden at dette berører Kommissionens mulighed for at udpege uafhængige eksterne eksperter i henhold til artikel 26, stk. 2
 - samarbejde med Kommissionen med henblik på denne forordning.
6. Gatekeepere meddeler Kommissionen navn og kontaktoplysninger på lederen af compliancefunktionen.
7. Gatekeeperens ledelsesorgan definerer, fører tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af gatekeeperens ledelsesordninger, der sikrer compliancefunktionens uafhængighed, herunder ansvarsfordelingen i gatekeeperens organisation og forebyggelse af interessekonflikter.
8. Ledelsesorganet godkender og gennemgår med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året strategierne og politikkerne for udøvelse, forvaltning og overvågning af overholdelsen af denne forordning.
9. Ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til forvaltning og overvågning af overholdelsen af denne forordning. Det deltager aktivt i beslutninger vedrørende forvaltning og håndhævelse af denne forordning og sikrer, at der er afsat tilstrækkelige ressourcer til formålet.

Artikel 29

Manglende overholdelse

1. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder dens konstatering af manglende overholdelse (»afgørelsen om manglende overholdelse«), hvis den finder, at en gatekeeper ikke overholder et eller flere af følgende krav:
- enhver af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7
 - foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2
 - afhjælpende foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, stk. 1
 - foreløbige foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 24, eller
 - tilsagn, der er gjort retligt bindende i henhold til artikel 25.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 50, stk. 2.

2. Kommissionen bestræber sig på at vedtage afgørelsen om manglende overholdelse senest 12 måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20.

3. Inden Kommissionen vedtager afgørelsen om manglende overholdelse, meddeler den sine foreløbige konklusioner til den pågældende gatekeeper. I disse foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at gatekeeperen bør træffe, for at følge effektivt op på de foreløbige konklusioner.

4. Hvis Kommissionen har til hensigt at vedtage en afgørelse om manglende overholdelse, kan den høre tredjeparter.

5. I afgørelsen om manglende overholdelse pålægger Kommissionen gatekeeperen at ophøre med og afstå fra den manglende overholdelse inden for en passende frist og redegøre for, hvordan den agter at efterleve afgørelsen.

6. Gatekeeperen forelægger Kommissionen en beskrivelse af de foranstaltninger, som den har truffet for at sikre overholdelse af afgørelsen om manglende overholdelse.

7. Hvis Kommissionen beslutter ikke at vedtage en afgørelse om manglende overholdelse, afslutter den proceduren ved en afgørelse.

Artikel 30

Bøder

1. I afgørelsen om manglende overholdelse kan Kommissionen pålægge en gatekeeper bøder på op til 10 % af dennes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at gatekeeperen forsætligt eller uagtsomt undlader at overholde:

- a) enhver af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7
- b) foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2
- c) afhjælpende foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, stk. 1
- d) foreløbige foranstaltninger, som er pålagt i henhold til artikel 24, eller
- e) tilsagn, der er gjort retligt bindende i henhold til artikel 25.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan Kommissionen i afgørelsen om manglende overholdelse pålægge en gatekeeper bøder på op til 20 % af dens samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at en gatekeeper har foretaget den samme eller en lignende tilsidesættelse af en forpligtelse fastsat i artikel 5, 6 eller 7 vedrørende den samme centrale platformstjeneste, som den blev fundet at have foretaget i en afgørelse om manglende overholdelse vedtaget i de foregående otte år.

3. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, der pålægger virksomheder, herunder, hvis det er relevant, gatekeepere, og sammenslutninger af virksomheder bøder på op til 1 % af deres samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller uagtsomt:

- a) undlader inden for den fastsatte frist at afgive oplysninger, der er nødvendige for at vurdere deres udpegelse som gatekeepere i henhold til artikel 3, eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger
- b) undlader at overholde forpligtelsen til at underrette Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3
- c) undlader at meddele oplysninger eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, der kræves i henhold til artikel 14
- d) undlader at forelægge den beskrivelse eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15
- e) undlader at give adgang til data, algoritmer eller oplysninger om test som svar på en anmodning i henhold til artikel 21, stk. 3
- f) undlader at afgive de oplysninger, der anmodes om, inden for den frist, der er fastsat i henhold til artikel 21, stk. 3, eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger eller forklaringer, som der anmodes om i henhold til artikel 21, eller som gives i et interview i henhold til artikel 22
- g) undlader inden for en af Kommissionen fastsat frist at berigtige ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, som en repræsentant eller en ansat har afgivet, eller undlader eller nægter at afgive fuldstændige oplysninger om faktiske forhold vedrørende genstanden for og formålet med et kontrolbesøg i henhold til artikel 23

- h) afviser at underkaste sig et kontrolbesøg i henhold til artikel 23
- i) undlader at overholde de forpligtelser, som Kommissionen har pålagt i henhold til artikel 26
- j) undlader at oprette en compliancefunktion overensstemmelse med artikel 28, eller
- k) undlader at overholde betingelserne for aktindsigt i Kommissionens sagsakter i henhold til artikel 34, stk. 4.

4. Ved fastsættelsen af en bødes størrelse tager Kommissionen hensyn til grovheden, varigheden, gentagelser og for så vidt angår bøder, der pålægges i henhold til stk. 3, forsinkelser i sagsbehandlingen.

5. Hvis en sammenslutning af virksomheder får pålagt en bøde under hensyntagen til medlemsvirksomhedernes omsætning på verdensplan, og den pågældende sammenslutning ikke er solvent, har den pligt til at indkalde bidrag fra medlemsvirksomhederne til dækning af bødebeløbet.

Hvis sådanne bidrag ikke er indbetalt til sammenslutningen af virksomheder inden for en af Kommissionen fastsat tidsfrist, kan Kommissionen opkræve bødebeløbet direkte hos enhver af de virksomheder, hvis repræsentanter var medlem af den pågældende sammenslutnings pågældende besluttende organer.

Efter at have krævet betaling i henhold til andet afsnit kan Kommissionen kræve restbeløbet betalt af ethvert medlem af sammenslutningen af virksomheder, hvis det er nødvendigt for at sikre fuld betaling af bøden.

Kommissionen må dog ikke kræve betaling i henhold til andet eller tredje afsnit af virksomheder, der godtgør, at de ikke har gennemført den beslutning, som blev truffet af sammenslutningen af virksomheder, og som overtrådte denne forordning, og enten ikke kendte til dens eksistens eller aktivt har taget afstand fra den, inden Kommissionen indledte procedurer i henhold til artikel 20.

Den enkelte virksomheds økonomiske ansvar i forbindelse med betaling af bødebeløbet må ikke overstige 20 % af dens samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Artikel 31

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, der pålægger virksomheder, herunder, hvis det er relevant, gatekeepere, og sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår fra det i afgørelsen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til at:

- a) overholde de foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2
- b) efterkomme afgørelsen i henhold til artikel 18, stk. 1
- c) afgive korrekte og fuldstændige oplysninger inden for den frist, der er fastsat i en anmodning om oplysninger fremsat ved en afgørelse i henhold til artikel 21
- d) sikre adgang til databaser, algoritmer og oplysninger om test som svar på en anmodning i henhold til artikel 21, stk. 3, og give forklaringer på dem som krævet i en afgørelse i henhold til artikel 21
- e) underkaste sig et kontrolbesøg, der er pålagt ved en afgørelse truffet i henhold til artikel 23
- f) efterkomme en afgørelse om foreløbige foranstaltninger i henhold til artikel 24
- g) efterkomme tilsagn, der er gjort retligt bindende ved en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 1
- h) efterkomme en afgørelse i henhold til artikel 29, stk. 1.

2. Hvis virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har opfyldt den forpligtelse, som tvangsbøden skulle gennemtvinge, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastsætter

tvangsbødens endelige størrelse til et lavere beløb end det, der ville følge af den oprindelige afgørelse. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Artikel 32

Forældelsesfrister for pålæggelse af sanktioner

1. Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 30 og 31 er undergivet en femårig forældelsesfrist.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.
3. Ethvert skridt, som Kommissionen tager med henblik på en markedsundersøgelse eller procedure i forbindelse med en overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder og tvangsbøder. Forældelsesfristen afbrydes med virkning fra den dag, hvor det pågældende skridt meddeles mindst én af de virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der har medvirket ved overtrædelsen. Forældelsesfristen afbrydes navnlig af følgende skridt:
 - a) Kommissionens anmodninger om oplysninger
 - b) skriftlige tilladelser til at foretage kontrolbesøg, som Kommissionen har udstedt til sine embedsmænd
 - c) Kommissionens indledning af en procedure i henhold til artikel 20.
4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsen har været suspenderet i henhold til stk. 5.
5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe en sag om Kommissionens afgørelse verserer for Domstolen.

Artikel 33

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 30 og 31, er undergivet en femårig forældelsesfrist.
2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor afgørelsen er endelig.
3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:
 - a) ved meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige beløb eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring eller
 - b) ved ethvert skridt, der tages af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.
4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra.
5. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse suspenderes, så længe:
 - a) der er givet en betalingsfrist, eller
 - b) tvangsfuldbyrdelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Domstolen eller en afgørelse truffet af en national ret.

Artikel 34

Ret til at blive hørt og aktindsigt

1. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 17, 18, 24, 25, 29 og 30 og artikel 31, stk. 2, giver den den berørte gatekeeper eller virksomhed eller sammenslutning af virksomheder mulighed for at blive hørt om:
 - a) Kommissionens foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse imod, og
 - b) foranstaltninger, som Kommissionen måtte have til hensigt at træffe på baggrund af de foreløbige konklusioner i henhold til nærværende stykkes litra a).
2. Berørte gatekeepere, virksomheder og sammenslutninger af virksomheder kan fremsætte deres bemærkninger vedrørende Kommissionens foreløbige konklusioner til Kommissionen inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i sine foreløbige konklusioner, og som ikke må være kortere end 14 dage.
3. Kommissionen baserer kun sine afgørelser på foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, som de berørte gatekeepere, virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har haft lejlighed til at udtale sig om.
4. Den berørte gatekeepers, virksomheds eller sammenslutning af virksomheders ret til forsvar skal respekteres fuldt ud i alle procedurer. Den berørte gatekeeper, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har ret til aktindsigt i Kommissionens sagsakter på grundlag af vilkårene for videregivelse med forbehold af virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. I tilfælde af uenighed mellem parterne kan Kommissionen vedtage afgørelser om vilkårene for videregivelse. Aktindsigten i Kommissionens sagsakter omfatter ikke Kommissionens eller medlemsstaternes kompetente myndigheds fortrolige oplysninger og interne dokumenter. Navnlig omfatter aktindsigten ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Intet i dette stykke er til hinder for, at Kommissionen videregiver eller anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.

Artikel 35

Årlig rapportering

1. Kommissionen forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning og om fremskridtene hen imod opnåelsen af dens mål.
2. Rapporten omhandlet i stk. 1 skal indeholde:
 - a) et resumé af Kommissionens aktiviteter, herunder eventuelle vedtagne foranstaltninger eller afgørelser og igangværende markedsundersøgelser i forbindelse med denne forordning
 - b) resultaterne af overvågningen af gatekeepernes gennemførelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning
 - c) en vurdering af den reviderede beskrivelse, der er omhandlet i artikel 15
 - d) en oversigt over samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale myndigheder i forbindelse med denne forordning
 - e) en oversigt over de aktiviteter og opgaver, der udføres af Gruppen på Højt Niveau af Digitale Tilsynsmyndigheder, herunder hvordan dens henstillinger vedrørende håndhævelsen af denne forordning skal gennemføres.
3. Kommissionen offentliggør rapporten på sit websted.

Artikel 36

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indsamles i henhold til denne forordning, anvendes med henblik på denne forordning.
2. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 14, anvendes med henblik på denne forordning, forordning (EF) nr. 139/2004 og nationale fusionsregler.
3. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 15, anvendes med henblik på denne forordning og forordning (EU) 2016/679.
4. Uden at det berører udveksling og anvendelse af oplysninger, der er videregivet med henblik på den i artikel 38, 39, 41 og 43 omhandlede anvendelse, må Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under nævnte myndigheders tilsyn, samt enhver fysisk eller juridisk person, herunder revisorer og eksperter udpeget i henhold til artikel 26, stk. 2, ikke videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres karakter er undergivet tavshedspligt.

Artikel 37

Samarbejde med nationale myndigheder

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen og koordinerer deres håndhævelsesforanstaltninger for at sikre en sammenhængende, effektiv og komplementær håndhævelse af de tilgængelige retlige instrumenter, som anvendes på gatekeepere som omhandlet i denne forordning.
2. Kommissionen kan, hvis det er relevant, høre de nationale myndigheder om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.

Artikel 38

Samarbejde og koordinering med nationale kompetente myndigheder, der håndhæver konkurrenceregler

1. Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, samarbejder indbyrdes og underretter hinanden om deres respektive håndhævelsesforanstaltninger gennem Det Europæiske Konkurrencenetværk. De har beføjelse til at give hinanden alle oplysninger vedrørende faktiske eller retlige forhold, herunder fortrolige oplysninger. Hvis den kompetente myndighed ikke er medlem af Det Europæiske Konkurrencenetværk, fastsætter Kommissionen de nødvendige ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger om sager vedrørende håndhævelse af denne forordning og om sådanne myndigheders håndhævelse af de sager, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6. Kommissionen kan fastsætte sådanne ordninger i en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra l).
2. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har til hensigt at iværksætte en undersøgelse af gatekeepere på grundlag af national ret som omhandlet i artikel 1, stk. 6, underretter den skriftligt Kommissionen om den første formelle undersøgelsesforanstaltning før eller umiddelbart efter påbegyndelsen af en sådan foranstaltning. Disse oplysninger kan også gøres tilgængelige for de øvrige medlemsstaters nationale kompetente myndigheder, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

3. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har til hensigt at pålægge gatekeepere forpligtelser på grundlag af national ret som omhandlet i artikel 1, stk. 6, meddeler den senest 30 dage inden foranstaltningens vedtagelse Kommissionen udkastet til foranstaltning samt begrundelsen for foranstaltningen. I tilfælde af foreløbige foranstaltninger meddeler den nationale kompetente myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, de påtænkte foranstaltninger til Kommissionen hurtigst muligt og senest umiddelbart efter vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Disse oplysninger kan også gøres tilgængelige for de øvrige medlemsstaters nationale kompetente myndigheder, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede informationsmekanismer finder ikke anvendelse på afgørelser, der påtænkes truffet i henhold til nationale fusionsregler.

5. Oplysninger, der udveksles i henhold til denne artikels stk. 1-3, må kun udveksles og anvendes med henblik på koordinering af håndhævelsen af denne forordning og de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

6. Kommissionen kan anmode de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, om at støtte enhver af dens markedsundersøgelser i henhold til denne forordning.

7. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan den på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af denne forordnings artikel 5, 6 og 7 på sit område. Inden den pågældende myndighed træffer en første formel undersøgelsesforanstaltning, underretter den skriftligt Kommissionen herom.

Kommissionens indledning af en procedure i henhold til artikel 20 fritager de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, for muligheden for at foretage en sådan undersøgelse, eller afslutter den, hvis den allerede er i gang. Disse myndigheder aflægger rapport til Kommissionen om resultaterne af en sådan undersøgelse for at støtte Kommissionen i dens rolle som den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve denne forordning.

Artikel 39

Samarbejde med nationale retter

1. I sager om anvendelse af denne forordning kan nationale retter anmode Kommissionen om at fremsende oplysninger, som den er i besiddelse af, eller dens udtalelse om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af alle skriftlige domme fra nationale retter, som træffer afgørelse om anvendelsen af denne forordning. En sådan kopi fremsendes straks, efter at den fulde dom i skriftlig form er forkyndt for parterne.

3. Hvis det er nødvendigt med henblik på en sammenhængende anvendelse af denne forordning, kan Kommissionen på eget initiativ indgive skriftlige bemærkninger til nationale retter. Med tilladelse fra den pågældende ret kan den også fremsætte mundtlige bemærkninger.

4. Med henblik udelukkende på udarbejdelsen af sine bemærkninger kan Kommissionen anmode den relevante nationale ret om at fremsende eller sørge for fremsendelse af eventuelle dokumenter, der er nødvendige med henblik på vurdering af sagen, til Kommissionen.

5. Nationale retter må ikke træffe afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. De undlader ligeledes at træffe afgørelser, som vil være i strid med en afgørelse, som Kommissionen har til hensigt at træffe i en procedure, som den har indledt i henhold til denne forordning. Med henblik herpå kan nationale retter vurdere, om det er nødvendigt at udsætte sagen. Dette berører ikke nationale retters mulighed for at anmode om præjudicielle afgørelser i henhold til artikel 267 i TEUF.

Artikel 40

Gruppe på højt niveau

1. Kommissionen nedsætter en gruppe på højt niveau for forordningen om digitale markeder («gruppen på højt niveau«).
2. Gruppen på højt niveau består af følgende europæiske organer og netværk:
 - a) Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation
 - b) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd
 - c) Det Europæiske Konkurrencenetværk
 - d) netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde og
 - e) Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester.
3. De europæiske organer og netværk, der er omhandlet i stk. 2, skal hver især have lige mange repræsentanter i gruppen på højt niveau. Gruppen på højt niveau må højst have 30 medlemmer.
4. Kommissionen stiller sekretariatsfunktioner til rådighed for gruppen på højt niveau for at lette dens arbejde. Gruppen på højt niveau ledes af Kommissionen, som deltager i dens møder. Gruppen på højt niveau træder på Kommissionens anmodning sammen mindst én gang pr. kalenderår. Kommissionen indkalder også gruppen til et møde, når flertallet af gruppens medlemmer anmoder herom for at behandle et specifikt spørgsmål.
5. Gruppen på højt niveau kan yde rådgivning og ekspertbistand til Kommissionen på de områder, der henhører under dens medlemmers kompetencer, herunder:
 - a) rådgivning og anbefalinger inden for rammerne af deres ekspertise, som er relevant for ethvert generelt spørgsmål vedrørende gennemførelse eller håndhævelse af denne forordning, eller
 - b) rådgivning og ekspertbistand, der fremmer en ensartet reguleringsmæssig tilgang på tværs af forskellige reguleringsinstrumenter.
6. Gruppen på højt niveau kan navnlig identificere og vurdere det nuværende og potentielle samspil mellem denne forordning og de sektorspecifikke regler, der anvendes af de nationale myndigheder, som udgør de i stk. 2 omhandlede europæiske organer og netværk, og forelægge Kommissionen en årlig rapport, der indeholder en sådan vurdering og kortlægger potentielle tværgående reguleringsmæssige spørgsmål. En sådan rapport kan ledsages af anbefalinger, der tager sigte på at nå frem til ensartede tværfaglige tilgange og synergier mellem gennemførelsen af denne forordning og andre sektorspecifikke forskrifter. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.
7. I forbindelse med markedsundersøgelser af nye tjenester og ny praksis kan gruppen på højt niveauplan yde ekspertbistand til Kommissionen om behovet for at ændre, tilføje eller fjerne regler i denne forordning for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige.

Artikel 41

Anmodning om en markedsundersøgelse

1. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 17, fordi de finder, at der er rimelig grund til at formode, at en virksomhed bør udpeges som gatekeeper.
2. En eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 18, hvis den eller de finder, at der er rimelig grund til at formode, at en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition i forhold til kravene i henhold til artikel 3, stk. 1.
3. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at foretage en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, fordi de finder, at der er rimelig grund til at formode, at:
 - a) en eller flere tjenester i den digitale sektor bør tilføjes til listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller
 - b) en eller flere praksisser ikke imødegår effektivt af denne forordning og kan begrænse den frie markedsadgang for så vidt angår centrale platformstjenester eller være urimelige.
4. Medlemsstaterne fremlægger dokumentation til støtte for deres anmodninger i henhold til stk. 1, 2 og 3. For så vidt angår anmodninger i henhold til stk. 3 kan en sådan dokumentation omfatte oplysninger om nyligt indførte tilbud vedrørende produkter, tjenester, software eller funktioner, der giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den frie markedsadgang eller rimelighed, uanset om de indføres i forbindelse med eksisterende centrale platformstjenester eller på anden vis.
5. Inden for fire måneder efter modtagelsen af en anmodning i henhold til denne artikel undersøger Kommissionen, om der er rimelig grund til at indlede en markedsundersøgelse i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Kommissionen offentliggør resultaterne af sin vurdering.

Artikel 42

Gruppessøgsmål

Direktiv (EU) 2020/1828 finder anvendelse på gruppessøgsmål, som anlægges som følge af gatekeepers overtrædelser af bestemmelser i denne forordning, som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser.

Artikel 43

Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer

Direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af alle overtrædelser af denne forordning og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den træffer i henhold til artikel 3 og 4, artikel 8, stk. 2, artikel 9, 10, 16-20 og 24, artikel 25, stk. 1, og artikel 29, 30 og 31. Ved offentliggørelsen angives parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder eventuelle pålagte sanktioner.

2. Ved offentliggørelsen tages der hensyn til gatekeeperes eller tredjeparters legitime interesse i beskyttelse af deres fortrolige oplysninger.

Artikel 45

Prøvelse ved Domstolen

I overensstemmelse med artikel 261 i TEUF har Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen har pålagt bøder eller tvangsbøder. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 46

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om anvendelsen af følgende:

- a) form, indhold og andre enkeltheder i de underretninger og meddelelser, der gives i henhold til artikel 3
- b) form, indhold og andre enkeltheder i de tekniske foranstaltninger, som gatekeepere skal gennemføre for at sikre overensstemmelse med artikel 5, 6 eller 7
- c) operationelle og tekniske ordninger med henblik på gennemførelse af interoperabilitet for nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester i henhold til artikel 7
- d) form, indhold og andre enkeltheder i den begrundede anmodning i henhold til artikel 8, stk. 3
- e) form, indhold og andre enkeltheder i de begrundede anmodninger i henhold til artikel 9 og 10
- f) form, indhold og andre enkeltheder i de reguleringsmæssige rapporter, der indgives i henhold til artikel 11
- g) metoden og proceduren for den reviderede beskrivelse af teknikker, der anvendes til profilering af forbrugere, jf. artikel 15, stk. 1; Kommissionen hører, når den udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt til dette formål, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og kan høre Det Europæiske Databeskyttelsesråd, civilsamfundet og andre relevante eksperter
- h) form, indhold og andre enkeltheder i de underretninger og meddelelser, der gives i henhold til artikel 14 og 15
- i) den praktiske tilrettelæggelse af procedurerne vedrørende markedsundersøgelser i henhold til artikel 17, 18 og 19 og procedurer i henhold til artikel 24, 25 og 29
- j) de praktiske ordninger for udøvelse af retten til at blive hørt, jf. artikel 34
- k) de praktiske ordninger for vilkårene for videregivelse, jf. artikel 34
- l) de praktiske ordninger for samarbejdet og koordineringen mellem Kommissionen og nationale myndigheder, jf. artikel 37 og 38, og
- m) de praktiske ordninger for beregning og forlængelse af frister.

2. Gennemførelsesretsakterne omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-k) og m), vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Gennemførelsesretsakten omhandlet i denne artikels stk. 1, litra l), vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 50, stk. 3.

3. Inden Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i henhold til stk. 1, offentliggør den et udkast til disse og opfordrer alle interesserede parter til at indgive deres bemærkninger inden udløbet af en frist, som skal være på mindst en måned.

Artikel 47

Retningslinjer

Kommissionen kan vedtage retningslinjer vedrørende alle aspekter af denne forordning for at lette en effektiv gennemførelse og håndhævelse heraf.

Artikel 48

Standardisering

Når det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, kan Kommissionen bemyndige europæiske standardiseringsorganisationer til at lette gennemførelsen af forpligtelserne i denne forordning ved at udarbejde passende standarder.

Artikel 49

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. november 2022. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 50***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen består af et udvalg (»Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Kommissionen fremsender udtalelsen fra udvalget til adressaten for en individuel afgørelse sammen med denne afgørelse. Den offentliggør udtalelsen samt den individuelle afgørelse under hensyntagen til den legitime interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

*Artikel 51***Ændring af direktiv (EU) 2019/1937**

I del I, punkt J, i bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 tilføjes følgende nummer:

»iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 af 21.9.2022, s. 1).«

*Artikel 52***Ændring af direktiv (EU) 2020/1828**

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende nummer:

»67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 af 21.9.2022, s. 1).«

*Artikel 53***Evaluering**

1. Senest den 3. maj 2026 og derefter hvert tredje år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2. Ved evalueringerne vurderes det, om denne forordnings formål om at sikre åbne og fair markeder er nået, og hvilken virkning denne forordning har haft for erhvervsbrugere, navnlig SMV'er, og slutbrugere. Desuden vurderer Kommissionen, om anvendelsesområdet for artikel 7 kan udvides til at omfatte sociale onlinenetværkstjenester.

3. Evalueringerne skal fastslå, om det er påkrævet at ændre regler, herunder vedrørende listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og håndhævelsen

heraf, for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige. Efter evalueringerne træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger, hvilket kan omfatte lovgivningsforslag.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fremlægger alle relevante oplysninger, som de har, og som Kommissionen kan kræve med henblik på udarbejdelse af den rapport, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 2. maj 2023.

Artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 40, 46, 47, 48, 49 og 50 finder dog anvendelse fra den 1. november 2022, og artikel 42 og 43 finder anvendelse fra den 25. juni 2023.

Hvis den 25. juni 2023 ligger forud for den anvendelsesdato, der er omhandlet i nærværende artikels andet afsnit, udskydes anvendelsen af artikel 42 og 43 dog indtil den i nærværende artikels andet afsnit omhandlede anvendelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Strasbourg, den 14. september 2022.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

M. BEK

Formand

- (1) EUT C 286 af 16.7.2021, s. 64.
- (2) EUT C 440 af 29.10.2021, s. 67.
- (3) Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.7.2022.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1).
- (9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/790 af 17. april 2019 om ophavsret og beslægtede rettigheder på det digitale indre marked og om ændring af direktiv 96/9/EF og 2001/29/EF (EUT L 130 af 17.5.2019, s. 92).
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).
- (12) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængeligheden af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EUT L 327 af 2.12.2016, s. 1).
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- (17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).
- (18) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).
- (19) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- (20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17).
- (21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1828 af 25. november 2020 om adgang til anlæggelse af gruppesøgsmål til beskyttelse af forbrugernes kollektive interesser og om ophævelse af direktiv 2009/22/EF (EUT L 409 af 4.12.2020, s. 1).
- (22) EUT C 147 af 26.4.2021, s. 4.
- (23) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

Bilag til forordningen

A. »Generelt«

1. Formålet med dette bilag er at præcisere metoden til identifikation og beregning af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« for hver af de centrale platformstjenester, der er anført i artikel 2, nr. 2). Det giver en reference, som gør det muligt for en virksomhed at vurdere, om dens centrale platformstjenester opfylder de kvantitative tærskler, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), og derfor formodes at opfylde kravet i artikel 3, stk. 1, litra b). En sådan reference vil derfor også være relevant med henblik på en bredere vurdering i henhold til artikel 3, stk. 8. Det er virksomhedens ansvar at nå frem til den bedst mulige approksimation i overensstemmelse med de fælles principper og den specifikke metode, der er fastsat i dette bilag. Intet i dette bilag er til hinder for, at Kommissionen inden for de tidsfrister, der er fastsat i denne forordnings relevante bestemmelser, pålægger den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og beregne »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere«. Intet i dette bilag bør udgøre et retsgrundlag for sporing af brugere. Metoden i dette bilag berører heller ikke de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, navnlig i artikel 3, stk. 3 og 8, og artikel 13, stk. 3. Navnlig betyder kravet om overholdelse af artikel 13, stk. 3, også identifikation og beregning af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« baseret på enten en præcis måling eller den bedste tilgængelige approksimation i overensstemmelse med den faktiske identifikations- og beregningskapacitet, som den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, råder over på det relevante tidspunkt. Disse målinger eller den bedste tilgængelige approksimation skal være i overensstemmelse med og omfatte dem, der indberettes i henhold til artikel 15.
2. I artikel 2, nr. 20) og 21), fastsættes definitionerne af »slutbruger« og »erhvervsbruger«, som er fælles for alle centrale platformstjenester.
3. Med henblik på at identificere og beregne antallet af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« henviser dette bilag til begrebet »unikke brugere«. Begrebet »unikke brugere« omfatter »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere«, der kun tælles én gang med henblik på den relevante centrale platformstjeneste i løbet af et bestemt tidsrum (dvs. en måned for »aktive slutbrugere« og et år for »aktive erhvervsbrugere«), uanset hvor mange gange de har gjort brug af den relevante centrale platformstjeneste i den pågældende periode. Dette berører ikke det forhold, at den samme fysiske eller juridiske person på samme tid kan være »aktiv slutbruger« eller »aktiv erhvervsbruger« på forskellige centrale platformstjenester.

B. »Aktive slutbrugere«

1. Antallet af »unikke brugere« for så vidt angår »aktive slutbrugere« identificeres i henhold til det mest nøjagtige parameter, som indberettes af den virksomhed, der udbyder en af de centrale platformstjenester, nærmere bestemt:
 - a. Det vurderes, at indsamling af data om anvendelsen af centrale platformstjenester fra miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, umiddelbart ville indebære den laveste risiko for dobbelttælling, f.eks. i forbindelse med brugeradfærd på tværs af enheder eller platforme. Virksomheden indgiver derfor aggregerede anonymiserede data om antallet af unikke slutbrugere pr. respektiv central platformstjeneste baseret på miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, hvis sådanne data findes.
 - b. I tilfælde af centrale platformstjenester, som også tilgås af slutbrugere uden for miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, indgiver virksomheden desuden aggregerede anonymiserede data om antallet af unikke slutbrugere af den respektive centrale platformstjeneste baseret på et alternativt parameter, som også registrerer slutbrugere uden for miljøer, hvor

brugerne er registreret eller logget på, såsom internetprotokoladresser, cookieidentifikatorer eller andre identifikatorer såsom radiofrekvensidentifikationsmærker, forudsat at disse adresser eller identifikatorer er objektivt nødvendige for udbuddet af centrale platformstjenester.

2. Antallet af »månedlige aktive slutbrugere« baseres på det gennemsnitlige antal månedlige aktive slutbrugere i størstedelen af regnskabsåret. Hensigten med begrebet »størstedelen af regnskabsåret« er at give en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, mulighed for at se bort fra afvigende tal i et givet år. Afvigende tal betyder i sagens natur tal, der ligger betydeligt uden for de normale og forventelige tal. En uforudset stigning eller et uforudset fald i brugerengagementet i løbet af en enkelt måned i regnskabsåret er et eksempel

C. »Aktive erhvervsbrugere«

Antallet af »unikke brugere« for så vidt angår »aktive erhvervsbrugere« skal, hvis det er relevant, fastsættes på kontoniveau, hvor hver særskilt erhvervskonto, som er knyttet til anvendelsen af en central platformstjeneste, der udbydes af virksomheden, udgør én unik erhvervsbruger af den pågældende centrale platformstjeneste. Hvis begrebet »erhvervskonto« ikke finder anvendelse på en given central platformstjeneste, bestemmer den relevante virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, antallet af unikke erhvervsbrugere ved at henvise til den relevante virksomhed.

D. »Indgivelse af oplysninger«

1. Den virksomhed, der i henhold til artikel 3, stk. 3, indgiver oplysninger om antallet af aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere pr. central platformstjeneste til Kommissionen, er ansvarlig for at sikre, at disse oplysninger er fuldstændige og nøjagtige. I den forbindelse gælder følgende:
 - a. Virksomheden er ansvarlig for at indgive data for en given central platformstjeneste, som undgår at fastsætte et for lavt eller for højt antal af aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere (f.eks. hvis brugerne tilgår de centrale platformstjenester på tværs af forskellige platforme eller enheder).
 - b. Virksomheden er ansvarlig for at give præcise og kortfattede redegørelser for den metode, som er anvendt til at nå frem til oplysningerne, og for enhver risiko for fastsættelse af et for lavt eller for højt antal aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere for en given central platformstjeneste og for de løsninger, der er valgt for at imødegå denne risiko.
 - c. Virksomheden giver data, som er baseret på et alternativt parameter, når Kommissionen har betænkeligheder med hensyn til nøjagtigheden af de data, som er indgivet af den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester.
2. Med henblik på beregning af antallet af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« gælder følgende:
 - a. Den virksomhed, som udbyder en eller flere centrale platformstjenester, må ikke identificere centrale platformstjenester, der tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2), som særskilte hovedsagelig med den begrundelse, at de udbydes med forskellige domænenavne, hvad enten der er tale om landekodetopdomæner (ccTLD'er) eller generiske topdomæner (gTLD'er), eller geografiske attributter.
 - b. Den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester, betragter centrale platformstjenester, som anvendes til forskellige formål af enten deres slutbrugere eller deres erhvervsbrugere eller begge, som særskilte centrale platformstjenester, selv om deres slutbrugere eller erhvervsbrugere kan være de samme, og selv om de tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2).

- c. Den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester, betragter de tjenester som særskilte centrale platformstjenester, som den pågældende virksomhed tilbyder på en integreret måde, men som:
- i) ikke tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2), eller
 - ii) anvendes til forskellige formål af enten deres slutbrugere eller deres erhvervsbrugere eller begge, selv om deres slutbrugere og erhvervsbrugere kan være de samme, og selv om de tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2).

E. »Specifikke definitioner«

Nedenstående tabel indeholder specifikke definitioner af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« for hver enkelt central platformstjeneste.

Centrale platformstjenester	Aktive slutbrugere	Aktive erhvervsbrugere
Onlineformidlingstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af onlineformidlingstjenesten, f.eks. ved aktivt at logge på, foretage en søgning, klikke eller scrolle, eller mindst én gang i løbet af en måned har gennemført en transaktion via onlineformidlingstjenesten.	Antal unikke erhvervsbrugere, som i løbet af hele året har haft mindst ét element opført i onlineformidlingstjenesten, eller som i løbet af året har gennemført en transaktion, der var muliggjort af onlineformidlingstjenesten.
Onlinesøgemaskiner	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af onlinesøgemaskinen, f.eks. ved at foretage en søgning.	Antal unikke erhvervsbrugere med forretningswebsteder (dvs. websted, der anvendes i erhvervsmæssigt eller professionelt øjemed), der i løbet af året er indekseret af onlinesøgemaskinen eller er indgået i onlinesøgemaskinens indeks.
Sociale onlinenetværkstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af den sociale onlinenetværkstjeneste, f.eks. ved aktivt at logge på, åbne en side, scrolle, klikke, like, foretage en søgning, poste eller kommentere.	Antal unikke erhvervsbrugere, som er opført på en erhvervsliste eller har en erhvervskonto hos den sociale onlinenetværkstjeneste, og på en hvilken som helst måde mindst én gang i løbet af året har gjort brug af tjenesten, f.eks. ved aktivt at logge på, åbne en side, scrolle, klikke, like, foretage en søgning, poste, kommentere eller bruge dens erhvervsværktøjer.
Videodelingsplatformstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af videodelingsplatformstjenesten, f.eks. ved at spille et segment af et audiovisuelt indhold, foretage en søgning eller uploade et stykke audio-	Antal unikke erhvervsbrugere, der i løbet af året har leveret mindst ét stykke audiovisuelt indhold, der er uploadet eller spillet på videodelingsplatformstjenesten.

	visuelt indhold, herunder navnlig brugergenererede videoer.	
Nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har indledt eller på en hvilken som helst måde deltaget i kommunikation via den nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjeneste.	Antal unikke erhvervsbrugere, der mindst én gang i løbet af året har anvendt en erhvervskonto eller på anden vis indledt eller på en hvilken som helst måde deltaget i kommunikation via den nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjeneste for at kommunikere direkte med en slutbruger.
Styresystemer	Antal unikke slutbrugere, der har anvendt en enhed med styresystemet, som mindst én gang i løbet af en måned er blevet aktiveret, opdateret eller brugt.	Antal unikke udviklere, som i løbet af året har offentliggjort, opdateret eller tilbudt mindst én softwareapplikation eller mindst ét softwareprogram ved hjælp af styresystemets programmeringssprog eller eventuelle softwareudviklingsværktøjer i styresystemet, eller som på en hvilken som helst måde kører på det.
Digitale assistenter	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af den digitale assistent på en hvilken som helst måde, såsom f.eks. ved at aktivere den, stille et spørgsmål, tilgå en tjeneste gennem en kommando eller kontrollere en intelligent enhed i hjemmet.	Antal unikke udviklere, som i løbet af året har tilbudt mindst én softwareapplikation til en digital assistent eller en funktionalitet med henblik på at gøre en eksisterende softwareapplikation tilgængelig via den digitale assistent.
Webbrowsere	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af webbrowseren, f.eks. ved at foretage en søgning eller indsætte en webstedsadresse i webbrowserens URL-felt.	Antal unikke erhvervsbrugere, hvis forretningswebsteder (dvs. websted, der anvendes i erhvervsmæssigt eller professionelt øjemed) mindst én gang i løbet af året er blevet tilgået via webbrowseren, eller som i løbet af året har tilbudt en plug-in, en udvidelse eller add-ons, der anvendes på webbrowseren.
Cloudcomputingtjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af en hvilken som helst cloudcomputingtjeneste fra den pågældende udbyder af cloudcomputingtjenester mod en hvilken som helst form for vederlag, uanset om vederlaget blev udbetalt samme måned.	Antal unikke erhvervsbrugere, der i løbet af året har udbudt cloudcomputingtjenester, der er hostet i cloudinfrastrukturen hos den pågældende udbyder af cloudcomputingtjenester.
Onlinereklametjenester	For proprietært salg af reklameplads:	For proprietært salg af reklameplads:

	<p>Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har været udsat for en annonceeksponering.</p>	<p>Antal unikke annoncører, der i løbet af året har haft mindst én annonceeksponering.</p>
	<p>For reklameformidlingstjenester (herunder reklamenetværk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester):</p>	<p>For reklameformidlingstjenester (herunder reklamenetværk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester):</p>
	<p>Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har været udsat for en annonceeksponering, som har udløst reklameformidlingstjenesten.</p>	<p>Antal unikke erhvervsbrugere (herunder annoncører, udgivere eller andre formidlere), som i løbet af året har interageret via eller er blevet betjent af reklameformidlingstjenesten.</p>

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Formål
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Forordningen om digitale markeder
 - 3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7, jf. forordningens artikel 38, stk. 7
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Forordningen om digitale markeder
 - 3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Anmodning om markedsundersøgelse til Kommissionen (jf. forordningens artikel 41)
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Forordningen om digitale markeder
 - 3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Klimamæssige konsekvenser
9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) trådte i kraft den 1. november 2022. Forordningen fandt anvendelse fra den 2. maj 2023.

Forordningen har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte regler, der sikrer åbenhed og retfærdighed for markederne i den digitale sektor i almindelighed og for erhvervsbrugere og slutbrugere af centrale platformstjenester, som udbydes af gatekeepere, i særdeleshed. En gatekeeper er en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget af Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) i henhold til artikel 3 i forordningen. Dette indebærer, at en virksomhed udpeges som gatekeeper, hvis den har en betydelig indvirkning på det indre marked, den udbyder en central platformstjeneste, der er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugerne, og den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.

Digitale platforme spiller en vigtig rolle i dansk økonomi, idet de skaber mulighed for, at et stort antal af erhvervsbrugere kan nå ud til slutbrugere i Danmark og internationalt på forskellige markeder. Det gør de blandt andet via digitale teknologier og løsninger, som platformsudbydere stiller til rådighed for erhvervs- og slutbrugere på forskellige måder.

Flere af gatekeeperne udøver desuden kontrol over hele platformøkosystemer med forskellige tjenester og produkter i den digitale økonomi. Dette indebærer, at disse virksomheder og de centrale platformstjenester, de udbyder, strukturelt er vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører. Erhvervs- og slutbrugere af disse tjenester stilles dermed i en svag position i forhold til at kunne lægge pres på udbyderne af disse tjenester, hvis for eksempel priser, vilkår og betingelser for at benytte tjenesterne er urimelige eller uretfærdige.

Forordningen fastsætter dermed en række forpligtelser, som de udpegede gatekeepere skal overholde i forhold til de af deres centrale platformstjenester, der bliver anført af Kommissionen i forbindelse med udpegelsen, for at sikre, at disse ikke udnytter deres stærke markedsposition over for erhvervs- og slutbrugere samt eksisterende og potentielle konkurrenter. Forordningen forfølger dermed et mål, som er

et supplement til, men forskelligt fra konkurrencereglerens formål om at sikre virksom konkurrence på ethvert givent marked. Det følger deraf, at forordningen ikke berører anvendelsen af artikel 101 og 102 TEUF eller konkurrenceloven.

Formålet med lovforslaget er dels at sikre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får kompetence og beføjelser til at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7 i Danmark, dels at fastslå, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil være den kompetente myndighed i Danmark, der, evt. sammen med andre medlemsstater, kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 41.

Lovforslaget supplerer således forordningen og bidrager til at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen. Forordningens artikel 38, stk. 7, giver mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre de pågældende kompetencer og undersøgelsesbeføjelser til de nationale konkurrencemyndigheder. Ved at benytte denne mulighed styrker lovforslaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mulighed for at bidrage aktivt til at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platformstjenester. Styrelsen kan således foretage undersøgelser og oversende rapporter til Kommissionen på basis af styrelsens indgående kendskab til dels forordningen, dels det danske marked og danske forhold. Disse undersøgelser kan f.eks. foretages på styrelsens eget initiativ eller på baggrund af en klage fra danske erhvervs- og/eller slutbrugere af gatekeeperes centrale platformstjenester.

Dertil styrkes Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for effektivt at støtte Kommissionens håndhævelse af forordningen samt bidrage til, at Danmark som medlemsstat opfylder princippet om loyalt samarbejde med Unionen ifølge Traktaten om Den Europæiske Union (herefter "EU-Traktaten"), jf. artikel 4.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Forordningen om digitale markeder gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (herefter "EUF-Traktaten") artikel 288.

Kommissionen er den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve forordningen om digitale markeder. Det følger dog af forordningens artikel 38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrencereglerne, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7 på sit område. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den nationale kompetente myndighed, der håndhæver konkurrencereglerne i Danmark, men har ikke kompetence eller under-

søgelsesbeføjelser til at foretage sådanne undersøgelser i henhold til national ret.

Det følger endvidere af forordningens artikel 41, at en eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17 (udpegelse af gatekeepere), artikel 18 (gatekeeperes systematiske manglende overholdelse) og artikel 19 (nye tjenester og ny praksis). I relation til forordningens artikel 41 foreslås det at udpege Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed.

Gengivelsen af forordningen i lovens bilag og i visse bestemmelser er udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed og virkning i Danmark.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Formål

3.1.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7.

3.1.2. Forordningen om digitale markeder

Det følger af forordningen om digitale markeder, at Kommissionen er den eneste myndighed, der har bemyndigelse til at håndhæve forordningen, men at det for at understøtte Kommissionen i dens håndhævelse er muligt for medlemsstaterne at bemyndige de kompetente myndigheder, der håndhæver konkurrencereglerne, til at foretage undersøgelser vedrørende gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til forordningen.

Forordningen regulerer centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Unionen, eller slutbrugere, der er etableret eller befinder sig i Unionen, uanset gatekeeperens etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester. Centrale platformstjenester kan f.eks. være onlineformidlingstjenester, herunder f.eks. onlinemarkedspladser og softwareapplikationsbutikker, sociale netværk, søgemaskiner, operativsystemer, onlinereklame-, cloudcomputing- og videodelingstjenester, så længe udbyderen lever op til definitionen af gatekeeper.

Forordningen om digitale markeder fastsætter en række snævert definerede objektive kriterier for, hvornår en udbyder af centrale platformstjenester kan betegnes som en gatekeeper. En gatekeeper er en virksomhed, som er udpeget som sådan af Kommissionen i henhold til forordningens artikel 3, når den har en betydelig indvirkning på EU's indre marked, den udbyder en eller flere centrale platformstjene-

ster, og den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.

Forordningens artikel 5, 6 og 7 fastsætter en lang række forpligtelser, som de udpegede gatekeepere skal overholde. Forpligtelserne skal bidrage til at sikre, at de markeder, hvor gatekeepere er til stede, er åbne og fair ved at pålægge gatekeepere en række krav, f.eks. vedrørende behandling af adgang til samt portabilitet af data, forbud mod fastlåsningspraksisser, krav til transparens i forhold til annoncerende virksomheder og krav til interoperabilitet mellem digitale tjenester.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som anført spiller digitale platforme en vigtig rolle i dansk økonomi, idet de skaber muligheder for, at et stort antal erhvervsbrugere kan nå ud til slutbrugere i Danmark og internationalt på forskellige markeder.

Et mindre antal store virksomheder forbinder mange erhvervsbrugere med mange slutbrugere via deres digitale platforme, herunder især via centrale platformstjenester som defineret i forordningen om digitale markeder artikel 2, nr. 2. Disse platformstjenesters størrelse i forhold til især antal brugere, interaktioner, transaktioner og omsætning gør de virksomheder, der udbyder disse tjenester, i stand til at udnytte konkurrencefordele såsom netværkseffekter, stor-driftsfordele og adgang til store mængder data. Nogle af disse virksomheder udøver derudover kontrol med hele platformøkosystemer med forskellige tjenester og produkter i den digitale økonomi.

Samlet set indebærer det, at disse virksomheder og de centrale platformstjenester, de udbyder, strukturelt er vanskelige at udfordre eller konkurrere med for eksisterende eller nye markedsaktører. Den frie markedsadgang kan navnlig indskrænkes som følge af høje adgangsbarrierer, f.eks. høje investeringsomkostninger, adgang til data eller manglende interoperabilitet og/eller exitbarrierer, f.eks. ved at høje investeringsomkostninger ikke eller vanskeligt kan genindtjenes i tilfælde af exit fra markedet.

Resultatet heraf er, at risikoen øges for, at de underliggende markeder, hvor centrale platformstjenester er vigtige gateways for virksomheder og forbrugere, ikke fungerer effektivt. Forordningen om digitale markeder fastsætter derfor en række fuldt harmoniserede forpligtelser for gatekeepere for at sikre åbne og fair markeder i EU, hvor gatekeeperes centrale platformstjenester er vigtige gateways for virksomheder og forbrugere. Når Kommissionen udpeger en gatekeeper efter forordningens artikel 3, anfører den også den eller de af gatekeeperens centrale platformstjenester, for hvilken eller hvilke gatekeeperen skal overholde forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7.

Med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af forord-

ningen ved at understøtte Kommissionen i dens rolle som ene-håndhæver af forordningen, foreslås det at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen følgende kompetencer.

For det første gives styrelsen kompetence til at foretage undersøgelser af en eventuel manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7 for så vidt angår centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeeperens etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

For det andet udpeges styrelsen som den kompetente myndighed i Danmark, som kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse, herunder fremlægge dokumentation til støtte for en sådan anmodning, eventuelt i samarbejde med andre medlemsstater.

3.2. Undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7, jf. forordningens artikel 38, stk. 7

3.2.1. Gældende ret

Som nævnt i afsnit 3.1.1. er der på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser til at foretage undersøgelser af eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7.

3.2.2. Forordningen om digitale markeder

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrenceregler, som nærmere defineret i forordningens artikel 1, stk. 6, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 på sit område.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Kommissionen håndhæver forordningen, men med lovforslaget vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på eget initiativ kunne foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forpligtelserne i forordningens artikel 5, 6 og 7, jf. forordningens artikel 38, stk. 7.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at en sådan undersøgelsesbeføjelse for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil styrke overholdelsen af forordningen om digitale markeder samt understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen i forhold til erhvervsbrugeres og slutbrugeres problemer

på det danske marked, som stammer fra gatekeepers manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indgående kendskab til forordningens forpligtelser samt erfaring fra lignende typer af undersøgelser i henhold til konkurrencereglerne, vil blive inddraget i undersøgelse. Oversendelse af styrelsens undersøgelser vil give Kommissionen indgående viden om effekten af en eventuelt manglende overholdelse af de pågældende forpligtelser i forordningen for erhvervsbrugere og slutbrugere på det danske marked. Dette er især relevant i situationer, hvor gatekeepere har forskellige forretningsbetingelser og praksisser i forskellige medlemsstater, jf. forordningens præambelbetragtning (7).

Endvidere vil lovforslaget tydeliggøre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har hjemmel til at videresende information til Kommissionen, herunder i situationer hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har foretaget en indledende undersøgelse af en eventuel overtrædelse af konkurrenceloven, men hvor der viser sig at være tale om en eventuel overtrædelse af forordningen om digitale markeder. Yderligere vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens med forslaget få indblik i, hvordan gatekeepere og deres centrale platformstjenester påvirker forskellige markeder i Danmark. Ydermere kan lovforslaget have en præventiv effekt over for gatekeepere, som i henhold til forordningen kan ifalde bøde for overtrædelser af forordningen.

Den foreslåede beføjelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får mulighed for at foretage undersøgelser af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, herunder ved at kunne kræve oplysninger m.v. af en virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, samt ved at kunne gennemføre interviews med enhver fysisk og juridisk person, der samtykker hertil.

3.3. Anmodning om markedsundersøgelse til Kommissionen (jf. forordningens artikel 41)

3.3.1. Gældende ret

Der er på nuværende tidspunkt ikke udpeget en kompetent myndighed i forhold til anmodninger til Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17, 18 og 19.

3.3.2. Forordningen om digitale markeder

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 41, stk. 1-3, at en eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 17, 18 og 19. Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for sådanne anmodninger, jf. forordningens artikel 41, stk. 4.

3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 41, at medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i en række tilfælde, f.eks. om en virksomhed skal udpeges som gatekeeper, eller om en digital tjeneste bør tilføjes listen over centrale platformstjenester i forordningens artikel 2. Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for deres anmodninger.

Det foreslås, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen udpeges som den kompetente myndighed i Danmark i forhold til, efter godkendelse fra Konkurrencerådet, at anmode Kommissionen om, at den indleder en markedsundersøgelse efter forordningens artikel 41.

Erhvervsministeriet vurderer, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er bedst egnet til at fremsætte disse anmodninger til Kommissionen, herunder til at fremlægge understøttende dokumentation for anmodningerne og samarbejde med kompetente myndigheder i andre medlemsstater. Da forordningens eksplicitte formål er at supplere konkurrencereglerne, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen være den rette myndighed til at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med lignende undersøgelser af ensidig adfærd, markedspositioner, markedsadgang, mv. i forbindelse med håndhævelse af konkurrenceloven og forordning (EU) 2019/1150 (Platform to business-forordningen).

Andre danske myndigheder kan rette henvendelse til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, hvis de finder, at Kommissionen bør anmodes om at indlede en markedsundersøgelse efter forordningens artikel 41. Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der efter godkendelse af Konkurrencerådet afgør, hvorvidt Kommissionen skal anmodes om at indlede en markedsundersøgelse på basis af sådanne oplysninger.

4. Forholdet til offentlighedsloven og databeskyttelsesforordningen

Det foreslås med lovforslaget, at offentlighedslovens regler samt databeskyttelsesforordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigtsret, jf. artikel 13-15, ikke skal finde anvendelse i sager og undersøgelser efter loven.

Konkurrencelovens § 13 indeholder en bestemmelse om, at offentlighedsloven som udgangspunkt ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser efter loven. Af bemærkningerne til konkurrenceloven fremgår, at hensynet bag bestemmelsen er, at Konkurrencerådet i sager efter konkurrenceloven i betydeligt omfang kommer i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om markedsaktører, jf. FT 2009-10, tillæg A, L 109 som fremsat, s. 21. Såfremt disse oplysninger var underlagt offentlighedslovens regler, ville der herved blive offentlighed omkring flere oplysninger end nødvendigt og gavnligt med henblik på fremme af den effektive konkurrence.

Konkurrencelovens § 13 a indeholder en bestemmelse, som undtager retten til oplysningspligt og indsigt efter databeskyttelsesforordningens artikel 13-15. Det kan være skadeligt i forhold til fortrolige oplysninger om markedsaktører, hvis f.eks. medarbejdere fra én virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen kan få ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed.

Hensynet bag konkurrencelovens § 13 gælder ligeledes for information indhentet eller modtaget i medfør af denne lov, hvorfor en lignende undtagelse fra offentlighedsloven bør finde anvendelse for at undgå offentlighed omkring flere oplysninger end nødvendigt og gavnligt med henblik på at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen om digitale markeder.

Det vil ikke nødvendigvis fra begyndelsen af en ny undersøgelsessag kunne fastslås, om en gatekeepers adfærd kan være i strid med forordningen om digitale markeder, konkurrencereglerne eller begge dele. Det vil derfor kunne forekomme, at oplysninger fra en sag på konkurrenceområdet vil kunne være af relevans for sagsbehandling efter denne lov, ligesom det vil kunne forekomme, at oplysninger modtaget eller indhentet i medfør af denne lov kan være af relevans for sagsbehandlingen efter konkurrenceloven. Et forskelligartet regelsæt mellem denne lov og konkurrenceloven i relation til offentlighedsloven vil føre til en udhuling af hensynet bag konkurrencelovens § 13. Det bør således ikke være muligt at få indsigt i oplysninger, når de samme oplysninger er undtaget efter konkurrenceloven.

På samme vis vil et forskelligartet regelsæt mellem denne lov og konkurrenceloven i relation til undtagelse fra oplysningspligten efter artikel 13-14 eller indsigt retten efter artikel 15 i databeskyttelsesforordningen føre til en udhuling af hensynet bag konkurrencelovens § 13 a.

Af hensyn til formålet med denne lov er det derfor vigtigt, at hverken offentlighedsloven eller databeskyttelsesforordningens artikel 13-15 fører til en udhuling af, at sager og undersøgelser efter konkurrenceloven netop er undtaget fra aktindsigt, oplysningspligt og indsigt.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører begrænsede økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget skønnes at kræve gennemsnitligt 1 årsværk, hvilket afholdes inden for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende ramme. Det er ligeledes Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at varetagelsen af forordningen om digitale markeder og loven kan ske inden for rammerne af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens eksisterende IT-systemer. Der er ikke nogen økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

Det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at lovforslaget overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

I forhold til princip 3 om automatiseret behandling vurderer Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at undersøgelser af gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningens forpligtelser altid i høj grad vil kræve skøn eller vurderinger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens side. Derudover skal ethvert krav om oplysninger stå i rimeligt forhold til formålet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer dermed ikke, at administrationen af loven er velegnet til automatiseret behandling, herunder f.eks. ved at pålægge en virksomhed løbende at indsende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering er særligt relevant, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af loven vil kunne indsamle data fra virksomheder i forbindelse med undersøgelser af gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af en række af forordningens forpligtelser. Det er vurderingen, at lovforslaget efterlever princippet. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har erfaring med, og etablerede processer for, opbevaring og behandling af data, herunder fortrolige og følsomme data, i forbindelse med håndtævelsen af f.eks. konkurrenceloven. Disse erfaringer og processer vil blive anvendt ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indhentelse af oplysninger efter denne lov. Behandling af eventuelle personoplysninger vil altid ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder forordning (EU) 2016/679 (databeskyttelsesforordningen) samt databeskyttelsesloven. I denne forbindelse bemærkes, at i sager og undersøgelser efter dette lovforslag finder reglerne om oplysningspligt og indsigt i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse, jf. bemærkninger til lovforslagets § 8.

I forhold til princip 7 om at forebygge snyd og fejl giver lovforslaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mulighed for at indhente og behandle oplysninger fra offentligt tilgængelige registre og andre offentligt tilgængelige datakilder for at forebygge snyd og fejl. Eventuelle proceskrav hindrer ikke effektiv it-anvendelse i forbindelse med administrationen af loven.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vil medføre meget begrænsede økonomiske og administrative omkostninger for erhvervslivet som helhed. For de virksomheder, der skal udlevere oplysninger, vil omkostningerne primært bestå i interne omkostninger til f.eks. at svare på spørgsmål og dataanmodninger fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Der vil i så fald være tale om oplysninger, som virksomheden allerede ligger inde med, og de administrative byrder antages derfor at være begrænsede.

For så vidt angår den del af lovforslaget som omhandler,

at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil kunne anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse efter forordningens artikel 17, 18 og 19, har forslaget ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke innovations- og iværksættermæssige konsekvenser.

Angående de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering, kan det ikke afvises, at lovforslaget er i strid hermed. Det skyldes, at forordningen giver mulighed for, men ikke forpligter medlemsstaterne til at indføre bestemmelserne i lovforslaget. Det bemærkes dog, at lovforslaget supplerer forordningen, idet forordningen gælder umiddelbart i Danmark og øvrige medlemsstater og at lovforslaget medfører, at Danmark lever op til forpligtelsen om, at den nationale konkurrencemyndighed mere effektivt skal understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen.

Efter det første princip skal national regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen. Med lovforslaget styrkes Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platforme og risikerer at blive udsat for adfærd eller betingelser, der er i strid med forordningen. Desuden sikrer lovforslaget, at Danmark støtter Europa-Kommissionens håndhævelse af forordningen i overensstemmelse med Danmarks traktatretlige forpligtelse hertil. Lovforslaget går dog, formelt set, videre en forordningens minimumskrav, idet forordningen ikke direkte forpligter medlemsstaterne til at indføre denne hjemmel i national ret.

Efter det andet princip, skal danske virksomheder ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence pga. mere byrdefuld regulering end i sammenlignelige EU-medlemsstater. Udover at byrderne for erhvervslivet forventes at være meget begrænsede ifølge lovforslaget, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen være begrænset i sin evne til aktivt at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platforme, hvis lovforslaget ikke gennemføres. Flere EU-medlemsstater, f.eks. Tyskland, Holland og Frankrig, vil indføre de samme bestemmelser i national lovgivning.

Efter det tredje princip skal fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-regulering benyttes. Lovforslaget indebærer, at Danmark benytter forordningens muligheder i artikel 38, stk. 7 til på eget initiativ at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningen, f.eks. på basis af en klage fra danske erhvervs- eller slutbrugere. Hvis forordningens muligheder til sådanne undersøgelser ikke udnyttes, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene have mulighed for at videresende klager til Kommissionen, som vurderer hvordan sagen skal håndteres. Ved at benytte forordningens mulighed, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen derimod udarbejde og oversende rapporter til Kommissionen, på basis af styrelsens indgående

kendskab til dels forordningen og dens fortolkninger, dels det danske marked og andre relevante danske forhold.

Efter det fjerde princip skal EU-regulering implementeres gennem alternativer til national regulering, i det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt. Der er ikke alternativer til at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de pågældende kompetencer og undersøgelsesbeføjelser, end gennem national regulering.

Efter det femte princip skal byrdefuld EU-regulering træde i kraft senest muligt. Forordningen fandt anvendelse fra 2. maj 2023 og Kommissionen forventer, at de første gatekeepere vil blive udpeget omkring september 2023. De udpegede gatekeepere skal overholde forordningens forpligtelser fra og med marts 2024. Det vurderes, at en typisk undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningen vil skulle gennemføres af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen inden for, i det mindste, et par måneder, hvorefter den skal oversendes til Kommissionen. Kommissionen skal derefter gennemføre den håndhævelsesproces den finder passende i den pågældende sag, før den træffer en afgørelse. Dermed er lovforslagets ikrafttrædelsesdato, den 1. januar 2024, i hvert fald ikke tidligere end nødvendigt for at opnå formålene med lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de kompetencer og beføjelser, som er omhandlet i forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, for at styrke overholdelsen af forpligtelsen til at støtte Kommissionen i dens rolle som eneindhæver af forordningen samt udpeger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed i Danmark, der kan anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser ifølge forordningens artikel 41.

Med de foreslåede beføjelser er der i vidt omfang tale om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får samme beføjelser til at indhente oplysninger som på P2B- (platform to business) og betalingsområdet.

Lovforslaget supplerer forordningen, ved at benytte muligheden i forordningens artikel 38, stk. 7, for medlemsstaterne

til at tillægge nationale konkurrencemyndigheder de pågældende kompetencer og undersøgelsesbeføjelser, men alene giver mulighed herfor. Der er dog ikke tale om implementering af EU-regulering, da forordningen gælder direkte i alle medlemsstater.

Medlemsstaterne, herunder især de nationale konkurrencemyndigheder, er derimod forpligtet til at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen, jf. forordningens artikel 38, stk. 6-7, præambelbetragtning 90 og 91, samt den generelle loyalitetsprincip i EUF-Traktaten, artikel 4. Mulighederne for at understøtte Kommissionens håndhævelse af forordningen styrkes med lovforslaget for så vidt angår Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som national konkurrencemyndighed og Danmark som medlemsstat.

Dertil styrker lovforslaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens muligheder for aktivt at bidrage til at varetage danske erhvervs- og slutbrugeres interesser, når de benytter gatekeepernes platformstjenester, ved at styrelsen kan gennemføre undersøgelser og oversende rapporter til Kommissionen på baggrund af styrelsens indgående kendskab til dels forordningen, dels det danske marked og andre relevante danske forhold. Undersøgelserne kan foretages af egen drift eller på baggrund af en klage fra danske erhvervs- eller slutbrugere af gatekeeperes centrale platformstjenester. Hvis forordningens muligheder for sådanne nationale undersøgelser ikke udnyttes, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene have mulighed for at videresende klagen til Kommissionen, som vurderer, hvordan klagen skal behandles.

Lovforslaget øger sandsynligheden for, at danske virksomheder vil blive pålagt at udlevere oplysninger i forbindelse med gatekeeperes eventuelle overtrædelser af forordningens forpligtelser. Det forventes dog, at ganske få virksomheder vil blive pålagt at udlevere oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. I disse ganske få tilfælde vil de pågældende virksomheders omkostninger forbundet med at udlevere oplysninger desuden være meget begrænsede, da det kun vil omhandle oplysninger, som den pågældende

virksomhed allerede ligger inde med. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal i ethvert tilfælde stå i rimeligt forhold til formålet med kravet.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indgående kendskab til forordningen om digitale markeder og erfaringer med at gennemføre markedsanalyser i henhold til konkurrenceloven medfører, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er bedst egnet til at anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser i henhold til forordningens artikel 41.

Det vurderes, at lovforslagets bestemmelser ikke udgør forskrifter for informationssamfundets tjenester, og at lovforslaget indfører bestemmelser, der er omfattet af forordningen, og som dermed ikke skal notificeres ifølge Direktiv (EU) 2015/1535 eller øvrige notifikationsprocedurer.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. maj 2023 til den 3. juli 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, AirBnB, Akademikerne, AliBaba, Amazon, Apple, Booking.com, Boozt Group, Danmarks Nationalbank, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsføring, Danske Forlag, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Byggeri, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Forbrugerrådet TÆNK, Google, Green Power Denmark, Horesta, Ingeniørforeningen, ITD, Kommunernes Landsforening (KL), Kooperationen, Landbrug & Fødevarer, Lederne, Lokale Pengeinstitutter, Meta Platforms, Microsoft, Oracle, Salesforce, SAP, Schibsted Denmark, SMV Danmark, Snap Inc., TikTok, Twitter, Vivendi og Zalando.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv "ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang, hvis nej, angiv "ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Begrænset, under 4 mio. kr. årligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som håndteres inden for de eksisterende økonomiske rammer. Ikke nogen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Meget begrænset, under 4 mio. kr. årligt for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som håndteres inden for de eksisterende økonomiske rammer. Ikke nogen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Meget begrænset.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Meget begrænset.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Forordningen om digitale markeder gælder umiddelbart i Danmark og skal ikke gennemføres i national ret.</p> <p>Lovforslaget supplerer forordningen i forhold til forordningens artikel 38, stk. 7 og artikel 41, som giver medlemsstaterne mulighed for at indføre nationale bestemmelser, men ikke forpligter dertil.</p> <p>Forordningens artikel 38, stk. 7 giver medlemsstaterne mulighed for at give nationale konkurrencemyndigheder kompetence og undersøgelsesbeføjelser til – på eget initiativ – at foretage undersøgelser af gatekeeperes eventuelle manglende overholdelse af forordningens artikel 5, 6 og 7, på sit område. Lovforslaget giver Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen de kompetencer og beføjelser, som er omhandlet i artikel 38, stk. 7.</p> <p>Forordningens artikel 41 fastlægger, at medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 17, 18 og 19. Lovforslaget udpeger Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som den kompetente myndighed i Danmark, der kan anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser ifølge artikel 41.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja ☒	Nej ☐

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i *stk. 1*, at loven har til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beføjelser til at understøtte Europa-Kommissionen med at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af Europa- Parlamentets og Rådets forordning

(EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) med senere ændringer.

Forordningen er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

Loven relaterer sig til centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere, udpeget af Kommissionen

i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 3 til erhvervsbrugere, der er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

Dette er i overensstemmelse med forordningen om digitale markeders anvendelsesområde, jf. forordningens artikel 1, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de beføjelser, der tillægges Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i medfør af forslaget, alene kan anvendes i forhold til undersøgelser af gatekeeperes eventuelle overtrædelser af forordningens artikel 5, 6 og 7.

En ”gatekeeper” defineres som en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget i henhold til artikel 3 i forordningen om digitale markeder, jf. artikel 2, nr. 1, i forordningen om digitale markeder.

En ”central platformstjeneste” defineres som en række forskellige platformstjenester, jf. artikel 2, nr. 2 i forordningen om digitale markeder. De centrale platformstjenester, der er omfattet, er onlineformidlingstjenester, onlinesøgemaskiner, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, styresystemer, webbrowsere, digitale assistenter, cloudcomputingstjenester og onlinereklametjenester, som udbydes en gatekeeper.

For definitionen af de enkelte typer af centrale platformstjenester henvises til forordningens artikel 2, nr. 5-13 med senere ændringer.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens administration af denne lov.

Bestemmelsen svarer til konkurrencelovens § 15, stk. 3, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at Konkurrencerådet har det overordnede ansvar for styrelsens administration af loven og regler udstedt i medfør heraf.

Konkurrencerådet er en del af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, og sammen udgør de en samlet uafhængig myndighed. Når der i lovforslaget henvises til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, omfatter det såvel styrelsen som rådet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter og direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen administrerer denne lov og varetager de opgaver og beføjelser, de er tillagt i medfør af denne lov, uafhængigt af politisk eller anden udefrakommende indblanding og uden at søge eller modtage instrukser fra regeringen eller nogen offentlig eller privat enhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at uafhængigheden og uvildigheden for medlemmerne af Konkurrencerådet, deres suppleanter samt direktøren for og ansatte i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved den daglige administration af loven, herunder ved udførelsen af de beføjelser, som styrelsen er tillagt i medfør af loven, lovfæstes. Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at erhvervsministeren ikke har instruktionsbeføjelser over for hverken rådet eller styrelsen vedrørende konkrete sager efter denne lov. Det samme gør sig gældende i forhold til konkurrenceloven. Der henvises til forarbejderne til konkurrencelovens § 14 a (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 116 som fremsat side 74).

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed i Danmark til at samarbejde og koordinere med Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 38.

I henhold til forordningens artikel 38, stk. 1, 1. og 2. pkt., samarbejder Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i forordningens artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, indbyrdes og underretter hinanden om deres respektive håndhævelsesforanstaltninger gennem det Europæiske Konkurrence-netværk. De har beføjelse til at give hinanden alle oplysninger vedrørende faktiske eller retlige forhold, herunder fortrolige oplysninger.

De i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler omfatter overordnet TEUF artikel 101 og 102, nationale konkurrenceregler samt de EU-retlige og nationale regler om fusionskontrol. De nævnte regler håndhæves i Danmark af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det præciseres i denne lov, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den danske myndighed, der har kompetence til at samarbejde og koordinere med Kommissionen i henhold til forordningens artikel 38. Dette vil være i overensstemmelse med forordningen, idet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen håndhæver TEUF artikel 101 og 102 samt de nationale konkurrenceregler og de EU-retlige og nationale regler om fusionskontrol i Danmark.

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er den kompetente myndighed, som kan fremsætte en anmodning om en markedsundersøgelse til Europa-Kommissionen i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 41.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der i Danmark er den kompetente myndighed til at anmode Kommissionen om at indlede eller foretage en markedsundersøgelse i henhold til forordningens artikel 41.

Det foreslås i *stk. 4*, at Konkurrencerådet godkender, at styrelsen fremsætter en anmodning til Europa-Kommissionen efter stk. 3.

Efter forordningens artikel 41, stk. 1-3, kan medlemsstater anmode Kommissionen om at indlede markedsundersøgelser med henblik på at undersøge, om

- en virksomhed skal udpeges som gatekeeper, jf. artikel 41, stk. 1, jf. artikel 17,
- en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af forordningens forpligtelser og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition jf. artikel 41, stk. 2, jf. artikel 18,
- en eller flere digitale tjenester bør tilføjes listen over centrale platformstjenester i forordningens artikel 2, stk. 2, jf. artikel 41, stk. 3, litra a, jf. artikel 19, eller
- en eller flere praksisser ikke imødegår effektivt af forordningen og kan begrænse den frie markedsadgang for så vidt angår centrale platformstjenester eller være urimelige, jf. artikel 41, stk. 3, litra b, jf. artikel 19.

Medlemsstaterne skal fremlægge dokumentation til støtte for deres anmodninger, jf. artikel 41, stk. 4. For så vidt angår anmodninger i forhold til de i artikel 41, stk. 3, nævnte praksisser kan en sådan dokumentation omhandle oplysninger om nyligt indførte tilbud vedrørende produkter, tjenester, software eller funktioner, der giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den frie markedsadgang eller rimelighed, uanset om de indføres i forbindelse med eksisterende centrale platformstjenester eller på anden vis.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 og 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 7, at hvis en national kompetent myndighed, der håndhæver konkurrenceregler som nærmere defineret i artikel 1, stk. 6, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan myndigheden på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 på sit område.

Det følger endvidere af præambelen til forordningen om digitale markeder betragtning (91), at Kommissionen er den eneste myndighed, der har bemyndigelse til at håndhæve forordningen, men at det for at understøtte Kommissionen bør være muligt for medlemsstaterne at bemyndige de myndigheder, der håndhæver konkurrencereglerne, til at foretage undersøgelser vedrørende gatekeepers mulige manglende overholdelse af visse forpligtelser i henhold til forordningen.

Herudover følger det af præambelbetragtning (91), at en undersøgelse af eventuel manglende overholdelse af forordningen navnlig kan være gavnlige i tilfælde, hvor det ikke fra begyndelsen kan fastslås, om en gatekeepers adfærd kan være i strid med forordningen om digitale markeder, konkurrencereglerne eller begge dele.

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en eventuel manglende

overholdelse af artikel 5, 6 og 7 i forordningen om digitale markeder i Danmark.

Loven finder anvendelse på centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, der er etableret i Danmark, eller slutbrugere, som er etableret eller befinder sig i Danmark, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken lovgivning, der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af de forpligtelser, som denne er underlagt i medfør af forordningens artikel 5, 6 og 7 i Danmark. En sådan undersøgelse vil have karakter af de indledende undersøgelser som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i dag foretager på konkurrence-, P2B-, og betalingsområdet, men med den forskel at styrelsen ikke håndhæver forordningen om digitale markeder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan efter en gennemført undersøgelse i henhold til den foreslåede bestemmelse underrette Kommissionen om dens konklusioner, således at Kommissionen, som den eneste håndhævelsesmyndighed, kan indlede en procedure med henblik på at undersøge en eventuel manglende overholdelse af reglerne i forordningen om digitale markeder. Konkurrencerådet godkender konklusionerne i styrelsens undersøgelse, inden styrelsen oversender konklusionerne til Kommissionen.

Da det udelukkende er Kommissionen, der håndhæver forordningen om digitale markeder, kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ikke på baggrund af en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelse i stk. 1 træffe afgørelse om, at en gatekeeper har overtrådt forordningens artikel 5, 6 eller 7.

Hvis Kommissionen indleder en procedure i henhold til forordningens artikel 20, fritages de nationale kompetente myndigheder fra muligheden for at foretage en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelse, eller afslutter den, hvis den allerede er i gang, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, 3. pkt. Styrelsen vil i et sådant tilfælde skulle aflægge rapport til Kommissionen om resultaterne af styrelsens undersøgelse for at støtte Kommissionen i dens rolle som den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve forordningen om digitale markeder, jf. forordningens artikel 38, stk. 7, 4. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan foretage en undersøgelse efter stk. 1 af egen drift eller på baggrund af en klage.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en undersøgelse efter den foreslåede bestemmelses stk. 1 for det første kan indledes på styrelsens eget initiativ, og for det andet kan styrelsen indlede en undersøgelse på baggrund af en klage over en gatekeepers adfærd i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse svarer til P2B-lovens § 3, stk. 3, der er inspireret af konkurrencelovens § 15, stk. 1, 2. pkt.

Både P2B-lovens § 3, stk. 3, og konkurrencelovens § 15, stk. 1, 2.pkt., fastsætter, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, inden for anvendelsesområdet af de to pågældende love, kan behandle en sag af egen drift eller på grundlag af en klage.

Det følger af forordningen om digitale markeder artikel 27, stk. 1 og 2, at enhver tredjepart, herunder erhvervsbrugere, konkurrenter eller slutbrugere af en central platformstjeneste, der udbydes af en gatekeeper, samt deres repræsentanter kan underrette den nationale kompetente myndighed eller Kommissionen direkte om enhver praksis eller adfærd fra gatekeeperens side, der falder ind under forordningens anvendelsesområde, samt at den nationale kompetente myndighed og Kommissionen har fuld skønsbeføjelse med hensyn til, hvilke foranstaltninger der er passende, og at de ikke er forpligtet til at følge op på de modtagne oplysninger.

Det følger imidlertid af artikel 27, stk. 3, at hvis den nationale kompetente myndighed på grundlag af de oplysninger, der er modtaget fra tredjemand, jf. bestemmelsens stk. 1, fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af forordningens regler, skal den nationale kompetente myndighed overføre de pågældende oplysninger til Kommissionen.

Såfremt Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen på baggrund af en modtaget klage fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af forordningens regler, herunder reglerne i artikel 5, 6 og 7, skal styrelsen videregive de pågældende oplysninger til Kommissionen.

Det følger derudover af forordningen om digitale markeder artikel 38, stk. 6, at Kommissionen kan anmode de nationale kompetente myndigheder om at støtte enhver af dens markedsundersøgelser i henhold til forordningen.

I medfør af forordningens artikel 38, stk. 7, 2. pkt., er styrelsen forpligtet til at underrette Kommissionen, inden styrelsen iværksætter en undersøgelse enten af egen drift eller på baggrund af en klage efter § 4. Styrelsen skal underrette Kommissionen, inden styrelsen træffer den første formelle undersøgelsesforanstaltning. En formel undersøgelsesforanstaltning kan f.eks. være en anmodning om oplysninger efter den foreslåede § 4, eller en anmodning om at gennemføre et interview efter den foreslåede § 5. Formålet hermed vil være at undgå overlappende undersøgelser i henhold til forordningen, jf. præambelens betragtning (91).

Det foreslås i *stk. 3*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen afgør, om der skal foretages en undersøgelse efter stk. 1, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Den foreslåede bestemmelse svarer til konkurrencelovens § 15, stk. 1, 3. pkt., hvor det er fastsat, at styrelsen afgør, om der er tilstrækkelig anledning til at undersøge eller træffe afgørelse i en sag, herunder om sagsbehandlingen midlertidigt eller endeligt skal indstilles.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har vide beføjelser til at behandle en sag af egen drift og til at afvise at behandle en klage. Styrelsen kan således på et hvilket som helst tidspunkt i sagsbehandlingen afvise at behandle alle eller nogle af de klagepunkter, som en klager har rejst. Styrelsen vil endvidere kunne beslutte, at den ikke vil foretage en undersøgelse i en sag. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor styrelsen modtager en klage, og hvor det viser sig, at en undersøgelse vil kræve betydelige ressourcer. Det er vigtigt af hensyn til en så effektiv anvendelse og en så hensigtsmæssig prioritering af styrelsens ressourcer som muligt, at styrelsen tillægges en sådan prioriteringsadgang. Dette svarer til, hvad der gælder på både konkurrence-, P2B- og betalingsområdet.

Det foreslås i *stk. 4*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter en gennemført undersøgelse kan underrette Kommissionen om dens konklusioner. Konkurrencerådet godkender konklusionerne i styrelsens undersøgelse, inden styrelsen underretter Kommissionen efter 1. pkt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve alle oplysninger, adgang til algoritmer og oplysninger om test samt kræve forklaringer vedrørende disse, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse er inspireret af P2B-lovens § 4, stk. 1, samt konkurrencelovens § 17, stk. 1, 1. pkt., som begge fastsætter, at styrelsen efter nærmere fastsatte regler i de pågældende love kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for styrelsens virksomhed, idet algoritmer og oplysninger om test samt forklaringer dog eksplicit er tilføjet, da de er særligt relevante, når det gælder forordningen om digitale markeder.

Styrelsen skønner selv, hvilke oplysninger og forklaringer, der anses for nødvendige til styrelsens håndhævelse og undersøgelser efter loven. Forklaring kan f.eks. ske skriftligt eller i form af et interview.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, og kræve at virksomheder giver adgang til algoritmer og oplysninger om test samt forklaringer vedrørende disse. Årsagen hertil er at det er nødvendigt for at sætte styrelsen i stand til at undersøge eventuelle overtrædelser. Beføjelsen svarer til Kommissionens adgang til at indhente oplysninger i henhold til forordningen om digitale markeder artikel 21, stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det være Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen selv, der skønner, hvilke oplysninger

der anses for nødvendige til styrelsens gennemførelse af undersøgelser efter loven. Ved fremsættelsen af krav om oplysninger er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som forvaltningsmyndighed underlagt proportionalitetsprincippet, ligesom styrelsen skal iagttage selvinkrimineringsforbuddet, jf. § 10 i retssikkerhedsloven, jf. nærmere nedenfor.

Reglerne i kapitel 4 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven) finder anvendelse i tilfælde, hvor der i lovgivningen m.v. er fastsat pligt til at meddele oplysninger til den offentlige forvaltning. § 10 i kapitel 4 omhandler retten til ikke at inkriminere sig selv. Bestemmelsen indebærer bl.a., at hvis der er konkret mistanke om, at en enkeltperson eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder bestemmelser i lovgivningen m.v. om pligt til at meddele oplysninger til myndigheden ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger m.v.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 3. pkt.*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens krav om oplysninger skal stå i rimeligt forhold til formålet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der kan stilles krav om oplysninger fra en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der står i rimeligt forhold til undersøgelsens behov. Det er yderligere specificeret, at de krævede oplysninger skal være i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip, hvilket ikke er tilfældet, hvis modtageren af kravet pålægges uforholdsmæssigt store omkostninger eller urimeligt besvær med at fremskaffe de krævede oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysningspligten efter stk. 1 påhviler en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve oplysninger fra en virksomhed, en virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk person. Begrebet enhver anden juridisk person omfatter f.eks. offentlige myndigheder.

En undladelse af at efterkomme et krav om oplysninger i forbindelse med en undersøgelse efter den foreslåede § 4, stk. 1, vil kunne indebære, at virksomheden eller virksomhedssammenslutningen pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, jf. bestemmelsen i lovforslagets § 8.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person vurderes at kunne være i besiddelse af relevante oplysninger i henhold til § 3.

Den foreslåede bestemmelse er inspireret af forordningen om digitale markeder artikel 22, stk. 1, som giver Kommissionen beføjelse til at foretage interviews, og hvoraf det fremgår, at med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der giver samtykke hertil, med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Kommissionen har ret til at optage sådanne interview med et hvilket som helst teknisk middel.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan gennemføre interviews med enhver juridisk eller fysisk person, der giver samtykke hertil, når en sådan juridisk eller fysisk person kan være i besiddelse af oplysninger, der er relevante for anvendelsen af lovforslagets § 3. Der stilles ikke krav om, at en fysisk person repræsenterer eller er ansat i en virksomhed m.v. Dette svarer til Kommissionens beføjelser efter forordningen om digitale markeder artikel 22, stk. 1. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dermed ikke kræve, at en person medvirker til et interview.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for sager og undersøgelser efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke vil finde anvendelse for sager og undersøgelser efter denne lov. Årsagen hertil er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ved udøvelsen af styrelsens beføjelser efter loven vil kunne komme i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, om virksomhedernes interne og kommercielle forhold, jf. særligt den foreslåede § 4, hvorefter styrelsen kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er tillagt efter denne lov. Der er tale om oplysninger, som det ikke er hensigtsmæssigt, at andre virksomheder, herunder særligt konkurrenter og offentligheden i øvrigt får adgang til alene som følge af, at der er en undersøgelsessag. Det er endvidere hensigtsmæssigt, at virksomheder ikke gennem indsigt efter reglerne i lov om offentlighed i forvaltningen kan følge, om f.eks. virksomhedens konkurrenter er genstand for en undersøgelse i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Det er endvidere af hensyn til de omfattede virksomheder fundet hensigtsmæssigt, at lov om offentlighed i forvaltning

gen ikke skal gælde for sager og undersøgelser efter denne lov. Virksomheder skal således kunne agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan fortroligholdes. Undtagelsen fra lov om offentlighed i forvaltningen skal således sikre, at oplysninger, som i øvrigt er givet til styrelsen efter andre regler, herunder konkurrencelovens § 17, ikke utilsigtet kan blive genstand for aktindsigt gennem reglerne i lovforslaget som følge af manglende overensstemmelse mellem reglerne. Det kan give anledning til, at virksomhederne ikke længere kan agere i tillid til, at oplysninger udleveret til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efter andre regelsæt kan fortroligholdes. For at undgå usikkerhed i forhold til, om offentlighedslovens regler finder anvendelse, er det tillige af denne årsag fundet hensigtsmæssigt, at offentlighedsloven ikke gælder for sager eller undersøgelser efter denne lov.

Hensynet til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens mulighed for effektivt at kunne foretage undersøgelser taler endvidere mere generelt for, at lov om offentlighed i forvaltningen ikke skal gælde for sager og undersøgelser efter denne lov.

Det foreslås i *stk. 2*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen med de begrænsninger, der følger af *stk. 3*, kan offentliggøre 1) information om en undersøgelse efter § 3, *stk. 1* og 2) dokumenter, der indgår i sager og undersøgelser, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan offentliggøre information fra en undersøgelse af en gatekeepers eventuelle manglende overholdelse af forordningen om digitale markeder artikel 5, 6 og 7 samt dokumenter, der indgår i en sådan undersøgelses-sag, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger.

Formålet hermed er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal gives mulighed for at oplyse markedet og den øvrige offentlighed om de undersøgelser, styrelsen har foretaget i forhold til forordningen om digitale markeder, under hensyntagen til fortrolige oplysninger og Kommissionens effektive håndhævelse. Derudover skal Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen have mulighed til at indhente bemærkninger, når det kan bidrage til at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen et forbedret indblik i og forståelse af de relevante markedsforhold, der skal ligge til grund for undersøgelsen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen underretter Kommissionen før en eventuel offentliggørelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 2* gælder ikke for oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at styrelsen ikke kan offentliggøre oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder, for så vidt offentliggørelsen er af

væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår.

Formuleringen i den foreslåede bestemmelse tilsigter at skabe overensstemmelse med lov om offentlighed i forvaltningen § 30, *stk. 2*, der undtager oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- og forretningsforhold fra aktindsigt. Drifts- og forretningshemmeligheder skal dog i denne lov betragtes som et mere snævert begreb end drifts- og forretningsforhold i offentlighedsloven. Det skyldes, at det vil gøre formålet med offentliggørelse illusorisk, hvis forretningsforhold som sådan kan undtages fra offentlighed. Det er af væsentlig betydning for forståelsen og anvendelsen af oplysninger offentliggjort efter *stk. 2*, at det er muligt i et vist omfang at referere faktuelle oplysninger vedrørende drifts- og forretningsforhold.

Hvorvidt noget har væsentlig økonomisk betydning eller anses for at være drifts- eller forretningshemmeligheder beror i sidste ende på en konkret vurdering af den pågældende virksomheds forhold, oplysningernes karakter og den øvrige kontekst.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at i sager og undersøgelser efter denne lov finder reglerne om oplysningspligt og indsigt i artikel 13-15 i databeskyttelsesforordningen ikke anvendelse.

Databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 pålægger en dataansvarlig myndighed en oplysningspligt i forbindelse med indsamling af personoplysninger. Den dataansvarlige har som udgangspunkt pligt til at give en fysisk person (den registrerede) en række oplysninger, når den dataansvarlige indsamler oplysninger om vedkommende.

Hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede selv, indebærer oplysningspligten, at der skal gives underretning til den registrerede om bl.a. identiteten på den dataansvarlige eller dennes repræsentant, formålene med behandlingen, kategorierne af personoplysningerne, hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra og retten til at anmode om indsigt, jf. artikel 14, *stk. 1* og *stk. 2*.

Forordningens artikel 15 giver den registrerede ret til indsigt, når der behandles oplysninger om vedkommende.

Den registreredes indsigt omfatter en ret til en kopi af de personoplysninger, der behandles, jf. artikel 15, *stk. 3*. Herudover har den registrerede krav på en række oplysninger, herunder bl.a. oplysning om kategorierne af personoplysningerne, hvorfra de stammer, og med hvilket formål de behandles, jf. artikel 15, *stk. 1*.

Forordningens artikel 23 giver mulighed for, at medlemsstaterne kan begrænse forordningens bestemmelser om oplysningspligt og indsigt, bl.a. når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til efterforskning (artikel 23, *stk. 1*, litra d), vigtige samfundsmæssige målsætninger (artikel 23, *stk. 1*, litra e), kontrol- og tilsynsfunktioner (artikel 23,

stk. 1, litra h) og hensynet til fortrolige forretningsforhold (artikel 23, stk. 1, litra i).

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 1, litra d, e, h og i, at oplysningspligten og indsigtsretten kan begrænses, når det er nødvendigt og forholdsmæssigt af hensyn til efterforskning, vigtige målsætninger i forbindelse med beskyttelse af unionens eller en medlemsstats generelle samfundsinteresser, kontrol- og tilsynsfunktioner samt beskyttelse af visse rettigheder.

I relation til forordningens artikel 23, stk. 2, bemærkes det, at forslaget vedrører alle typer af personoplysninger i sager og undersøgelser efter denne lov, jf. artikel 23, stk. 2, litra a-c, og at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i relation til disse oplysninger er dataansvarlig, jf. artikel 23, stk. 2, litra e. Endvidere er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen forpligtet til at journalisere og arkivere alle oplysninger i sager og undersøgelser efter loven i overensstemmelse med de almindelige regler for statslige myndigheder i offentlighedsloven og arkivloven. Hertil kommer, at alle oplysninger i sager og undersøgelser efter loven vil være undtaget fra reglerne om aktindsigt i medfør af offentlighedsloven, ligesom reglerne om tavshedspligt også finder anvendelse, jf. artikel 23, stk. 2, litra d og f.

Baggrunden for forslaget er, at det er vigtigt af hensyn til formålet med loven, at hverken oplysningspligten eller indsigtsretten i medfør af databeskyttelsesforordningen fører til en udhuling af, at sager og undersøgelser efter denne lov er undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedsloven, jf. de principielle overvejelser, der netop ligger bag denne undtagelse. Samtidig giver forordningens artikel 13, 14 og 15 ikke tilstrækkelig mulighed for at begrænse adgangen til indsigt i sager og undersøgelser efter denne lov.

Det er karakteristisk for sager og undersøgelser efter konkurrenceloven og denne lov, at en vurdering forudsætter et kendskab til markedet. Derfor indeholder sagerne ikke alene oplysninger fra den eller de virksomheder, som en undersøgelse vedrører, men også fra den øvrige del af markedet, herunder virksomheder og slutbrugere. Undersøgelser vil derfor som oftest indeholde et særdeles stort antal oplysninger.

I undersøgelser efter denne lov kan oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningen samt de registreredes ret til indsigt føre til en udhuling af formålet med, at disse sager netop skal være undtaget fra aktindsigt i medfør af offentlighedsloven.

For det første drejer undersøgelser efter denne lov sig om virksomheders adfærd, og formålet med, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse, er netop, at disse oplysninger i vidt omfang er fortrolige. Det kan derfor være skadeligt, hvis f.eks. en medarbejder fra én virksomhed i medfør af databeskyttelsesforordningen kan få ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den

pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed.

For det andet har fysiske personer ikke på samme måde som virksomheder en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i undersøgelser efter denne lov. Dette skyldes, at undersøgelser vil dreje sig om virksomheder. Derfor vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens behandling som udgangspunkt ikke have konsekvenser for hovedparten af de registrerede, der måtte være nævnt heri. I de tilfælde, hvor styrelsen skulle komme i besiddelse af personoplysninger, vil det derfor formentlig være almindelige personoplysninger og ikke følsomme personoplysninger.

I forbindelse med oversendelse af en undersøgelse til Kommissionen efter forordning om digitale markeder artikel 38 fremsendes udelukkende de oplysninger, som er relevante for Kommissionens eventuelle håndhævelse. Sådanne relevante oplysninger vil typisk ikke omhandle personoplysninger, men relatere sig til virksomheder. Eventuelle personoplysninger forventes ikke at være følsomme oplysninger i databeskyttelsesforordningens forstand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de registrerede ikke skal have tilsendt en underretning i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, hvis der måtte blive registreret personoplysninger om dem i en sag eller undersøgelse efter denne lov.

Forslaget indebærer endvidere, at de registrerede ikke har indsigtsret i medfør af forordningens artikel 15 i sager og undersøgelser efter denne lov. Forslaget indebærer, at der hverken er adgang til aktindsigt efter offentlighedsloven eller indsigt efter databeskyttelsesforordningen i sager og undersøgelser efter denne lov.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger, eller enhver anden juridisk person, der undlader at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på et krav om oplysninger efter § 4, eller undlader at afgive sådanne oplysninger inden for den fastsatte frist.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan dog ikke pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til en offentlig myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil få hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den virksomhed, virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, der undlader at give de oplysninger, som styrelsen kan kræve efter § 4, med undtagelse af offentlige myndigheder.

Det vil sige, at både den situation, hvor oplysninger afgives senere end den fastsatte frist, og den situation, hvor afgivne oplysninger er ufuldstændige eller ukorrekte, selvom de

måtte være afgivet inden for den fastsatte frist, kan medføre, at der pålægges tvangsbøder.

Daglige tvangsbøder er tiltænkt situationer af hastende karakter. Dette kan bl.a. være nødvendigt i en situation, hvor en virksomhed eller virksomhedssammenslutning undlader at fremsende oplysninger, som er centrale for styrelsens undersøgelse af en konkret sag, og hvor styrelsen skønner det nødvendigt at sikre, at virksomheden m.v. hurtigt efterlever anmodning om oplysninger med henblik på at sikre fremdriften i sagen.

Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen pålægger en oplysningspligt efter den foreslåede bestemmelse i § 4, skal det være klart beskrevet hvilke oplysninger m.v. der kræves, og hvad fristen for at afgive oplysningerne m.v. er. Dermed bør de forhold, der kan udløse tvangsbøder, være let konstaterbare for virksomheden. Når styrelsen indhenter oplysninger efter § 4 vil det således klart skulle fremgå, hvilke oplysninger virksomheden m.v. skal afgive.

Bestemmelsen er inspireret af konkurrencelovens § 22, hvoraf det blandt andet følger, at der kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person, der undlader at give de oplysninger, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve efter loven. Bestemmelsen er tillige inspireret af bestemmelserne i betalingslovens § 146 og P2B-lovens § 11.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens direktør har kompetence til at beslutte, om en virksomhed, virksomhedssammenslutning, eller enhver anden juridisk person skal pålægges tvangsbøder.

Det foreslås i *stk. 2*, at størrelsen af en tvangsbøde til virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller enhver anden juridisk person kan udgøre op til 5 pct. af den pågældendes gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår pr. dag og beregnes fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at størrelsen af en daglig tvangsbøde vil tage udgangspunkt i en virksomheds m.v. gennemsnitlige samlede daglige omsætning på verdens-

plan i det foregående regnskabsår. Størrelsen af en tvangsbøde vil kunne udgøre op til 5 pct. heraf. Hvis tvangsbøder i stedet pålægges ugentligt, vil det således skulle svare til, at der udstedes syv daglige tvangsbøder, idet beregningen stadig tager udgangspunkt i den daglige omsætning. Hvis en virksomhed m.v. indgår i en koncern vil det være koncernens daglige gennemsnitlige samlede omsætning på verdensplan, der skal lægges til grund for beregningen af en tvangsbøde.

Den foreslåede størrelse svarer til Kommissionens muligheder for at pålægge virksomheder eller virksomhedssammenslutninger tvangsbøder efter forordningen om digitale markeder artikel 31, stk. 1.

En beslutning om at pålægge en tvangsbøde efter stk. 1 kan efterprøves af domstolene efter de almindelige regler.

En tvangsbøde pålægges fra den dato, der er angivet i beslutningen om at pålægge tvangsbøden. Tvangsbøder vil kunne pålægges dagligt eller ugentligt.

Hvis en virksomhed m.v. ikke betaler tvangsbøderne, vil Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kunne anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at inddrive tvangsbøderne.

Hvis en virksomhed mv. opfylder den forpligtelse, som tvangsbøderne vedrører, før restanceinddrivelsesmyndigheden helt eller delvist har inddrevet dem, vil styrelsen kunne træffe beslutning om at fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et lavere beløb end det, der ville følge af den oprindelige beslutning.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2024.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Der er tale om en lov om beføjelser i henhold til EU-lovgivning, som ikke gælder for Færøerne og Grønland.